

2018/1 LSF 73 (Gældende)

Forslag til Lov om erhvervsfremme

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Erhvervsstyrelsen j.nr. 2018-9320

Forslag

til

Lov om erhvervsfremme

Kapitel 1

Formål

§ 1. Formålet med denne lov er at styrke udviklingen i dansk erhvervsliv gennem en sammenhængende erhvervsfremmeindsats på tværs af hele Danmark, der sigter mod

- 1) at forbedre rammevilkårene for at starte, udvikle og drive virksomhed i og ud fra Danmark med fokus på virksomhedernes behov,
- 2) at fremme produktivitet, konkurrenceevne og internationalisering hos danske virksomheder,
- 3) at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, nye teknologier og forretningsmodeller, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt,
- 4) at fremme den lokale og regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse,
- 5) at undgå overlap mellem offentlige erhvervsfremmeindsatser og -aktører samt sikre øget koordinering og samarbejde,
- 6) at fremme et efterspørgselsdrevet og sammenhængende erhvervsfremmesystem,
- 7) at udvikle samarbejdet mellem de private erhverv, herunder iværksættere, og offentlige myndigheder om erhvervsfremme,
- 8) at fremme brugen af digitalisering i erhvervsfremmesystemet,
- 9) at fremme udviklingen af menneskelige ressourcer, herunder udviklingen af lokale kompetencer,
- 10) at fremme samarbejde mellem videninstitutioner og virksomheder,
- 11) at fremme vækst og udvikling i turismeerhvervet, og
- 12) at fremme udviklingsaktiviteter i yderområderne.

Kapitel 2

Erhvervsministerens beføjelser

§ 2. Inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan erhvervsministeren til opfyldelse af lovens formål iværksætte erhvervsfremmeaktiviteter, herunder bl.a.

- 1) analyser og evalueringer af erhvervspolitisk relevans, herunder vedrørende potentielle indsatsområder og eksisterende initiativer, samt lokale, regionale, nationale og internationale rammevilkår,
- 2) rådgivning om erhvervsudvikling, herunder om udvikling af såvel den nationale som den regionale og lokale erhvervsstruktur,
- 3) rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vilkår for erhvervslivet og om dansk erhvervslivs muligheder i forbindelse med globaliseringen,
- 4) aktiviteter til fremme af regional og lokal erhvervsudvikling,
- 5) aktiviteter til fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, herunder offentlig-privat samarbejde og samarbejde mellem virksomheder, organisationsudvikling og udnyttelse af ledelsesmæssig og markeds-mæssig viden,
- 6) aktiviteter til fremme af etablering af nye virksomheder,
- 7) aktiviteter til fremme af virksomhedernes opbygning af kompetence til design, markedsføring og eksport,

- 8) aktiviteter til fremme af forbedret produktivitet, øget internationalisering og øget forståelse for samfundsmæssige forhold,
- 9) aktiviteter til fremme af kvalificeret arbejdskraft og udviklingen af menneskelige ressourcer, og
- 10) aktiviteter til fremme af akkreditering, standardisering og metrologi.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde andre økonomiske incitamenter til aktiviteter, der iværksættes inden for lovens formål. Finansieringen kan udbetales forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for tilbagebetaling af den ydede finansiering.

§ 3. Erhvervsministeren kan udstede nærmere regler om gennemførelse af erhvervsfremmeaktiviteter, der iværksættes inden for denne lov, med undtagelse af aktiviteter, der iværksættes efter kapitel 8. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om administration, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedure for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

§ 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsministeriet, underliggende myndighed, regioner og kommuner om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til, om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheder m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, men på en måde der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, der har udstedt afgørelserne og dokumenterne, som afsender.

§ 6. Er der efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en offentlig myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

§ 7. Erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter denne lov til underliggende myndighed.

Stk. 2. For erhvervsfremmeaktiviteter, som er iværksat i henhold til denne lov, kan ministeren bestemme, at den underliggende myndighed i nærmere bestemt omfang kan henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution. Henlægges de beføjelser, som er nævnt i 1. pkt., til en privat institution, finder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse på institutionens virksomhed med administration af det pågældende område.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan bestemme, at de beføjelser, der er henlagt til en underliggende myndighed, og som vedrører administrationen af de metrologiske regler, som er fastsat i medfør af § 18, kan henlægges til en anden offentlig myndighed eller en privat institution. Den underliggende myndighed indgår i givet fald de nødvendige aftaler herom.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 3

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse

§ 8. Erhvervsministeren nedsætter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 2. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har til formål at understøtte en sammenhængende decentral erhvervsfremmeindsats, herunder at der er sammenhæng mellem den decentrale og den statslige indsats.

Stk. 3. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan nedsætte et eller flere bevillings-, indstillings- eller ekspertudvalg til behandling af ansøgninger om medfinansiering.

Stk. 4. Tilskud, der bevilges efter § 9, stk. 4, kan bortfalde helt eller delvist, og et allerede udbetalt tilskud kan kræves tilbagebetalt helt eller delvist, eventuelt med tillæg af renter, hvis det konstateres, at

- 1) projektet ikke gennemføres i overensstemmelse med de forud godkendte planer og vilkår, herunder at projektet ikke når de forudsatte resultater,
- 2) de gældende regler ikke overholdes, herunder administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov, eller
- 3) forudsætningerne for tilsagn om tilskud i øvrigt er væsentligt ændrede, herunder at tilskudsmodtager går konkurs, træder i likvidation, tages under rekonstruktionsbehandling eller der foretages udlæg eller arrest hos tilskudsmodtager.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for administration af tilskud, der bevilges efter § 9, stk. 4, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

§ 9. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser, herunder bl.a. at:

- 1) Formulere en strategi, der danner grundlaget for udmøntningen af den decentrale erhvervsfremmeindsats med bidrag fra erhvervshusene og Det Nationale Turismeforum, samt andre relevante interesser.
- 2) Udarbejde lokale og landsdækkende programmer og udbyde projekter til opfyldelsen af strategien.
- 3) Afgive indstilling til erhvervsministeren om anvendelse af midler fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond efter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond.
- 4) På anmodning rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik.
- 5) Udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier.

- 6) Styrke koordinationen mellem den kommunale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark.
- 7) Tildele midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationsselskaber.
- 8) Igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien.

Stk. 2. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal tage udgangspunkt i lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering. Den skal endvidere være koordineret med relevante statslige strategier f.eks. på det erhvervspolitiske, turismepolitiske, forsknings- og innovationspolitiske og det internationale område.

Stk. 3. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal aftales med erhvervsministeren.

Stk. 4. Til at fremme lovens formål kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse helt eller delvist finansiere decentrale erhvervsfremmeprojekter og medfinansiere strukturfondsprojekter.

Stk. 5. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal til Uddannelses- og Forskningsministeriet indstille erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a, i lov om teknologi og innovation.

Stk. 6. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse evaluerer, om der er sammenhæng mellem lokale erhvervsfremmeindsatser og strategien, jf. stk. 1, nr. 1, og om der etableres overlappende erhvervsfremmeindsatser. Tillige evaluerer Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse løbende inddragelsen af private aktører i den offentligt finansierede erhvervsfremme, og om den offentligt finansierede erhvervsfremme konkurrerer med velfungerende private markeder.

§ 10. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse består af 17 medlemmer, herunder 1 formand.

Stk. 2. Medlemmerne af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpeges således:

- 1) 1 formand der skal være fra erhvervslivet, som udpeges af erhvervsministeren,
- 2) 5 kommunale medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene,
- 3) 6 medlemmer fra erhvervslivet, herunder mindst én fra en lille eller mellemstor virksomhed og én fra en turismevirksomhed, udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationer,
- 4) 1 regionalt medlem udpeges af regionsrådene,
- 5) 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden og udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra arbejdstagerorganisationer,
- 6) 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren, og
- 7) 1 medlem, der repræsenterer staten, udpeges af erhvervsministeren.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen med mulighed for genudpegelse én gang.

Stk. 4. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse fastlægger selv sin forretningsorden, som skal godkendes af erhvervsministeren. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan bestemme, at afgørelser, som træffes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udpegning af medlemmer til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder hvilke parter i stk. 2, der er indstillingsberettigede.

Kapitel 4

Digital erhvervsfremme

§ 11. Erhvervsstyrelsen fører en fællesoffentlig digital platform, der har til formål at gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet let tilgængeligt for virksomheder. Myndigheder har pligt til at levere relevant indhold til den digitale platform.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen, andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører kan med samtykke fra den enkelte virksomhed indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om den pågældende virksomhed for at målrette vejledningen og ydelser til virksomheden på den digitale platform og i det øvrige erhvervsfremmesystem.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører, jf. stk. 4, kan uden samtykke fra en virksomhed, der deltager i erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til denne lov, indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om virksomheden, som de er i besiddelse af, samt fra andre offentligt tilgængelige kilder, som er nødvendige af hensyn til myndighedernes kontrol og tilsyn.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for den digitale platforms virke inden for denne bestemmelses formål, jf. stk. 1, herunder om krav til indhold på den digitale platform, samt regler om indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter stk. 2 og 3, herunder om hvornår, og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvilke erhvervsfremmeaktører, der har adgang til oplysningerne, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske, organisatoriske og administrative foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.

Kapitel 5

Erhvervshuse

§ 12. Tværkommunale erhvervshuse skal varetage de formål, der er fastsat i stk. 2. Erhvervshusene er selvstændige institutioner inden for den offentlige forvaltning med mulighed for at tilknytte filialer.

Stk. 2. Erhvervshusene har bl.a. til formål at

- 1) fungere som tværkommunale kompetencecentre, der samler specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling,
- 2) understøtte erhvervslivet og erhvervsudvikling i hele Danmark ved at gøre specialiseret erhvervsservice tilgængeligt for alle virksomheder,
- 3) fungere som fysiske knudepunkter for erhvervsfremme, herunder sikre den decentrale indgang til højt specialiserede ydelser i staten, og
- 4) bidrage til strategien fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring.

Stk. 3. De aktiviteter, som erhvervshusene iværksætter efter stk. 2, må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til private rådgivere.

Stk. 4. Erhvervsministeren bemyndiges til efter aftale med KL at fastsætte nærmere regler om standardvedtægter gældende for alle erhvervshuse. Bestyrelserne for erhvervshusene fastlægger forretningsordenen for de enkelte erhvervshuse. Forretningsordenen skal godkendes af erhvervsministeren. Ændringer af forretningsordenen følger samme procedure.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan efter aftale med KL fastsætte nærmere regler om erhvervshusenes opgaver og organisering.

§ 13. Hvert erhvervshus ledes af en bestyrelse. Erhvervshusenes bestyrelser består af 11 medlemmer, herunder 1 formand, og 1 observatør.

Stk. 2. Bestyrelserne sammensættes af

- 1) 1 formand, der udpeges af kommunekontaktrådene, som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv,

- 2) 3 medlemmer, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt kommunale politiske repræsentanter,
- 3) 4 medlemmer, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt virksomhedsrepræsentanter, herunder små- og mellemstore virksomheder, efter indstilling fra erhvervsorganisationer,
- 4) 1 medlem, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt repræsentanter fra en videninstitution,
- 5) 1 medlem, der udpeges af kommunekontaktrådene fra en arbejdstagerorganisation efter indstilling fra de faglige hovedorganisationer i fællesskab, og
- 6) 1 medlem, der udpeges af regionsrådene.

Stk. 3. I bestyrelsen deltager 1 observatør fra Erhvervsministeriet.

Stk. 4. Bestyrelserne ansætter erhvervshusenes direktører, med mindre andet fremgår af forretningsordenen.

Stk. 5. Erhvervsministeren fører tilsyn med erhvervshusene og disses filialer. Erhvervsministeren kan til enhver tid kræve de oplysninger om erhvervshusenes virksomhed, som findes nødvendige til udøvelse af tilsynet. Erhvervshusenes årsregnskab revideres af en godkendt revisor og indsendes efterfølgende til Erhvervsministeriet.

Kapitel 6

Kommuner

§ 14. Kommuner kan efter denne lov varetage lokale erhvervsfremmeaktiviteter, der omfatter erhvervs-service og erhvervsudvikling.

Stk. 2. Kommunerne kan varetage lokale erhvervsserviceaktiviteter, der ikke har overlap til de ydelser, der udbydes af erhvervshusene, jf. § 12, eller den højt specialiserede statslige erhvervsfremme. Kommunerne kan i erhvervsservicen vejlede med udgangspunkt i den digitale platform for erhvervsfremme, men må ikke etablere digitale platforme vedrørende erhvervsfremme.

Stk. 3. Ved igangsættelse af erhvervsfremmeaktiviteter, herunder aktiviteter inden for vækst og udvikling i turismeerhvervet, der går videre end lokal erhvervsudvikling, skal kommunerne sikre sig, at aktiviteten ligger inden for rammerne af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

Stk. 4. Kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter skal være bredt tilgængelige for virksomhederne.

Stk. 5. Kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder må der ikke ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder.

Stk. 6. Kommuner kan ansøge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse om medfinansiering til lokale erhvervsfremmeaktiviteter og -projekter.

Stk. 7. Uanset stk. 2 kan kommunerne lokalt styrke den højt specialiserede erhvervsfremme, hvis det sker i samarbejde med de relevante statslige ordninger.

Stk. 8. Kommunerne kan varetage aktiviteter efter stk. 1 som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder.

Stk. 9. Kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse kan flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. En flytning indstilles af kommunekontaktrådene og godkendes af erhvervsministeren.

Kapitel 7

Regioner

§ 15. Regionerne kan efter høring af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udarbejde en regional udviklingsstrategi. Udarbejder regionerne en strategi, kan den omfatte regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling, samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder.

Stk. 2. Den regionale udviklingsstrategi må ikke omhandle erhvervsfremme, herunder turisme, og de regionale udviklingsstrategier udarbejdes under hensyntagen til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Gennemfører en region ikke Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses anbefalinger efter stk. 1, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, skal regionen begrunde dette over for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 3. Den regionale udviklingsstrategi skal udarbejdes i samarbejde med relevante lokale, regionale og statslige interessenter. Inden vedtagelsen af den regionale udviklingsstrategi skal regionsrådet foretage en offentlig høring af udkast til strategien. Regionsrådet fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af kommentarer. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

Stk. 4. Den regionale udviklingsstrategi kan indeholde en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet vil foretage som opfølgning på strategien.

Stk. 5. Regionerne skal som led i udarbejdelse af og opfølgningen på den regionale udviklingsstrategi iagttage rammebetingelserne for de regionale udviklingsområder.

Stk. 6. Regionerne kan ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Stk. 7. Erhvervsministeren fastsætter regler om regioners grænseoverskridende og internationale samarbejde samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

Kapitel 8

Akkreditering og metrologi m.v.

§ 16. Erhvervsministeren fastsætter de regler vedrørende akkreditering, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, herunder regler om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan og dets opgavevaretagelse, jf. stk. 2, og indgår de nødvendige aftaler herom. Forvaltningsloven finder anvendelse på akkrediteringsorganets udførelse af akkrediteringsopgaver.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter de regler, som er nødvendige for anvendelsen her i landet af den i stk. 1 nævnte forordning, herunder om det nationale akkrediteringsorgans akkreditering af virksomheder til f.eks. prøvning, kalibrering, medicinske undersøgelser, certificering, inspektion, attestering, CO₂-verifikation og miljøverifikation samt regler om sanktioner ved manglende overholdelse af en meddelt akkreditering.

§ 17. Akkrediteringsorganet kan efter særskilt aftale herom med erhvervsministeren foretage akkreditering i udlandet.

§ 18. Erhvervsministeren fastsætter regler om metrologi, herunder om hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik og måleinstrumenter, samt deres anvendelse, regler om anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter, regler om måleteknisk kontrol, regler om, hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign., samt regler om bemyndigelse af organer til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til nationale regler og EU-retten.

Stk. 2. Erhvervsministeren udpeger nationale metrologiinstitutter til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter.

Stk. 3. Erhvervsministeren har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

§ 19. Det nationale akkrediteringsorgan kan inden for en ramme aftalt mellem organet og erhvervsministeren kræve betaling for driftsopgaver, som relaterer sig til akkrediteringsydelsen. Ved akkrediterin-

gsydelsen forstås f.eks. akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt akkreditering af virksomheder og personer til certificering, inspektion, attestering, CO2-verifikation og miljøverifikation.

Stk. 2. En offentlig myndighed eller en privat institution, der i medfør af § 7, stk. 3, varetager opgaver med administration af reglerne om metrologi, kan opkræve gebyr for bl.a. udarbejdelse af certifikater og typegodkendelser samt udpegning af bemyndigede organer efter regler, der fastsættes af erhvervsministeren.

§ 20. Klager over afgørelser, som er truffet af den, som erhvervsministeren har bemyndiget hertil, efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør af dette kapitel, kan kun indbringes for erhvervsministeren, hvis klagen vedrører retlige spørgsmål.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet af akkrediteringsorganet, jf. § 16, eller en offentlig myndighed eller privat institution, der i medfør af § 7, stk. 3, varetager administrationen af de metrologiske regler, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. Den, der har modtaget en afgørelse om afslag på eller kun delvis imødekommen af en ansøgning om akkreditering eller en afgørelse om hel eller delvis tilbagekaldelse eller suspension af en meddelt akkreditering, kan anmode akkrediteringsorganet om at foretage en ny vurdering af sagen.

Stk. 4. Fører den fornyede behandling af sagen efter stk. 3 ikke til, at klageren fuldt ud får medhold, kan afgørelsen indbringes for Klagenævnet for Udbud.

Stk. 5. Klage efter stk. 2-4 skal være indgivet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 21. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter vedrørende metrologi og akkreditering udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, anlæg, installationer, indretninger og produkter m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 9

Kontrol, tilsyn og sanktioner

§ 22. Erhvervsministeren kan fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kræve alle oplysninger og regnskaber til brug for kontrol og tilsyn. Regnskaber omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og ledelsesberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v. samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter aftale med finansministeren bemyndige en underliggende myndighed til at træffe afgørelser i forbindelse med gennemførelsen af kontrol og tilsyn efter denne lov.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for den i stk. 1 nævnte kontrol og tilsyn få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler, og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Stk. 4. Op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til § 2, stk. 1, nr. 1-10, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingsmodtagers eventuelle restancer til det offentlige.

§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering og tilskud m.v., afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Kapitel 10

Ikrafttræden

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 10, 12 og 13 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016, ophæves.

Stk. 4. Lov nr. 113 af 1. februar 2010 om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, som ændret ved § 20 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og lov nr. 156 af 20. februar 2013, ophæves.

§ 25. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger indgivet i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. Tilladelser, godkendelser, akkrediteringer og bemyndigelser, som er meddelt i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016, forbliver i kraft, indtil de udløber eller ophæves i medfør af denne lov.

Stk. 3. De bekendtgørelser, der er udstedt i henhold til den hidtidige lov om erhvervsfremme og regional udvikling, forbliver i kraft indtil de ophæves eller ophører.

Kapitel 11

Overgangsbestemmelser

§ 26. Indsatser, der er iværksat af erhvervsministeren inden denne lovs ikrafttræden, fortsætter efter gældende vilkår.

§ 27. Igangværende projekter, der er igangsat efter indstilling fra de regionale vækstfora, løber indtil afslutningen af de pågældende projekter.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter aftale med regionerne bestemme, at igangværende projekter efter stk. 1 overflyttes til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. For projekter, der overdrages til Erhvervsstyrelsen efter stk. 2, forpligtes regionerne til at friholde staten for enhver udgift, der følger af ufinansierede garantier eller løfter udstedt af regionerne, krav om tilbagebetalinger, erstatninger eller lignende, der pålægges staten som følge af overtrædelse af lovgivning eller manglende opfyldelse af vilkår i tilsagn.

Stk. 4. For projekter, der alene har modtaget en skriftlig, politisk hensigtserklæring, resultatkontrakt eller lignende om juridisk bindende tilsagn om regionalt tilskud eller garantier ud over 2018, kan erhvervsministeren beslutte at fortsætte disse helt eller delvist i en tidsbegrænset periode, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig overgang for projekterne.

Stk. 5. Erhvervsministeren overtager fra den 1. januar 2019 regionernes og vækstforas opgaver i forhold til projekter, hvor vækstfora har afgivet indstilling om anvendelse af regionalfonds- og socialfondsmidler inden udgangen af 2018, men hvor der ikke er afgivet tilsagn inden udgangen af 2018.

§ 28. Uanset § 9, stk. 1, nr.1, og § 12, stk. 2, nr.4, kan erhvervsministeren udarbejde en midlertidig strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats for 2019, der tager udgangspunkt i eksisterende regionale og nationale strategier.

Stk. 2. Uanset § 9, stk. 5, kan der indtil 31. december 2020 ansøges om finansiering af klynger og innovationsnetværk hos Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i overensstemmelse med § 9, stk. 4.

Kapitel 12

Territorial gyldighed

§ 29. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Kapitel 13

Ændringer i anden lovgivning

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 30. I lov nr. 306 af 29. marts 2014 om Danmarks Innovationsfond, som ændret ved § 38 i lov nr. 384 af 26. april 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 21 udgår », herunder regionale myndigheder«.

Økonomi- og Indenrigsministeriet

§ 31. I regionsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1032 af 6. juli 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, nr. 2, litra a, udgår »vækst- og«.

2. § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, ophæves.

Litra c-e bliver herefter litra b-d.

§ 32. I lov om regionernes finansiering, jf. lovbekendtgørelse nr. 797 af 27. juni 2011, som ændret ved lov nr. 584 af 18. juni 2012, § 4 i lov nr. 1258 af 18. december 2012 og lov nr. 1735 af 27. december 2016, foretages følgende ændring:

1. I § 22 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Udviklingsbidraget fra kommunerne efter § 7 fastsættes for tilskudsåret 2019 til 109 kr. pr. indbygger.«

Miljø- og Fødevareministeriet

§ 33. I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 27 af 4. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 1, udgår »vækst- og«.

§ 34. I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 3. september 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 18 a, udgår »vækst- og« og »og regional udvikling«.

§ 35. I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 1553 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1554 af 19. december 2017, lov nr. 466 af 14. maj 2018 og § 3 i lov nr. 720 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 55 a, udgår »vækst- og« og »og regional udvikling«.

§ 36. I lov om Landdistriktsfonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 19. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 5, ophæves.

Udenrigsministeriet

§ 37. I lov om Hav- og Fiskerifonden, jf. lovbekendtgørelse nr. 19 af 4. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 5, ophæves.

Undervisningsministeriet

§ 38. I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, som ændret ved § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 10, stk. 3, 1. pkt., udgår »vækst- og«.

§ 39. I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1269 af 29. november 2017, som ændret ved § 13 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 34 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »vækst- og«.

§ 40. I lov nr. 698 af 8. juni 2018 om institutioner for forberedende grunduddannelse foretages følgende ændring:

1. I § 31, stk. 2, 1. pkt., udgår »vækst- og«.

Sundheds- og Ældreministeriet

§ 41. I sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 28. februar 2018, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 730 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften til kapitel 59 affattes således:

»Kapitel 59

Forskning og sundhedsinnovation«.

2. I § 194, stk. 1, indsættes efter »udviklings- og forskningssamarbejde,«: »herunder sundhedsinnovation,«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1 Tværkommunale erhvervshuse
 - 2.1.1 Gældende ret
 - 2.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.1.3 Den foreslåede ordning
 - 2.2 Digital platform for erhvervsfremme
 - 2.2.1 Gældende ret
 - 2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.2.3 Den foreslåede ordning
 - 2.3 Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse
 - 2.3.1 Gældende ret
 - 2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.3.3 Den foreslåede ordning
 - 2.4 Regional udviklingsstrategi
 - 2.4.1 Gældende ret
 - 2.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.4.3 Den foreslåede ordning
 - 2.5 Den kommunale erhvervsfremme
 - 2.5.1 Gældende ret
 - 2.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser
 - 2.5.3 Den foreslåede ordning
3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikterne
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Den 24. maj 2018 indgik regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) samt Dansk Folkeparti en politisk aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet i Danmark.

Erhvervsfremmeindsatsen havde forud for den politiske aftale været genstand for et grundigt eftersyn, som havde resulteret i afgivelse af rapporten »Eftersyn af erhvervsfremmeindsatsen« i november 2016. Rapporten er udarbejdet af McKinsey & Company sammen med Struensee og Co., DAMVAD Analytics og Landfall Strategy Group. På den baggrund nedsatte regeringen i juni 2017 Forenklingssudvalget for Erhvervsfremme. Udvalgets opgave var at udvikle en model for et forenklet erhvervsfremmesystem til gavn for virksomhederne og dermed også til gavn for vækst og produktivitet. Udvalget afgav den 6. april 2018 rapporten »Fokuseret & Fremtidssikret«.

Den politiske aftale blev indgået med afsæt i Forenklingssudvalgets anbefalinger om et fokuseret og fremtidssikret erhvervsfremmesystem.

Det er vigtigt for virksomhederne, at Danmark har et velfungerende erhvervsfremmesystem med ydelser, der møder deres behov og er enkle at tilgå. Navnlig opstartsvirksomheder og små og mellemstore virksomheder, der f.eks. skal ud på nye markeder eller anvende nye forretningsmodeller og teknologier, har brug for at kunne få kompetent vejledning og mulighed for udvikling gennem erhvervsfremmesystemet.

Erhvervsfremmesystemet er ikke i særlig høj grad digitaliseret. En systematisk anvendelse af digitale løsninger vil kunne forbedre og effektivisere indsatsen og give virksomhederne nem adgang til ydelser og information af høj kvalitet uanset, hvor de befinder sig.

Der er derfor brug for et bedre og mere enkelt erhvervsfremmesystem med fokus på kvalitet for iværksættere og virksomheder. Erhvervsfremmesystemet skal organiseres, så det i højere grad end i dag imødekommer virksomhedernes behov.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti er på denne baggrund enige om at gennemføre en grundlæggende forenkling af erhvervsfremmesystemet. Antallet af politisk ansvarlige niveauer reduceres til to: ét decentralt niveau med en stærk kommunal forankring og staten. Derved skabes en struktur, der medvirker til at minimere overlappende indsatser.

Kommunerne vil fortsat være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne og have en større rolle i erhvervsfremmesystemet end i dag, så virksomheder og kommuner kan udvikle en stærk lokal erhvervsfremmeindsats i den enkelte kommune og på tværs af kommuner. Dette skal også ses i lyset af, at mere specialiseret erhvervsservice kræver stærke faglige miljøer og en kritisk masse af virksomheder.

En klar arbejdsdeling uden overlappende indsatser og med digitale løsninger vil gøre det nemmere for virksomhederne at anvende ydelserne og få kompetent vejledning samtidig med, at færre offentlige midler skal anvendes til administration af erhvervsfremmesystemet.

Den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling fra 2005 blev vedtaget som led i kommunalreformen i 2007. Kommunalreformen tegnede en ny offentlig sektor, hvor kommuner, regioner og stat fik hver sin opgavemæssige identitet. På erhvervsområdet fik kommunerne ansvaret for den lokale virksomhedsrettede service, hvor nærheden og den daglige kontakt til brugerne var i højsædet. Med nye større kommuner og en klar opgave- og ansvarsfordeling var det hensigten, at virksomhederne fik en hurtig og effektiv sagsbehandling af de spørgsmål og problemer, som virksomhederne stødte på i hverdagen. Den regionale erhvervsindsats, herunder turisme, forankredes i de nye regioner ved brug af vækstfora med deltagelse af en række interessenter. Staten varetog fortsat den overordnede vækstpolitik, herunder den tværgående koordinering mellem erhvervs-, uddannelses-, trafik- og beskæftigelsespolitikken, bl.a. inden for rammerne af den nationale vækststrategi.

For at skabe de bedste regionale og lokale rammer for virksomhedernes udvikling og omstilling til den globale konkurrence var der behov for et tæt samarbejde mellem offentlige myndigheder, erhvervsliv og videninstitutioner. Et samarbejde mellem dem, der kendte de lokale forhold og virksomhedernes udfordringer på nærmeste hold. Og et samarbejde, der kunne skabe sammenhæng mellem den kommunale og regionale indsats, så alle trak i samme retning.

Dette samarbejde forankredes fra 2007 i regionerne i de nye regionale vækstfora. Her samledes repræsentanter fra regionsråd, kommunalbestyrelser, erhvervslivet, videninstitutioner og arbejdsmarkedets parter under ét tag. Vækstforaene blev således omdrejningspunkt for regioners og kommuners dialog om en fælles og koordineret erhvervsindsats, hvor erhvervslivets og videninstitutionernes faglige ekspertise skulle inddrages aktivt.

Med fokus på de regionale rammevilkår og den erhvervsmæssige specialisering tegnede vækstforaene de strategiske linjer for den regionale erhvervsudvikling. De udviklede og prioriterede konkrete initiativer til at fremme den regionale vækst ved at indstille til beslutning hos regionsråd og staten om anvendelsen af midler til erhvervsudviklingsformål.

I 2007 etableredes Danmarks Vækstråd, som skulle sikre en bedre sammenhæng mellem den EU-baserede, nationale, regionale og lokale erhvervsudviklingsindsats.

Med evalueringen af kommunalreformen kom 2014-ændringen til loven. Evalueringen pegede bl.a. på, at de regionale udviklingsplaner indholdsmæssigt levede op til lovgivningen, men ikke havde haft tilstrækkelig gennemslagskraft. På denne baggrund samledes den regionale udviklingsplan og den regionale erhvervsudviklingsstrategi i en regional vækst- og udviklingsstrategi, der indarbejdedes i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

2. Lovforslagets hovedpunkter

På baggrund af rapporten »Eftersyn af erhvervsfremmeindsatsen« fra november 2016 nedsatte erhvervsministeren i 2017 Forenklingsudvalget for Erhvervsfremme, der fremlagde deres anbefalinger om et fokuseret og fremtidssikret erhvervsfremmesystem den 6. april 2018.

Som det fremgik af rapporten »Eftersyn af Erhvervsfremmeindsatsen« fra november 2016 og Forenklingsudvalgets rapport af 6. april 2018 er det nuværende erhvervsfremmesystem for udbudsdrevet og svært at finde rundt i. Komplexiteten er en barriere for, at virksomhederne får det optimale udbytte af indsatsen, og det øger deres omkostninger ved at bruge erhvervsfremmetilbuddene. Når kompetencer og erfaring bliver spredt ud på for mange ordninger og aktører, fører det til overlappende indsatser og giver lavere kvalitet og høje omkostninger. Det giver ofte virksomhederne en oplevelse af, at indsatsen mere afspejler erhvervsfremmeaktørernes prioriteter end virksomhedernes behov.

Parallelt hermed havde Det Nationale Turismeforum i april 2018 forud for den politiske aftale i afleveret seks anbefalinger til en fokusering af den offentlige turismefremmeindsats, der i dag er kendetegnet ved små projekter, manglende samarbejde og overlappende indsatser. Det Nationale Turismeforum peger i deres anbefalinger bl.a. på, at indfrielse af ambitionen om at udvikle stærke og attraktive destinationer kræver, at den decentrale turismefremmeindsats, der i dag er spredt på ca. 80 forskellige aktører, konsolideres i færre destinationsselskaber, og at der skabes en bedre sammenhæng i indsatserne.

Med lovforslaget ønskes, at Danmark får et velfungerende erhvervsfremmesystem med ydelser, der møder virksomhedernes behov, og er enkle at tilgå. Navnlig opstartsvirksomheder samt små og mellemstore virksomheder, der f.eks. skal ud på nye markeder eller anvende nye forretningsmodeller og teknologier, har brug for at kunne få kompetent vejledning og mulighed for udvikling gennem erhvervsfremmesystemet.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet sætter ind på særligt fire hovedområder for at skabe en mere fokuseret og fremtidssikret erhvervsfremmeindsats.

1. Bedre kvalitet og tilgængelighed i erhvervsservicen. Der oprettes tværkommunale erhvervshuse og etableres en digital erhvervsfremmeplatform.
2. En sammenhængende decentral erhvervsfremme. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse overtager ansvaret fra de regionale vækstfora og klyngeindsatsen konsolideres.
3. Forenkling af den statslige erhvervsfremme. Indsatsen for videnbaseret iværksætteri styrkes med ophæng i Vækstfonden og Innovationsfonden, og der skabes én indgang for låne- og egenkapitalformidling, samt én indgang for tilskudspuljer til innovation, udvikling og demonstration.
4. Stærkere destinationer og bedre sammenhæng i turismefremmeindsatsen. Den kommunale indsats konsolideres i destinationsselskaber, og der øremærkes turismeprojektmidler under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Der skabes bedre sammenhæng i indsatserne mellem de større offentlige turismeaktører.

2.1 Tværkommunale erhvervshuse

2.1.1 Gældende ret

Det fremgår af den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at kommuner kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter over for en åben kreds af iværksættere og virksomheder, jf. § 12, stk. 1. Det er op til kommunerne selv at bestemme, om de vil drive erhvervsservicen som en del af kommunens forvaltning eller i selvstændige juridiske enheder, jf. § 12, stk. 3. Med kommunalreformen i 2007 blev fem væksthuse etableret for at levere specialiserede erhvervsserviceydelser til iværksættere og virksomheder med vækstambitioner og vækstpotentiale.

Væksthusene er i dag organiseret som erhvervsdrivende fonde etableret af kommunerne, men er ikke reguleret i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Væksthusene får deres basisbevilling gennem kommunerne, som en øremærket del af det statslige bloktilskud. KL og Erhvervsministeriet indgår aftale om de generelle mål for væksthuse, mens kommunekontaktrådet i den pågældende region indgår en resultatkontrakt med væksthuset.

Væksthusene tager udgangspunkt i den enkelte virksomheds udfordring eller potentiale. De tilbyder forløb, der f.eks. kan omhandle forretningsudvikling, strategi, driftsudvikling, kompetencebehov, skalering, nye teknologier, nye markeder, finansiering m.v. Forløbene har til formål at identificere vækstudfordringer eller -potentialer, eller at løse komplekse problemstillinger som f.eks. ejerskifte. Disse forløb munder typisk ud i, at der udarbejdes en vækstplan for virksomheden.

Væksthusene ledes af en bestyrelse på 8 medlemmer, hvoraf kommunekontaktrådet udpeger 5 medlemmer, herunder formanden og mindst 1 erhvervsrepræsentant. Det regionale vækstforum udpeger 2 medlemmer, heraf mindst 1 erhvervsrepræsentant. Herudover består bestyrelsen af 1 medarbejderrepræsentant fra væksthuset og 1 observatør fra Erhvervsministeriet.

2.1.2 Erhvervsministeriets overvejelser

I forbindelse med udarbejdelsen af rapporten »Eftersyn af erhvervsfremmeindsatsen« fra november 2016, og Forenklingsudvalgets rapport af 6. april 2018, har organisationer for virksomheder og iværksættere gjort gældende, at de specialiserede ydelser i kommunerne er af for lav eller af varierende kvalitet. Samtidig bidrager overlappet i de kommunale indsatser til et uoverskueligt erhvervsfremmesystem for virksomhederne. Der er derfor en efterspørgsel blandt virksomhederne efter stærkere kompetencecentre med større kritisk masse, der kan betjene virksomhederne, når de står over for væsentlige skridt i deres udvikling eller særlige udfordringer.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at virksomhederne skal have let adgang til information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed, så de hurtigt kan sætte sig ind i centrale krav og regler, og så de kan få kvalificeret hjælp og sparring til mere specifikke problemer. I dag foregår meget af den basale vejledning om offentlige regler og muligheder hos den lokale erhvervsservice i kommunerne, og væksthuse foretager den mere specialiserede vejledning af virksomhederne. Virksomheder, der ikke vurderes at have et »særligt vækstpotentiale«, er i dag afskåret fra at bruge væksthuse. Det har fået mange kommuner til at udbyde ydelser, der ligner væksthuse. Der er derfor behov for at gentænke den specialiserede kommunale erhvervsservice.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at kommunerne og erhvervshuse sammen med den digitale platform bør udgøre kernen i den decentrale erhvervsservice. Samtidig bør erhvervshuse udgøre bindeledet mellem lokale og statslige tilbud i erhvervsfremmesystemet. Det er afgørende for et velfungerende erhvervsfremmesystem og virksomhedernes oplevelse heraf, at der er en god og meningsfuld sammenhæng mellem tilbuddene i erhvervsindsatsen. Erhvervshusenes ydelser skal være af høj kvalitet og nemt tilgængelige for virksomheder i hele Danmark.

Erhvervsministeriet finder, at erhvervshuse skal fungere som stærke kompetencecentre med speciali-

serede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling, samt fungere som fysiske knudepunkter i erhvervsfremmesystemet og sikre adgang til de højt specialiserede statslige ordninger. Herudover kan erhvervshusene stå for at drive projekter og programmer, hvor operatørrollen ligger i forlængelse af deres hovedopgave, så midlertidige projekter og programmer forbindes tæt til de faste erhvervsfremmetilbud. Erhvervshusene bør i størst muligt omfang udbyde opgaver til private. Som et styrende princip for erhvervshusene finder Erhvervsministeriet, at opgavevaretagelsen ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til private aktører.

2.1.3 Den foreslåede ordning

På ovenstående baggrund foreslår Erhvervsministeriet, at der etableres erhvervshuse, der skal fungere som stærke kompetencecentre med specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og udvikling. Erhvervshusene skal i videst muligt baseres på de eksisterende væksthuse og gøre de ydelser, der i dag tilbydes til en smal gruppe af vækstvirksomheder, tilgængelige for alle virksomheder, og samle de specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling. Det vil forsat også være en central opgave for erhvervshusene også at tilbyde specialiseret vejledning målrettet virksomheder og iværksættere med særligt vækstopotentiale.

Erhvervshusene etableres med egne bestyrelser og filialer. Kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse får mulighed for at flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. Erhvervshusenes ydelser skal være nemt tilgængelige for virksomheder i hele Danmark.

Ydelserne i de tværkommunale erhvervshuse og i enkeltkommuner må ikke være overlappende. Det forventes, at kommunerne forsat vil være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne, og at kommunerne vil have en større rolle i erhvervsfremmesystemet end i dag.

Højt specialiserede statslige ordninger skal være tilgængelige via erhvervshusene, herunder internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden) m.v. Ønsker erhvervshuse eller enkeltkommuner at styrke den højt specialiserede erhvervsfremmeindsats, skal det ske i samarbejde med relevante statslige ordninger.

Erhvervsministeriet foreslår, at erhvervshusenes bestyrelser skal sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov. Bestyrelserne nedsættes med 11 medlemmer: 1 formand, der skal være folkevalgt, og gerne have baggrund i det private erhvervsliv, 4 virksomhedsrepræsentanter, herunder fra små og mellemstore virksomheder, udpeget af kommunekontaktrådene efter indstilling fra erhvervsorganisationerne, 3 kommunale repræsentanter udpeget af kommunekontaktrådene, 1 repræsentant fra en videninstitution udpeget af kommunekontaktrådene, 1 repræsentant fra en arbejdstagerorganisation indstilles af de faglige hovedorganisationer i fællesskab og 1 medlem udpeges af regionsrådet i den pågældende region. Kommunekontaktrådene skal varetage en tilsvarende styrende rolle, som de varetager i væksthuse i dag, ligesom der forsat vil være 1 observatør fra Erhvervsministeriet i bestyrelsen. Kommunekontaktrådene udpeger formanden, som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv. Bestyrelserne får med deres kendskab til lokale udfordringer og potentialer til opgave at sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov samt bidrage til den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

2.2 Digital platform for erhvervsfremme

2.2.1 Gældende ret

Den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling indeholder ikke bestemmelser om digitalisering af erhvervsfremmesystemet. Erhvervsfremmesystemet er i dag ikke i særlig høj grad digitaliseret.

En systematisk anvendelse af digitale løsninger vil derfor kunne forbedre og effektivisere indsatsen og

give virksomhederne nem adgang til ydelser og information af høj kvalitet uanset, hvor de befinder sig i landet.

2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet vurderer, at det nuværende erhvervsfremmesystem ikke er indrettet og organiseret med øje for de muligheder, der ligger i digitale løsninger. Systematisk brug af digitale løsninger kan bidrage markant til at forenkle og effektivisere erhvervsfremmeindsatsen og øge kvaliteten og tilgængeligheden for virksomhederne.

Virksomhederne bruger i dag meget tid på personlige henvendelser, for at få information og afklaring af spørgsmål, der kan håndteres bedre og hurtigere digitalt. Derfor finder Erhvervsministeriet, at basal information og vejledning, der ikke altid kræver specifik viden om den enkelte virksomhed, bør samles på en landsdækkende digital platform. På den måde får virksomhederne én samlet indgang til erhvervsfremmesystemet med basale informationer og vejledning af høj og ensartet kvalitet.

2.2.3 Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet at etablere en ambitiøs, datadrevet digital erhvervsfremmeplatform, der giver virksomhederne adgang til information, vejledning og digitaliserede ydelser om opstart, drift og udvikling af virksomhed m.v. døgnet rundt. Den digitale erhvervsfremmeplatform skal gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet langt mere tilgængelige for virksomhederne end i dag for at understøtte og fremtidssikre erhvervsfremmesystemet. På den digitale platform vil der blive stillet information, services og ydelser i erhvervsfremmesystemet til rådighed for både offentlige og private aktører. Platformen skal bl.a. indeholde et overblik over erhvervsfremmesystemets tilbud samt ydelser om erhvervsservice, der knytter sig til information og vejledning om opstart, drift og udvikling af virksomhed m.v.

Med forslaget skal den digitale platform drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremmesystemet med tæt samarbejde mellem aktører på det centrale og decentrale niveau, og med inddragelse af erhvervsorganisationer, statslige ordninger og kommunerne i udviklingen. Platformen anvendes på tværs af indsatsen fra den lokale kommunale erhvervsservice til statens ordninger. Platformen skal understøtte et mere sammenhængende erhvervsfremmesystem, hvor relevant data om virksomhederne opsamles og analyseres med henblik på at blive klogere på virksomhedens konkrete behov.

For at målrette og tilpasse den digitale vejledning til den enkelte virksomhed foreslås det, at den digitale platform indsamler og indhenter oplysninger med den pågældende virksomheds specifikke samtykke, såsom tilgængelige oplysninger om virksomheden, herunder data, der genereres gennem virksomhedens brug af platforme i regi af Virk (såkaldt adfærdsdata). Der kan være tale om personoplysninger, men ikke særlige kategorier af personoplysninger (følsomme personoplysninger). Behandlingen sker på grundlag af samtykke i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a. Ved brug af machine learning vil der ske en bearbejdning af de indsamlede data, som bl.a. vil resultere i en mere relevant visning af informationer på platformen. Eksempelvis vil oplysninger om antal ansatte og selskabsform kunne have betydning for, hvilke informationer og programmer, det vil være relevant at præsentere virksomheden for. Tilsvarende kan eksempelvis oplysning om virksomhedens adresse indebære, at lokale erhvervsfremmeprogrammer i det pågældende nærområde får en mere fremtrædende visning end programmer og tilbud fra fjernere landsdele. Endvidere kan f.eks. kendskab til en virksomheds branchekode medføre, at informationer om nye regler eller ordninger inden for den pågældende branche fremhæves, mens tilsvarende information for irrelevante brancher frasorteres. Eksempelvis må en virksomhed inden for fødevarerområdet forventes at have større interesse i at blive præsenteret for information om erhvervsfremmeaktiviteter, der måtte sigte mod dette område end aktiviteter, der retter sig mod andre brancher. Ved løbende at opsamle og bearbejde de data, der genereres gennem virksomhedernes

brug af platformen, kan platformen med tiden blive klogere på, hvilken type hjælp eller vejledning, virksomhederne søger efter, og derved præsentere information, der giver mest mulig værdi for brugerne.

Ved på den måde at bruge data fra tilgængelige kilder på tværs af myndigheder til at kunne identificere og kategorisere virksomheden, bliver vejledningen mere relevant og effektiv for virksomheden.

En virksomhed, der anvender platformen til at søge vejledning, vil kunne fravælge at afgive samtykke til afgivelse og indsamling af informationer, såvel som samtykket vil kunne tilbagekaldes. I disse tilfælde vil information på den digitale platform blive præsenteret usorteret og uden at være målrettet virksomheden.

Ved enhver brug af platformen forventes der dog at blive indsamlet generelle, anonyme, statistiske oplysninger om brugen af platformen, herunder så driftsstabiliteten kan sikres, brugeroplevelsen kan forbedres, og erhvervsfremmeaktiviteterne kan tilpasses.

Endvidere vil der for virksomheder, der deltager i konkrete erhvervsfremmeprogrammer, blive indsamlet, behandlet, samkørt og udvekslet oplysninger om virksomheden, herunder om tidligere deltagelse i erhvervsfremmeaktiviteter, til brug for myndighedernes kontrol- og tilsynsopgaver.

Platformen oprettes i regi af Erhvervsstyrelsen med udgangspunkt i Virk med mulighed for ændringer, i det omfang, der måtte vise sig at være behov herfor fremadrettet.

Den digitale erhvervsfremmeplatform lanceres medio 2019 og planlægges løbende udviklet.

2.3 Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse

2.3.1 Gældende ret

Regionerne varetager i dag opgaver inden for regional udvikling. Det følger bl.a. af den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling §§ 8-9.

Det følger af § 8, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at regionsrådet varetager den regionale erhvervsudvikling. Hertil nedsætter regionsrådet et eller to vækstfora. Regionsrådet træffer beslutning om antal vækstfora og deres geografiske afgrænsning efter høring af regionens kommuner og erhvervsorganisationer. Endelig er erhvervsministeren bemyndiget til at give Bornholms Regionskommune tilladelse til at nedsætte et selvstændigt vækstforum og stille sekretariatsbetjening til rådighed herfor.

Det følger af den gældende § 8, stk. 7, at regionsrådet stiller sekretariat til rådighed for vækstforummet. Ifølge den gældende lovs § 10, har de regionale vækstfora til opgave 1) med udgangspunkt i områdets rammevilkår og erhvervsspecialisering og efter høring af Danmarks Vækstråd, jf. § 6, nr. 3, at udarbejde bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele, jf. § 8 a, stk. 2, af den regionale vækst- og udviklingsstrategi inden for hele regionen eller den del heraf, som det enkelte vækstforum dækker, 2) at redegøre for de initiativer, som vækstfora vil foretage som opfølgning på den regionale vækst- og udviklingsstrategi, jf. nr. 1, 3) at overvåge de regionale og lokale vækstvilkår, herunder den erhvervsmæssige udvikling i regionens yderområder, og 4) inden for den regionale vækst- og udviklingsstrategi at udvikle og afgive indstilling om medfinansiering af regionale erhvervsudviklingsaktiviteter. Ifølge den gældende lovs § 10, stk. 4, afgiver de regionale vækstfora indstilling til staten om anvendelse af midler fra EU's Regionalfond og Socialfond til staten.

Det fremgår af § 11, at de regionale vækstfora består af 21 medlemmer, der udpeges af regionsrådet. Et vækstforum sammensættes således: 1) 3 medlemmer udpeges på regionsrådets eget initiativ, 2) 6 medlemmer udpeges efter indstilling af kommunalbestyrelserne i regionen, hvoraf mindst 1 medlem skal repræsentere yderområderne, 3) 6 medlemmer fra erhvervslivet udpeges efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af regionsrådet, 4) 3 medlemmer fra viden- og uddannelsesinstitutioner udpeges på regionsrådets initiativ, og 5) 3 medlemmer, som repræsenterer henholdsvis arbejdsgivere og lønmodtage-

re, hvoraf 1 medlem udpeges efter indstilling fra arbejdsgiverorganisationer, og 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

Vækstfora bidrager, jf. § 8 a, jf. § 10, stk. 1, nr. 1 i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, til de regionale vækst- og udviklingsstrategier. Strategierne berører bl.a. erhvervsudvikling, infrastruktur, turisme, uddannelse og miljø, og vækstforas indstilling om anvendelsen af regionale udviklingsmidler og EU's strukturfondsmidler ligger som udgangspunkt inden for strategiens erhvervsrettede dele. Der henvises til afsnit 2.4.2 i de almindelige bemærkninger om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Med § 5, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, nedsatte erhvervsministeren Danmarks Vækstråd, der blev etableret i forbindelse med kommunalreformen i 2007. Det følger af § 6, at Danmarks Vækstråd har til opgave at 1) rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik, 2) styrke koordinationen mellem den lokale, regionale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en effektiv og sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark, 3) udtale sig som høringspart om vækstforas bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af de regionale vækst- og udviklingsstrategier, herunder indsatsen for yderområderne, og løbende følge effekten af de erhvervs- og vækstrettede dele af disse strategier, 4) udtale sig som høringspart om statslige initiativer, der vedrører den regionale erhvervsudvikling, og 5) rådgive erhvervsministeren om udvikling af og opfølgning på nationale regionalfonds- og socialfondsfinansierede programmer.

Det fremgår af § 7, stk. 1 og 2, at Danmarks Vækstråd består af en formand og 20 medlemmer, som udpeges af erhvervs- og vækstministeren: 1) Formanden og 4 medlemmer udpeges personligt af erhvervsministeren, 2) 5 medlemmer, som skal være formænd for regionale vækstfora, én fra hver region, udpeges efter indstilling fra de regionale vækstfora, 3) 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de kommunale parter, 4) 6 medlemmer udpeges efter indstilling fra arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, og 5) 3 medlemmer udpeges efter indstilling fra lønmodtagerorganisationer.

2.3.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Danmark har en størrelse, der gør det nødvendigt at samarbejde og samle kræfterne på tværs af landet i højere grad, end det sker efter den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Til at varetage erhvervsudviklingen i Danmark i dag er der udover det lokale niveau, herunder indsatsen i de fem væksthuse, der også er etableret i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling, således seks regionale vækstfora samt Danmarks Vækstråd.

Erhvervsministeriet finder, at en samlet tilgang til den decentrale erhvervsfremmeindsats med udgangspunkt i virksomhedernes behov og regionale forskelle vil bidrage til en mere fokuseret indsats med kritisk masse, færre overlap og bedre kvalitet for virksomhederne. Ved bl.a. at integrere udmøntningen af EU's strukturfondsmidler og erhvervsfremmeprojekter, samt udpege styrkepositioner (erhvervs- og teknologiområder), inden for hvilke, der skal udbydes offentlig finansiering til klyngeorganisationer og innovationsnetværk, bør den samlede tilgang til den decentrale erhvervsfremmeindsats bidrage til en mere koordineret og effektiv indsats til gavn for virksomhederne.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at mange virksomheder opfatter erhvervsfremmeindsatsen som uoverskuelig og svær at finde rundt i. Det er en barriere for, at virksomhederne får det optimale udbytte af indsatsen, og det øger deres omkostninger at bruge erhvervsfremmetilbuddene. De mange aktører og overlappende indsatser i det nuværende erhvervsfremmesystem kan føre til lavere kvalitet og højere omkostninger end nødvendigt. Når kompetencer og erfaring bliver spredt, er der en risiko for, at det går udover kvaliteten. Det gælder bl.a. for højt specialiserede ydelser som internationalisering og formidling af kapital, der kræver helt særlige kompetencer.

Efter Erhvervsministeriets opfattelse er der samtidig for mange koordinerende og bevilgende organer. Det medvirker til, at der iværksættes for mange overlappende indsatser og at for mange penge

bruges på administration og for få penge på virksomhederne. En mere sammenhængende indsats skal føre til større effekt for virksomhederne. Både lokalt og for Danmark som helhed. Den decentrale erhvervsfremmeindsats bør derfor forankres i et organ, der både kan sikre sammenhæng på tværs af landet, koordinering med nationale målsætninger og en stærk relevans for virksomhederne.

Erhvervsministeriet finder, at en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats med udgangspunkt i virksomhedernes behov og regionale forskelle, vil bidrage til en mere fokuseret indsats med kritisk masse, færre overlap og bedre kvalitet for virksomhederne. Strategien foreslås derfor forankret i et organ, der både kan sikre sammenhæng på tværs af landet, koordinering med nationale målsætninger og en stærk relevans for virksomhederne.

Det er derfor Erhvervsministeriets opfattelse, at en mere sammenhængende indsats skal føre til større effekt for virksomhederne såvel lokalt som for Danmark som helhed.

2.3.3 Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet at nedsætte Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, der får til opgave at sikre, at den decentrale erhvervsfremmeindsats hænger sammen på tværs af den offentlige sektor. For at sikre sammenhæng skal bestyrelsen formulere en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det skal foregå med bidrag fra bestyrelserne for de fem nye erhvervshuse, herunder i formuleringen af regionale kapitler. Andre relevante interessenter inddrages efter behov. Strategien skal blive til i koordination med øvrige relevante strategier på navnlig det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område. Endvidere skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse sikre, at der indhentes bidrag fra Det Nationale Turismeforum vedrørende turisme.

Det foreslås, at bestyrelsen får til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser, og overtager dermed den rolle, som i dag varetages af de regionale vækstfora. Det gælder bl.a. projektf finansiering og tilskud til forskellige erhvervsfremmeaktører, der er finansieret af EU's strukturfonde og af de nuværende regionale erhvervsudviklingsmidler. Det vil således fremover være bestyrelsen, der beslutter, hvilke decentrale erhvervsfremmeindsatser, der skal gennemføres inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det indebærer, at bestyrelsen får ansvaret for at prioritere indsatsområder og tilrettelægge udbudsrunder af projekter, så virksomhederne kommer til at opleve en mere efterspørgselsdrevet og enkel erhvervsfremmeindsats med væsentlig færre overlap og indsatser af højere kvalitet. Til det formål bør bestyrelsen råde over midler, der kan finansiere løbende erhvervsfremmeprojekter og medfinansiere strukturfondsprojekter, så det sikres, at de hjemtagne midler fra EU's strukturfonde kommer ud til danske virksomheder inden for de strategiske rammer for fondene. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal desuden til Uddannelses- og Forskningsministeriet indstille erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk. Bestyrelsen får dermed ansvar for at sikre en sammenhængende klynge og innovationsnetværksindsats på tværs af landet. Bestyrelsen bør tillige råde over midler, der kan prioriteres til at understøtte klyngeindsatsen. Endelig skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udmønte midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for den strategi, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kan søges af destinationsselskaber.

Det foreslås, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får til opgave at sikre en sammenhængende, efterspørgselsdrevet og lokalt forankret indsats. Bestyrelsen skal bestå af 17 medlemmer, hvoraf 5 kommunale repræsentanter udpeges af kommunekontaktrådene, 6 medlemmer fra erhvervslivet (herunder små- og mellemstore virksomheder og en fra en turismevirksomhed) udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationerne, 1 repræsentant udpeges af regionsrådene, 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden, 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren,

og 1 medlem repræsenterer staten. Erhvervsministeren udpeger bestyrelsens formand, som skal være fra erhvervslivet. Medlemmerne udpeges for en periode på op til 4 år, og kan genudpeges én gang.

Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Det foreslås, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal råde over egne midler, der kan prioriteres til at understøtte klyngeindsatsen, herunder medfinansiering af EU-strukturfondsmidler m.v.

2.4 Regional udviklingsstrategi

2.4.1 Gældende ret

I dag udarbejdes fem regionale vækst- og udviklingsstrategier – en strategi for hver region, hvor de regionale vækstfora leverer bidrag til de erhvervs- og vækstrettede dele, samt en strategi for Bornholm, der har sit eget vækstforum

Den regionale vækst- og udviklingsstrategi er fundamentet for en sammenhængende indsats for vækst og udvikling i regionerne. Det følger af § 8 a, stk. 2, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at strategien indeholder en redegørelse for den fremtidige udvikling for regionen og omhandler de regionale vækst- og udviklingsvilkår, herunder infrastruktur, erhvervsudviklingsindsatsen inklusiv turisme, uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen, udviklingen i byerne og yderområderne, natur og miljø, herunder rekreative formål, kultur, samt sammenhængen med regionens eventuelle samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder om udviklingsmæssige emner. Endvidere indeholder den regionale vækst- og udviklingsstrategi en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet og vækstfora foretager som opfølgning på strategien. Strategien berører en bred vifte af emner af betydning for vækst og udvikling.

Formålet med de regionale vækst- og udviklingsstrategier er at styrke ejerskabet i både kommuner og regioner for arbejdet med vækst og udvikling i regionen, så strategiens mål og indsatser får synlighed og gennemslagskraft. Kommunalbestyrelsen skal derfor forholde sig til den regionale vækst- og udviklingsstrategi i relevante udviklingsstrategier, herunder i erhvervsudviklingsindsatsen og i strategierne for kommuneplanlægningen. Regionsrådene skal endvidere orientere sig i relevante kommunale strategier, herunder i strategierne for kommuneplanlægningen og erhvervsudviklingsstrategierne.

Regionsrådene har ansvaret for at udarbejde og vedtage den regionale vækst- og udviklingsstrategi, jf. § 8 a, stk. 1. De regionale vækstfora udarbejder på baggrund af et fælles videngrundlag tilvejebragt af regionsrådet og vækstfora et bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi med input fra bl.a. de regionale beskæftigelsesråd. Danmarks Vækstråd skal høres om udkast til bidrag, og vækstfora skal efterfølgende forholde sig til Danmarks Vækstråds anbefalinger efter et følg-eller-forklar-princip, jf. § 6, nr. 3. Vækstfora færdiggør efterfølgende bidraget, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af strategien. Vækstforas bidrag er endeligt for så vidt angår eget arbejde og fungerer som grundlag for vækstforas udmøntning af EU-strukturfondsmidler og regionale udviklingsmidler

2.4.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Nedlæggelsen af de seks regionale vækstfora betyder, at de erhvervs- og vækstrettede opgaver, udvikling af kompetencer med henblik på at fremme erhvervsudvikling, samt overvågning af de regionale og lokale vækstvilkår, herunder den erhvervsmæssige udvikling i regionernes yderområder og turisme, overføres til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Forslaget om etableringen af en ny Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, der fremover bl.a. skal udmønte EU's strukturfondsmidler, og som råder over egne erhvervsudviklingsmidler, betyder, at de regionale vækstfora nedlægges, og at regionerne ikke længere skal have deres egen, selvstændige erhvervsfremmeindsats, herunder udforme regionale vækst- og udviklingsstrategier.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at regionerne stadig spiller en vigtig rolle for den regionale

udvikling gennem opgaver med kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø. Regionerne bør efter Erhvervsministeriets opfattelse derfor fremover kunne bidrage til udviklingen i de pågældende områder på baggrund af et strategisk arbejde. Samtidig finder Erhvervsministeriet, at regionerne med henblik på at kunne bidrage til at skabe partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, myndigheder m.v. bør kunne deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond, der igangsættes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Regionerne får hjemmel til dette i lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond. Herudover får de adgang til at deltage i og medfinansiere regionalfondsprojekter med hjemmel i anden lovgivning end lov om erhvervsfremme, f.eks. inden for sundhedsinnovation, eller andre opgaver inden for regional udvikling.

2.4.3 Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet, at regionerne kan udarbejde en regional udviklingsstrategi, der omfatter regionernes opgaver inden for regional udvikling: kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder. Det forudsættes, at aspekter vedrørende erhvervsfremme, herunder turisme, ikke indgår i regionernes udviklingsstrategier. Kommende regionale udviklingsstrategier skal derfor tilpasses i forhold til den form, som de nuværende regionale vækst- og udviklingsstrategier har i dag og være mindre omfattende. Den regionale udviklingsstrategi er ikke retligt bindende. Strategier vil således være visionsprægede strategier af politisk karakter.

Det foreslås, at regionerne repræsenteres i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i erhvervshusenes bestyrelser, for derigennem at bidrage til den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, hvor regionernes andre opgaver kan sammentænkes. Regionerne kan inden for områder, hvor regionerne specifikt i lovgivningen er tillagt kompetence i relevant omfang ansøge og deltage i projekter igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse som led i dennes opgave med at fremme vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark. Disse områder er aktuelt kollektiv trafik, uddannelse, kultur og miljø.

Regionerne kan fortsat deltage i projekter med hjemmel i anden lovgivning, herunder på sundhedsområdet. Dansk life science er en dansk styrkeposition med et stort vækstpotentiale, og regionerne skal fortsat medvirke til at styrke grundlaget for den fremtidige vækst i life science-erhvervet i overensstemmelse med aftalen mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om initiativer i vækstplanen for life science af 18. april 2018 og aftalen mellem regeringen og Danske Regioner om regionernes økonomi for 2019. Regionerne kan derfor fortsat deltage i aktiviteter vedrørende sundhedsinnovation med de foreslåede ændringer til sundhedsloven.

Endelig foreslås det, at regionerne får adgang til at ansøge om og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond udbudt af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Denne lov hjemmel skal sikre, at regionerne kan bidrage til at skabe stærke partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, myndigheder m.v. om kvalificeret arbejdskraft. Regionerne kan ikke herudover ansøge om og deltage i strukturfondsprojekter, herunder udføre opgaven som operatør på projekterne inden for erhvervsfremmesystemet, med hjemmel i dette lovforslag.

2.5 Den kommunale erhvervsfremme

2.5.1 Gældende ret

Det følger af den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling § 12, at kommuner kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter for en åben kreds af iværksættere og virksomheder, hvor den kommunale erhvervsservice kan bestå af information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed, samt virksomhedsoverdragelse. Der kan afholdes netværksmøder, kurser og lignende kol-

lektive arrangementer, men ydelserne må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning, der tilbydes af private.

Kommunerne kan i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling § 13 iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter inden for bl.a. innovation, herunder bruger- og medarbejderdreven innovation, resourceeffektivitet, videndeling og videnopbygning, anvendelse af ny teknologi, herunder automatisering og digitalisering, etablering og udvikling af nye virksomheder, udvikling af menneskelige ressourcer, herunder udvikling af regionale kompetencer, vækst og udvikling i turismeerhvervet og udviklingsaktiviteter i yderområderne.

2.5.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at kommunerne i det nye system vil spille en nøglerolle. Kommunerne skal fortsat være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne, så virksomheder og kommuner kan udvikle en stærk lokal erhvervsfremmeindsats i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne. Kommunerne bør derfor være den lokale indgang til erhvervsfremmesystemet for mange virksomheder med mulighed for erhvervsråd og erhvervscentre til at udføre lokale erhvervsserviceydelser, herunder 1:1-vejledning, der kan hjælpe virksomhederne videre.

Kommunerne varetager i dag en række opgaver af stor betydning for erhvervslivet. Det gælder bl.a. beskæftigelsesindsatsen, den fysiske planlægning, og arbejdet med miljø og byggesager. Gode og erhvervsvenlige rammevilkår på disse områder er afgørende for virksomhederne.

I forlængelse af kommunernes øvrige erhvervsrettede opgaver finder Erhvervsministeriet det naturligt, at kommunerne også fremover vil have et ansvar for erhvervsfremmeindsatsen. Kommunerne bør derfor fortsat bedrive lokal udvikling på egen hånd, men kommunale indsatser, der går videre end at bedrive virksomhed i den pågældende kommune, skal fremover varetages inden for rammerne af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det gælder bl.a. indsatser om digitalisering og ny teknologi, nye forretningsmodeller og klynger.

Samspillet mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i de enkelte kommuner, vil være afgørende for effektiviteten af den lokale og decentrale erhvervsfremmeindsats. Der må således ikke være overlap mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvist. For at skabe en klar arbejdsdeling mellem kommunerne og erhvervshusene, indgås en aftale om etablering af og rammer for erhvervshusene mellem regeringen og KL.

Erhvervsministeriet finder, at det som et styrende princip for både erhvervsservice og erhvervsudvikling som kommunen gennemfører og finansierer, ikke bør være konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning m.v., der tilbydes af private leverandører, jf. de gældende §§ 12, stk. 2 og 13, stk. 2, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Kommunalfuldmagtsreglerne gælder desuden parallelt hermed.

2.5.3 Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet, at kommunerne skal varetage lokale erhvervsfremmeaktiviteter, der både omfatter erhvervsservice og erhvervsudvikling.

Det foreslås endvidere, at der ikke må være overlap mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvist. Det vil blive beskrevet nærmere i en rammeaftale mellem regeringen og KL. Det betyder, at kommuner kan varetage lokale erhvervsserviceaktiviteter, der ikke i forvejen udbydes af erhvervshusene eller af den højtspecialiserede statslige erhvervsfremme. De specialiserede faglige ydelser om virksomhedsdrift og -udvikling samles også i erhvervshusene, ligesom højt specialiserede ordninger såsom internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden) vil være tilgængelige via erhvervshusene.

I forhold til den kommunale erhvervsudvikling, herunder udvikling i turismeerhvervet, der går videre end lokal erhvervsudvikling foreslår Erhvervsministeriet, at kommunerne ved igangsættelse af erhvervs-

udvikling skal sikre, at aktiviteterne ligger inden for strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der forankres hos Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Dermed sikres det, at der ikke sker overlap mellem de kommunale indsatser og de indsatser, der igangsættes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Det foreslås at videreføre princippet om, at de kommunale erhvervsfremmeaktiviteter ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder at der ikke må ydes finansiel støtte til enkeltvirksomheder.

Endelig foreslås det, at kommuner alene må varetage opgaver inden for kapitalformidling, eksportfremme eller etablere en digital platform for erhvervsfremme, såfremt det sker i samarbejde med de relevante statslige ordninger.

3. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikterne

I det nye erhvervsfremmesystem samles ansvaret for indsatsen i stat og kommuner, mens regionerne ikke længere skal forestå en selvstændig erhvervsfremmeindsats. Samtidig erstattes de regionale vækstfora, der i dag geografisk er placeret rundt om i landet, af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse med sekretariat i Silkeborg. Erhvervsfremmebestyrelsen skal bl.a. udarbejde en strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats med regionale kapitler og udmønte nationale og EU-midler til understøttelse heraf. Samlet set vurderes disse dele af lovforslaget ikke at have væsentlige regionale konsekvenser, herunder for landdistrikterne.

Det vurderes positivt, at de regionale væksthuse overgår til de nye erhvervshuse med en bredere målgruppe af virksomheder og med flere placeringer end i dag. Det betyder, at der kommer flere fysiske, geografisk placerede kompetencecentre for den specialiserede erhvervsservice.

Det nye erhvervsfremmesystem fokuserer på at skabe sammenhæng i indsatsen på tværs af Danmark og den offentlige sektor ved at reducere antallet af ansvarlige aktører og fastlægge en klar arbejdsdeling.

Der vurderes at være positive konsekvenser med det tilsigtede kvalitetsløft og den øgede tilgængelighed i hele landet via erhvervshusene og en ny digital erhvervsfremmeplatform.

På ovenstående baggrund vurderes lovforslaget at have overvejende positive konsekvenser, herunder også for landdistrikter.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I dag varetager de seks regionale vækstfora den decentrale erhvervsfremmeindsats og udmønter de regionale udviklingsmidler hertil, hvor de hver især formulerer en regional vækst- og udviklingsstrategi uafhængigt af hinanden. Den nuværende indretning af den decentrale erhvervsfremmeindsats vurderes at være en af årsagerne til overlap og manglende sammenhæng i indsatsen.

Den nye organisering af erhvervsfremmesystemet medfører, at det bliver nemmere og mere overskueligt at anvende systemet for iværksættere og virksomheder, samtidig med at der er fokus på kvalitet og effektivitet.

Det nye erhvervsfremmesystem fokuserer endvidere på at skabe sammenhæng i indsatsen på tværs af Danmark og den offentlige sektor ved at reducere antallet af ansvarlige aktører, bl.a. ved at de regionale vækstfora og Danmarks Vækstråd nedlægges, og samle udmøntningen af erhvervsfremmeinitiativer gennem Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på baggrund af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, som etableres som en del af den statslige administration i Erhvervsstyrelsen. Sekretariatsbetjeningen af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse forventes at kunne reducere de administrative udgifter væsentligt sammenlignet med udgifterne i dag til sekretariatsbetjeningen af de regionale vækstfora.

De nye kommunalt forankrede erhvervshuse, som bygger videre på de nuværende væksthuse, der er stiftet af kommunerne, bliver det fysiske decentrale knudepunkt for erhvervsfremmeindsatsen. Erhvervs-

husene skal fortsat finansieres af kommunerne. Den specialiserede erhvervsservice samles i nye erhvervs-huse med tilhørende filialer og finansieres af kommunerne.

Den digitale erhvervsfremmeplatform finansieres af kommunerne, da erhvervsfremmeplatformen i det væsentligste løser opgaver, der relaterer sig til grundlæggende erhvervsservice, herunder information og vejledning om opstart og drift af virksomhed, som i dag varetages af kommunerne. Erhvervsfremmeplatformen etableres i regi af Virk for at udnytte stordriftsfordele og eksisterende komponenter, og den skal drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremmesystemet.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet frigør 150 mio. kr. årligt fra 2019, der anvendes til finansiering af erhvervs- og iværksætterinitiativer.

Som følge af konsolideringen af kommunernes erhvervsfremmeopgaver frigøres der 100 mio. kr. årligt fra 2019, som målrettes borgernær velfærd i kommunerne.

Forenklingen af erhvervsfremmesystemet frigør 600 mio. kr. årligt i regionerne fra 2019, hvoraf en delmængde anvendes til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses udmøntning af indsatsen.

Lovforslaget forventes på ovenstående baggrund at medføre positive økonomiske konsekvenser for det offentlige. Lovforslaget forventes endvidere på ovenstående baggrund at have væsentlige implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Forslaget til et nyt erhvervsfremmesystem bidrager til at sikre gode rammevilkår for virksomheder i hele Danmark. Lovforslaget er teknologineutralt i den forstand, at det ikke skaber begrænsninger for anvendelse af nye teknologier, men understøtter i stedet virksomheder i at anvende nye digitale forretningsmodeller.

For at sikre en god digital udmøntning af lovforslaget lægges der op til, at der etableres en digital erhvervsfremmeplatform. Platformen skal være datadrevet, så informationer kan personaliseres og målrettes den enkelte virksomheds behov og ønsker, og den skal løbende udvikles og udbygges, så den gør brug af de seneste digitale muligheder og løsninger. Den digitale platform etableres i regi af den fællesoffentlige digitale virksomhedsindgang på Virk. Foruden at det skaber stordriftsfordele og udnytter eksisterende komponenter, fungerer platformen som digital vejviser i erhvervsfremmesystemet med informationer om tilbud, programmer og aktører, der er med til at sikre, at det bliver lettere at drive virksomhed i Danmark.

På denne baggrund vurderes lovforslaget digitaliseringsklart.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes at have væsentlige positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget vil medføre, at indsatsen overfor virksomhederne bliver mere behovsdrevet end i dag ved at tage udgangspunkt i virksomhedernes konkrete behov, og at systemet bliver mere enkelt og nemt at finde rundt i for virksomhederne. Det sker bl.a. gennem en markant forenkling af indsatsen med færre aktører og færre indgange for virksomheder. Dertil sker der en forøget inddragelse af erhvervslivet i den decentrale udmøntning af erhvervspolitikken. Dermed får erhvervslivet større medbestemmelse ift. tilrettelæggelse af indsatsen, anvendelsen af midler m.v.

Med forslaget etableres der en datadrevet digital erhvervsfremmeplatform, der bl.a. skal samle grundlæggende information og vejledning om drift og udvikling af virksomhed samt tilbud og programmer i erhvervsfremmesystemet. Platformen vil desuden muliggøre en højere grad af datadeling mellem myndighederne. Der gives på sigt mulighed for genbrug af oplysninger og autoudfyld i forbindelse med forskellige ansøgningsmoduller for virksomheder.

Det vurderes på den baggrund, at platformen vil medføre større administrative lettelser og gøre det nemmere og hurtigere for virksomhederne at sætte sig ind i offentlige regler med betydning for netop dem.

Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at kvantificere det præcise omfang af lettelsen. Kommunernes lokale erhvervsservice har i størrelsesorden 55.000 brugere årligt. En del af disse henvendelser forventes fremover at blive løst digitalt. Hertil kommer henvendelser på forskellige hjemmesider hos kommuner og statslige aktører, der fremadrettet samles og gøres let tilgængelige under platformen.

Virksomhederne vil fremover skulle henvende sig samme sted, uanset om de har spørgsmål vedrørende ansøgning om strukturfondsmidler eller allerede har opnået støtte. Når udbud af programmer fremover samles i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse frem for i seks regionale vækstfora, vil det blive lettere for virksomhederne at navigere i udbud om decentrale indsatser, herunder vil der være mere ensartede ansøgningsprocedurer.

For virksomhederne er det afgørende, at systemet er nemt at overskue, at det er drevet af deres behov og at indsatserne er af høj kvalitet. Der er behov for at forbedre erhvervsfremmeindsatsen på kort sigt, men indsatserne, der iværksættes med bestemmelserne i dette lovforslag, skal også rumme en vision for fremtiden. Gode rammevilkår er en vigtig forudsætning for at drive og udvikle en virksomhed, og den offentlige sektor bør sikre enkel regulering, kvalificeret arbejdskraft, velfungerende infrastruktur m.v. Erhvervsfremmesystemet omfatter indsatser, der rækker udover disse rammevilkår og aktivt forsøger at understøtte virksomhedernes evne til at udvikle og omstille sig.

Den digitale erhvervsfremmeplatform skal give adgang døgnet rundt til information, vejledning og digitaliserede ydelser om opstart, drift og udvikling af virksomhed samt overblik over tilbuddene i erhvervsfremmesystemet. Det er ambitionen, at platformen vil forstærke de effekter, som iværksættere og etablerede virksomheder i dag opnår ved at komme i kontakt med det offentlige erhvervsfremmesystem. De grundlæggende ønskede effekter med erhvervsfremmeplatformen er højere overlevelseseffekter og vækstrater blandt iværksættere og etablerede virksomheder, lavere transaktionsomkostninger ved at finde rundt i systemet og en højere regelefterlevelse grundet bedre overblik over relevante regler og love. Dertil er det ambitionen, at langt flere iværksættere og etablerede virksomheder vil opleve disse effekter, når ydelserne i højere grad bliver digitale og nemmere at finde rundt i.

Platformens brugervenlighed er et væsentligt succeskriterium i konceptualisering og konstruktion af platformen.

Det er på denne baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at lovforslaget lever op til princip 5 om at sikre brugervenlig digitalisering. De øvrige principper for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke relevante for nærværende forslag.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer, at lovforslaget kan medføre administrative lettelser på over 4 mio. kr. årligt.

Med lovforslaget fastsættes, at der etableres en fællesoffentlig digital platform, der drives af Erhvervsstyrelsen. Platformen skal give virksomhederne nem og hurtig adgang til information, vejledning og digitaliserede ydelser om bl.a. opstart, drift og udvikling af den enkelte virksomhed.

Vurderingen af de administrative lettelser baserer sig på, at virksomhederne via den fællesoffentlige digitale platform får en enklere indgang til den statslige erhvervsfremmeindsats, herunder adgang til statens tilskudspuljer og muligheder for egenkapitalindskud. Det er vurderingen, at platformen ved hjælp af brugerdata kan nedbringe brugernes transaktionsomkostninger i forbindelse med at fremfinde de erhvervsfremmetilbud, der passer til virksomhedernes konkrete behov.

Vurderingen af de administrative konsekvenser baserer sig endvidere på, at det er ambitionen med platformen, at den vil forstærke de effekter, som iværksættere og etablerede virksomheder i dag opnår i kontakten med det offentlige erhvervsfremmesystem, såsom lavere transaktionsomkostninger for den enkelte virksomhed som følge af digital formidling af information og vejledning. Eksempler herpå er bedre overblik over erhvervsfremmesystemet som helhed og relevante regler og love.

Derved forventes platformen at kunne reducere tidsforbruget blandt brugerne, som i dag henvender sig

personligt hos kommunernes lokale erhvervsservice med henblik på informationsindsamling og svar på afklarende spørgsmål. Dertil vil information og vejledning, der i dag ligger hos forskellige myndigheder, f.eks. om skat, eksport, fødevarer, ansættelsesregler m.v. fremvises på platformen efter brugernes konkrete behov. I dag skal virksomhederne orientere sig hos flere forskellige myndigheder (digitalt eller fysisk) for at sætte sig ind i disse regler.

Det tilstræbes i udviklingen af platformen at skabe det bedst mulige fundament for datadrevet erhvervsfremme. Det er vurderingen, at genbrug af data generet af virksomheders øvrige kontakt med forskellige erhvervsfremmeaktører kan bidrage positivt til virksomhedernes oplevelse af platformen – f.eks. gennem fremhævelse af nye relevante erhvervsfremmetilbud på baggrund af en virksomheds historik i erhvervsfremmesystemet. Dette forudsætter dog en øget fælles dataanvendelse på tværs af relevante aktører.

Derudover samles strukturfondsadministrationen fremover i Erhvervsstyrelsen, hvorved virksomhederne kun skal henvende sig ét sted vedrørende strukturfondsprojekter. Endvidere vil midlerne blive udmøntet efter indstilling fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i færre, større og mere tværgående projekter. Derved bliver det lettere og mere enkelt for virksomhederne at indhente information om bl.a. ansøgningsproces for strukturfondsprojekter, konkretisering af projekter, ansøge og senere afrapportere og dokumentere projekternes fremdrift. Derudover forventes det at blive nemmere for virksomhederne at skabe overblik over relevante projekter, idet administrationen af strukturfondsmidlerne fremover gør, at parallelle projekter med samme fokusområde ikke igangsættes i samme programperiode. Konsekvensen vurderes at være, at virksomheder, der ønsker at indgå i større geografisk tværgående projekter, ikke længere skal ansøge om og indgå i flere individuelle strukturfondsprojekter på samme tid med deraf følgende administrative konsekvenser i form af dokumentation m.v.

I indeværende strukturfondsprogram (2014-2020) er der indtil videre givet ca. 200 tilsagn på baggrund af ca. 240 ansøgninger.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vurderer på baggrund af ovenstående, at de samlede administrative lettelser kan være over 4 mio. kr. årligt.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Med etablering af erhvervshusene og en digital erhvervsfremmeplatform skabes en mere enkel og overskuelig indgang for borgere og iværksættere til erhvervsfremmesystemet. Forslaget vurderes ikke herudover at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, som udmønter den decentrale erhvervsfremmeindsats, kan som led i prioriteringen inddrage og integrere miljøforhold. Udformningen af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan ligeledes indeholde elementer inden for miljøområdet.

I det omfang forslaget får miljømæssige konsekvenser, forventes disse at være positive.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget gennemfører ikke ny EU-lovgivning. Bemyndigelsen til erhvervsministeren i lovforslagets § 3, stk. 2, opretholder hjemlen til at gennemføre EU's informationsprocedure for tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, der for tiden reguleres i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv (EU) nr. 2015/1535 af 9. september 2015. Hertil har erhvervsministerens bemyndigelse i forslaget § 3, stk. 3, til formål at tilvejebringe den fornødne hjemmel til at fastsætte supplerende regler for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 764 af 9. juli 2008 om procedure for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat m.v. Endelig opretholdes erhvervsministerens bemyndigelse i forslaget § 16, stk. 1 og 2, der giver hjemmel til at fastsætte de regler vedrørende akkreditering, der er nødvendige for anvendelsen af

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter m.v.

Hvad angår spørgsmålet om statsstøtte, sætter forslaget den overordnede ramme for erhvervsfremme i Danmark og gennemfører ikke støtteordninger. De enkelte støtteordninger, der gives mulighed for i henhold til lovforslaget, skal være i overensstemmelse med EU's statsstøttere regler.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juli 2018 til den 13. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F – Fagligt Fælles Forbund, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber (ATV), Akademikerne (AC), A-kassen for selvstændige (ASE), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, Arbejdsmarkedets Feriefond, Bornholms Regionskommune, Center for Regional Turismeforskning, CO-industri, Danhostel, DANIAMet, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Restauranter og Caf er, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Erhvervsfremme (DEF), Dansk Industri (DI), Dansk Iværksætter Forening, Dansk Kyst og Naturturisme, Dansk Metal, Dansk Turismefremme, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Destinationer, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer (FSR), Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK), Domstolsstyrelsen, Eksportrådet, Erhvervsankenævnet, Europa-Kommissionen - DG Beskæftigelse, Europa-Kommissionen - DG Regionalpolitik, Fagligt Internationalt Center (FIC), Feriehusudlejernes Brancheforening, Finans Danmark, Finanstilsynet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører – F. R. I., Forsikring og Pension, Friluftsrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), God Adgang, Godkendt teknologisk Service (GTS), Greater Copenhagen and Sk ne Committee, Grøn Nøgle, HK – Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, HK HORESTA, IDA, Interreg North Sea Region, IT-Branchen, Karrierepartner og A-kasse for højtuddannede i erhvervslivet (CA), Kommunernes Landsforening (KL), Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Københavns Lufthavne, Landbrug og Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lederne, Meet Denmark, Opfinderforeningen, Organisationen Danske Museer, Overvågningsudvalget for strukturfondene, Patent- og Varemærkestyrelsen, PTU (Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede), Region Hovedstaden, Region Midtjylland, Region Nordjylland, Region Sjælland, Region Syddanmark, Rigsrevisionen, Sammenslutningen af Danske Sm  er, SAS, Sikkerhedsstyrelsen, SMVdanmark, SportEventDenmark, State of Green, Statens Byggeforskningsinstitut, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sund & Bælt, Søfartsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Tekniq, Turismeforskerne i Danmark (TiD), Turisterhvervets Samarbejdsforum, Turistf rerforeningen, VisitDenmark, Vækstfonden, Vækstforum Bornholm, Vækstforum Hovedstaden, Vækstforum Midtjylland, Vækstforum Nordjylland, Vækstforum Sjælland, Vækstforum Syddanmark, Væksthus Hovedstadsregionen, Væksthus Hovedstadsregionen og Bornholm, Væksthus Midtjylland, Væksthus Nordjylland, Væksthus Sjælland, Væksthus Syddanmark, Wonderful Copenhagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenklingen af erhvervsfremmesystem vil have en positiv	

	effekt på de offentlige finanser. Der frigøres 150 mio. kr. årligt fra 2019 i de erhvervsfremmemidler, der i dag administreres af regionerne, og som anvendes til finansiering af erhvervs- og iværksætterinitiativer. Der frigøres endvidere 100 mio. kr. årligt fra 2019 som følge af konsolideringen af kommunernes erhvervsfremmeopgaver, og som målrettes borgernær velfærd i kommunerne.	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det forventes, at der opnås betydelige besparelser på administrationen.	Lovforslaget indebærer overflytning af opgavevaretagelse til staten og etablering af den digitale platform,
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget vurderes at have væsentlige positive økonomiske for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at de samlede administrative lettelser kan være over 4 mio. kr. årligt.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen direkte miljøkonsekvenser, men hvis der er nogen, er de positive.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget gennemfører ikke ny EU-lovgivning. Forslaget er den overordnede ramme for erhvervsfremme i Danmark, og gennemfører ikke støtteordninger.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Nej	Nej

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Formål

Til § 1

Den gældende formålsbestemmelse i § 1, nr. 1-5, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, medfører, at der kan iværksættes erhvervsfremmeaktiviteter, der er med til at styrke udviklingen i dansk

erhvervsliv gennem fremme af konkurrenceevne og globalisering ved anvendelse af foranstaltninger, der sigter mod at forbedre og udbygge rammerne for virksomhedernes vækst, internationale samarbejde og samhandel, at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt, at fremme den regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse, at styrke offentlige myndigheders samarbejde om erhvervsudvikling, samt at udvikle samarbejdet mellem offentlige myndigheder og de private erhverv om erhvervsudvikling. Det følger endvidere af den gældende § 1, stk. 2, at loven skal sikre en sammenhængende indsats for vækst og udvikling i de enkelte regioner.

Formålet med erhvervsfremmeindsatsen er at understøtte virksomhedernes udvikling. Derfor vil indsatsen blive dynamisk og i stand til at følge med den udvikling, der sker i verden. Tilpasses indsatsen ikke løbende til nye tendenser og forhold, mister den hurtigt sin relevans for virksomhederne. Der er derfor behov for at udbygge formålsbestemmelsen i forhold til gældende ret med en række komplementære rammer for fremtidens erhvervsfremmesystem. På den ene side vil en ny organisering med klar arbejdsdeling og sammenhæng på tværs af landet føre til en markant forenkling og reduktion af de mange aktører og indsatser, der findes i dag. Det vil betyde, at indsatsen bliver mere effektiv, og at ressourcerne i højere grad kan bruges på indsatser, der er relevante og af høj kvalitet, frem for på administration. På den anden side giver digitalisering helt nye perspektiver for erhvervsfremmeindsatsen. En gennemgribende digitalisering skal give virksomhederne information og vejledning af høj kvalitet, hvor og hvornår det passer dem.

Erhvervsfremmeindsatsen kan bestå af mange forskellige aktiviteter, tilbud m.v., der ikke udtømmende kan fastlægges ved lov. I loven bruges erhvervsfremme som en samlebetegnelse for alle erhvervsrettede aktiviteter, der har til formål at understøtte virksomheders og iværksætteres muligheder for vækst i bred forstand. Både erhvervsservice og erhvervsudvikling er således erhvervsfremme. Der henvises til den nærmere definition på erhvervsservice og erhvervsudvikling i bemærkningerne til § 14, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 1-12, fastlægger lovens overordnede formål, der er at styrke udviklingen i dansk erhvervsliv gennem en sammenhængende offentlig erhvervsfremmeindsats på tværs af hele Danmark.

Bestemmelsens nr. 1, medfører, at loven bør sigte mod at forbedre rammevilkårene for at starte, udvikle og drive virksomhed i og ud fra Danmark med fokus på virksomhedernes behov. Med lovforslaget ønskes det, at det danske erhvervsfremmesystem fortsat skal fremme udviklingen i dansk erhvervsliv gennem bedre rammevilkår, tilpasning af erhvervsstrukturer til dynamiske konkurrenceforhold i en globaliseret verden. Lovens formål i nr. 1 understreger behovet for, at de indsatser, der iværksættes efter denne lov, tager udgangspunkt i virksomhedernes behov. Det betyder, at erhvervsfremmeindsatsen hos kommunerne, i erhvervshusene samt Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses udmøntning af de nationale erhvervsfremmemidler skal have fokus på de ydelser, som virksomhederne i Danmark rent faktisk efterspørger.

Med bestemmelsens nr. 2, foreslås, at loven bør sigte mod at fremme produktivitet, konkurrenceevne og internationalisering hos danske virksomheder.

Med bestemmelsens nr. 3, foreslås, at loven bør sigte mod at fremme tilpasningen i erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold, nye teknologier og forretningsmodeller, miljøforhold og den samfundsmæssige udvikling i øvrigt.

Bestemmelsens nr. 4, medfører, at loven bør sigte mod at fremme den lokale og regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse. Bestemmelsen er videreført uændret fra § 1, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Med bestemmelsen er det hensigten inden for lovens formål at fremme den lokale og regionale erhvervsudvikling og beskæftigelse. Lokal og regional udvikling afgrænses imidlertid ikke via administrative grænser i regioner og kommuner, og det er hensigten, at administrative grænser ikke må afstedkomme unødige barrierer for fremme af erhvervsudvikling og

beskæftigelse. Der sigtes i stedet efter at udnytte potentialer og styrker i lokale eller regionale områder, der kan skifte fra indsats til indsats.

Bestemmelsens *nr. 5*, medfører, at loven bør sigte mod at undgå overlap mellem offentlige erhvervsfremmeindsatser og -aktører samt sikre øget koordinering og samarbejde. Bestemmelsen er en af hjørnestenene i den foreslåede model til et nyt erhvervsfremmesystem. I det eksisterende system er der mange koordinerende og bevilgende organer, hvilket medvirker til, at der iværksættes for mange overlappende indsatser, så det er svært for virksomheder at skelne dem fra hinanden.

Formålet med den nye erhvervsfremmemodel er, at den fokuserer på at skabe sammenhæng i indsatsen på tværs af Danmark og den offentlige sektor ved at reducere antallet af ansvarlige aktører og fastlægge en klar arbejdsdeling og koordineringsindsats. Med bestemmelsen i *nr. 5*, sigtes derfor mod at skabe struktur og sammenhæng i organiseringen, så det er enkelt at benytte og skaber merværdi for virksomhederne.

Med bestemmelsen i *nr. 6*, foreslås, at loven sigter mod at fremme et efterspørgselsdrevet og sammenhængende erhvervsfremmesystem.

Bestemmelsens *nr. 7*, medfører, at loven bør sigte mod at udvikle samarbejdet mellem de private erhverv, herunder iværksættere, og offentlige myndigheder om erhvervsfremme. Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af § 1, stk. 1, *nr. 5*, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Bestemmelsen søger at fremme samarbejde mellem private iværksættere og virksomheder og offentlige myndigheder med ansvar for erhvervsfremme. Med bestemmelsen lægges der op til, at det ikke kun er erhvervsudviklingsopgaver som i gældende ret, der ønskes samarbejde omkring, men om hele erhvervsfremmesystemet.

Bestemmelsens *nr. 8*, medfører, at loven bør sigte mod at fremme brugen af digitalisering i erhvervsfremmesystemet. Den foreslåede bestemmelse skal således understøtte brugen af øget digitalisering i erhvervsfremmesystemet, hvor den digitale erhvervsfremmeplatform, der etableres som følge af dette lovforslag, bliver udgangspunktet for de potentialer, som digitalisering giver. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.3 om den foreslåede ordning vedrørende den digitale platform for erhvervsfremme.

Med bestemmelsen i *nr. 9*, foreslås, at loven bør fremme udviklingen af menneskelige ressourcer, herunder udviklingen af lokale kompetencer. Udviklingen af menneskelige ressourcer er en forudsætning for vækst og udvikling i virksomheder, hvorfor det er naturligt, at lovforslaget sigter mod at understøtte og forbedre de ressourcer, der er nødvendige for at virksomhederne kan tiltrække kvalificeret arbejdskraft.

Med bestemmelsen i *nr. 10*, foreslås, at loven bør fremme samarbejdet mellem videninstitutioner og virksomheder. Det fremhæves med bestemmelsen, at samarbejdet mellem videninstitutioner og virksomheder er en vigtig del af erhvervsfremmeindsatsen og innovationsudviklingen, herunder i relation til udbredelse af nye, vækstskabende teknologier.

Med bestemmelsen i *nr. 11*, foreslås, at loven bør fremme vækst og udvikling i turismeerhvervet. Dermed understreges, at turisme er et internationalt væksterhverv og et erhverv, der skaber vækst og arbejdspladser i hele Danmark. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og kommunerne understøtter vækst og udvikling i turismeerhvervet.

Med bestemmelsen i *nr. 12*, foreslås, at loven bør fremme udviklingsaktiviteter i yderområder. Dermed understreges, at udvikling af yderområder har særlig betydning for den regionale balance. Som i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling fremhæves udvikling af yderområderne som et særligt indsatsområde.

Kapitel 2

Erhvervsministerens beføjelser

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, medfører, at inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan erhvervsministeren til opfyldelse af lovens formål iværksætte erhvervsfremmeaktiviteter. Bestemmelsens *nr. 1-10*, opregner aktiviteter, som erhvervsministeren kan gennemføre til opfyldelse af lovens formål. Listen over aktiviteter er ikke udtømmende, men afspejler de aktiviteter og indsatsfelter, som sædvanligvis anvendes med et erhvervsudviklingsformål.

Bestemmelserne i *nr. 1-7* og *nr. 9*, er en opdateret videreførelse af § 2, *stk. 1*, *nr. 1-8*, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at erhvervsministeren fortsat har adgang til at iværksætte og medfinansiere erhvervsudviklingsaktiviteter, der sigter mod at opfylde lovens formål, og hvor der opstår et behov herfor.

Aktiviteter kan kun gennemføres inden for de bevillinger, som enten afsættes ordinært på finansloven, eller som tillades finansieret gennem et aktstykke, der er godkendt af Finansudvalget. Erhvervspolitikken skal skabe vækstvilkår, der fremmer etablering af nye virksomheder, organisationsudvikling, bedre udnyttelse af design-, ledelses- og markeds-mæssige kompetencer, samt nye samarbejdsformer, herunder offentligt-privat samspil og samarbejde mellem virksomheder. Fremme af etablering af nye virksomheder opretholdes som et muligt indsatsfelt for ministeren, der vil kunne supplere den indsats, der varetages af kommunerne.

For at sikre at hele Danmark kan omstille sig til kravene i den globale konkurrence og dermed sikre sig gode udviklingsbetingelser for virksomheder med udgangspunkt i lokale kendetegn og styrker, foreslås, at der i takt med behovet bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

Aktiviteterne kan bl.a. være til fremme af nye forretningsmodeller, digital omstilling, cirkulær økonomi, forbedret produktivitet, omstilling af produktion, øget internationalisering, nye ledelsesformer, international markedsføring og forståelse af samfundsmæssige forhold af betydning for virksomheders overlevelse og vækst.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 1*, medfører, at der kan igangsættes analyser og evalueringer af erhvervspolitisk relevans, herunder vedrørende potentielle indsatsområder og eksisterende initiativer, samt lokale, regionale, nationale og internationale rammevilkår. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte analyser og evalueringer. Analyser og evalueringer danner grundlag for forståelsen af erhvervspolitiske problemstillinger og dermed for tilpasningen af erhvervspolitikken.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 2*, medfører, at der kan igangsættes rådgivning om erhvervsudvikling, herunder om udvikling af såvel den nationale som den regionale og lokale erhvervsstruktur. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte rådgivning om erhvervsudvikling. Regeringens erhvervspolitik søger gennem udvikling af gode rammevilkår for virksomheder i Danmark at påvirke erhvervsudviklingen med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen med udgangspunkt i virksomhedernes behov. Den erhvervsmæssige udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet. For at opfange aktuelle behov for tilpasninger i regeringens erhvervspolitik, herunder for tilpasning af erhvervsstrukturen, er det hensigtsmæssigt med rådgivning herom fra alle involverede parter, både af privat og offentlig karakter.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 3*, medfører, at der kan igangsættes rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vilkår for erhvervslivet og om dansk erhvervslivs muligheder i forbindelse med globaliseringen. Bestemmelsen giver

erhvervsministeren adgang til at igangsætte rådgivning om danske erhvervspolitiske interesser, f.eks. i forbindelse med forhandlinger om og implementering af internationale vækstvilkår og dansk erhvervslivs udfordringer ved globaliseringen. De overordnede rammebetingelser for dansk erhvervsliv fastlægges i stigende omfang i internationale fora som Verdenshandelsorganisationen (WTO) og EU. Rådgivning fra erhvervslivets parter om danske interesser er afgørende for regeringsapparatets effektive deltagelse i udviklingen og implementeringen af nye internationale regler.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 4*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af regional og lokal erhvervsudvikling. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte aktiviteter til at fremme den regionale og lokale erhvervsudvikling. Det skal fortsat ligge indenfor lovens formål, at der kan iværksættes aktiviteter til fremme af regional og lokal erhvervsudvikling. Lokal og regional udvikling afgrænses ikke via administrative grænser i regioner og kommuner. Der henvises også bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Med henblik på at fremme mulighederne for at alle regioner og kommuner i Danmark kan omstille sig til kravene i den globale konkurrence og dermed sikre virksomheder gode udviklingsbetingelser med udgangspunkt i egne særkender og styrker, foreslås, at der i takt med behovet på lokalt og regionalt plan bl.a. skal kunne udvikles aktiviteter, der f.eks. går på tværs af politikområder, eller som er grænseoverskridende.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 5*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, herunder offentlig-privat samarbejde og samarbejde mellem virksomheder, organisationsudvikling og udnyttelse af ledelsesmæssig og markeds-mæssig viden.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 6*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af etablering af nye virksomheder. De af erhvervsministeren iværksatte aktiviteter kan bl.a. være til fremme af nye forretningsmodeller, digital omstilling, cirkulær økonomi, forbedret produktivitet, omstilling af produktion, øget internationalisering, nye ledelsesformer, international markedsføring og forståelse af samfundsmæssige forhold af betydning for virksomheders overlevelse og vækst.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 7*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af virksomhedernes opbygning af kompetence til design, markedsføring og eksport.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af forbedret produktivitet, øget internationalisering og øget forståelse for samfundsmæssige forhold. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte en række aktiviteter inden for fremme af udviklingen af nye samarbejdsformer, etablering af nye virksomheder, opbygning af virksomhedernes kompetencer inden for design, markedsføring og eksport, samt aktiviteter inden for forbedret produktivitet, internationalisering m.v.

Med bestemmelsens *stk. 1, nr. 9*, foreslås, at erhvervsministeren kan iværksætte aktiviteter til fremme af kvalificeret arbejdskraft og udviklingen af menneskelige ressourcer. Med bestemmelsen understreges vigtigheden af, at de aktiviteter, der igangsættes efter lovens § 2, nr. 1-8 og nr. 10, kræver, at arbejdsstyrken besidder de relevante kompetencer. De aktiviteter, der igangsættes af erhvervsministeren, kan bl.a. bestå af tiltrækning af kvalificeret arbejdskraft og udvikling af medarbejderes og lederes kompetencer. Dette kan f.eks. være inden for digital forståelse, og de muligheder, som det rummer.

Bestemmelsens *stk. 1, nr. 10*, medfører, at der kan igangsættes aktiviteter til fremme af akkreditering, standardisering og metrologi. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at igangsætte aktiviteter til at fremme akkreditering, standardisering og metrologi. Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 1, nr. 8-10. En forudsætning for at kunne eksportere og etablere sig internationalt er, at danske virksomheder og deres produkter opfylder internationalt anerkendte standarder og normer, at dette kan bevises, og at beviserne anerkendes internationalt. Tilsvarende er det væsentligt for danske forbrugere, at importerede produkter er sikre og overholder gældende forskrifter. Dette forud-

sætter, at Danmark har et internationalt anerkendt system vedrørende metrologi og akkreditering, både for så vidt angår deltagelsen i det internationale samarbejde herom og til gennemførelse af de fornødne myndighedsopgaver her i landet, samt til betjening af dansk erhvervslivs behov for på et stadig stigende antal områder at kunne få de godkendelser, der sikrer en uhindret adgang til de internationale markeder.

I det foreslåede *stk. 2*, videreføres § 2, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Det foreslås med bestemmelsen, at erhvervsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde andre økonomiske incitamenter til aktiviteter, der iværksættes inden for lovens formål. Finansieringen kan udbetales forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes.

Som oftest vil der være tale om delvis finansiering, hvor erhvervsministeren stiller en økonomisk ramme til rådighed for et bestemt formål, f.eks. brobygning mellem yderområder og vækstcentre. Inden for denne ramme inviteres decentrale aktører til at gennemføre konkrete projekter. I lovteksten er der ikke foretaget en opregning af de midler, der kan tages i anvendelse. Baggrunden herfor er, at der bør åbnes mulighed for nye former for finansiering i takt med udviklingen i erhvervspolitikken. De finansieringsformer, der anvendes, vil være specificeret i tekstanmærkninger til finansloven. De finansieringsydelse og andre økonomiske incitamenter, der imidlertid generelt sigtes på, er bl.a. tilskud, kapitalindsat, lån og projektgarantier. Efter bestemmelsen kan ministeren i konkrete tilfælde udbetale finansiering forskudsvist med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende kan godkendes. Denne adgang åbner mulighed for at tilgodese likviditetsmæssige hensyn hos støttemodtagerne. I henhold til Finansministeriets regler skal en sådan adgang være hjemlet ved lov.

I bestemmelsens *stk. 3*, foreslås, lige som det fremgår af bestemmelsens § 3, stk. 3 i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling af den ydede finansiering. Med bestemmelsen kan der forlanges tilbagebetaling af den statslige medfinansiering. Dette gælder f.eks., hvor støttede projekter ikke gennemføres som forudsat, eller hvor støttede projekter har været profitgivende, hvorfor det kan være rimeligt, at staten får tilbagebetalt den ydede finansiering. Et væsentligt kriterium, der vil blive lagt vægt på i vurderingen af, om der skal ske tilbagebetaling af modtagne støttemidler efter § 2, stk. 2, er støttemodtagers overholdelse af tilsagnets vilkår. Her skal den ansvarlige myndighed vurdere, om der er væsentlige afvigelser fra de forudsætninger, der lå til grund for tilsagnet om medfinansiering. Det kan bl.a. være væsentlige tidsmæssige forskydninger, overskridelse af budgettet, anvendelse af offentlige midler til andre aktiviteter, end de i tilsagnet forudsatte, manglende effekt af de støttede aktiviteter, manglende indsendelse af efterspurgt dokumentation, afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, fortielse af oplysninger af betydning for den opnåede medfinansiering, brud på nationale og EU's konkurrenceregler, herunder særligt EU's statsstøttere, udbudsregler m.v. Endvidere kan tilbagebetalingskrav komme på tale i tilfælde af konkurs, likvidation, rekonstruktionsbehandling, udlæg eller arrest hos støttemodtager.

Brud på vilkår i tilsagnet følger i øvrigt dansk rets almindelige misligholdelsesbegreb.

Et eventuelt tilbagebetalingskrav rettes mod den fysiske eller juridiske person, der har kontraheret med staten.

Til § 3

Bestemmelsen i § 3 er en opdateret videreførelse af den gældende § 3, stk. 1-4, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der giver erhvervsministerens mulighed for at fastsætte gennemførelsesbestemmelser.

Det foreslås med bestemmelsens *stk. 1*, at erhvervsministeren kan udstede nærmere regler om gennemførelse af erhvervsfremmeaktiviteter, der iværksættes inden for denne lov, med undtagelse af aktiviteter, der iværksættes efter kapitel 8. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om administration, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organi-

sationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Ministeren kan efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 1. pkt.*, udstede regler om gennemførelsen af de aktiviteter, som iværksættes efter loven med undtagelse af de aktiviteter, der iværksættes efter lovens kapitel 8 om akkreditering og metrologi m.v. Der er tale om en rammelov, der fastsætter de grundlæggende principper for de aktiviteter, som iværksættes af erhvervsministeren efter § 2. De konkrete aktiviteter tilpasses karakteren af de enkelte initiativer. Der er f.eks. efter den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling udstedt regler om støtte under Grøn Omstillingsfond, regler om administration af økonomisk støtte fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen samt regler om tilskud til Design Society.

Efter bestemmelsens *stk. 1, 2. pkt.*, gives erhvervsministeren mulighed for at udstede regler, der sikrer en forsvarlig forvaltningsmæssig administration, tilsyn og regnskabsaflæggelse i forbindelse med de efter loven iværksatte erhvervsfremmeaktiviteter, hvad enten de administreres af ministeren, underliggende myndighed, eller andre offentlige eller private operatører. Ministeren kan bl.a. fastsætte regler om ansøgning, tildeling og udbetaling af midler, støtteberettigede omkostninger, vilkår for tilsagn og revision m.v. Den konkrete administration vil blive tilrettelagt med sigte på at sikre en effektiv og gennemsigtig udnyttelse af midlerne.

Reglerne om administration, tilsyn og regnskabsaflæggelse fastlægges indenfor forvaltningslovens rammer og forvaltningsrettens almindelige principper, herunder regler om afgørelsesvirksomhed, habilitet, vejledning, aktindsigt, partshøring, begrundelsespligt, klagevejledning, tavshedspligt, identifikationskrav m.v.

Det bemærkes, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, har den pågældende ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Bestemmelsen i *stk. 2*, der er en opdateret videreførelse af den gældende lovs § 3, stk. 3, giver ministeren adgang til at fastsætte regler om gennemførelse af EU's informationsprocedure for tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. For tiden reguleres reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester. Der er efter den gældende lov udstedt en bekendtgørelse med bestemmelser om bl.a. informationsprocedurens gennemførelse, status quo-forpligtelse, og fortrolighed. Bekendtgørelsen videreføres med den foreslåede bestemmelse i § 25, stk. 3.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedure for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet.

Bemyndigelsen forudsættes anvendt til at udstede en bekendtgørelse med en række administrative bestemmelser i relation til forordningens anvendelse, bl.a. om det produktkontaktpunkt, der i henhold til forordningen skal etableres i hvert medlemsland, samt om den årlige afrapportering til Europa-Kommissionen om forordningens anvendelse, som ligeledes fremgår af forordningen.

Bestemmelsen er en videreførelse af reglen i § 3, stk. 4, i lov nr. 364 af 13. maj 2009 om ændring af næringsloven, markedsføringsloven, erhvervsfremmeloven og forskellige andre love på Erhvervsministeriets område

Til § 4

Bestemmelsen i § 4, er en direkte videreførelse af den gældende § 3 a, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om obligatorisk digital kommunikation blev indført som led i målsætningen om, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder m.v. og det offentlige fra 2012 skal foregå digitalt. Bestemmelserne viderefører kommunikationsmåden i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra de myndigheder m.v., som varetager opgaver efter lovforslaget og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Baggrunden for, at det ikke skal være frivilligt, men obligatorisk at kommunikere digitalt, er blandt andet et ønske om at sikre hurtigere kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige, hurtig og effektiv service fra myndighederne, samt en optimering af arbejdsgangene hos både virksomhederne og myndighederne.

Med bestemmelsens *stk. 1*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsministeriet, underliggende myndighed, regioner og kommuner om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Dermed gives der hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om alle forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Med myndigheder menes Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, regionerne og kommunerne.

Myndighederne kommunikerer i henhold til lov om erhvervsfremme først og fremmest med andre myndigheder, organisationer, virksomheder og deres rådgivere om konkrete sager samt vejledning. Kommunikation i forhold til lovens bestemmelser sker således på et bredt emneområde og mellem både forskellige myndigheder og private enheder. Der kan være tale om tilskudsordninger, kommunikation om udarbejdelse af regionale udviklingsstrategier og udarbejdelse af akkrediteringscertifikater.

Kommunikation mellem de af loven berørte parter foregår via traditionelle kommunikationsmidler som f.eks. telefon, breve og mails. Der kan f.eks. være tale om ansøgninger om støtte, vejledende udtalelser om forståelse af loven, sekretariatsbetjening af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og ansøgninger om certifikater.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at skriftlige henvendelser m.v. om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt i forvaltningsloven, at den offentlige myndighed må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra myndigheder, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede *stk. 3*. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af bekendtgørelsen, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold, og på hvilken måde.

Ved henvendelser til myndigheder kan myndighederne stille krav om, at den pågældende oplyser en mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger, til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I bekendtgørelsen, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i *stk. 1*, kan der bl.a. fastsættes reg-

ler om, at myndighederne kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens henholdsvis et ledelsesmedlems digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Digital Post. Juridiske enheder med CVR-nummer har som hovedregel pligt til at tilslutte sig Digital Post.

Det bemærkes, at når en myndighed som led i en sag kommunikerer med en borger, skal borgeren have mulighed for at lade sig repræsentere af andre, jf. forvaltningsloven, også selvom kommunikationen foregår elektronisk. Dette skal der tages højde for ved regelfastsættelsen, herunder ved delvis partsrepræsentation.

I bekendtgørelsen kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller et selskab med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende eksempelvis anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Loven indeholder i kapitel 8 bestemmelser om måleteknisk kontrol. Det er Sikkerhedsstyrelsen og andre, der har fået henlagt kontrolopgaver, f.eks. vejere og målere, der foretager kontrolbesøg hos virksomheder. Kontrollen kan udføres med eller uden retskendelse, ligesom den kan udføres efter forudgående anmeldelse eller uanmeldt.

Sikkerhedsstyrelsen og de, der har fået henlagt kontrolopgaver, kan medbringe dokumenter, som de foreviser og udleverer ved kontrollen hos virksomhederne. Efter omstændighederne kan det være aktuelt at give påbud eller forbud på papir på stedet, ligesom det kan være aktuelt at få udleveret dokumenterne eller produkterne fra virksomhederne under kontrolbesøg.

Et kontrolbesøg erstatter ikke kommunikation, der ellers ville være indsendt på papir og Sikkerhedsstyrelsens forevisning og udlevering af dokumentation på stedet. Det samme gør sig gældende ved virksomhedernes udlevering af dokumenter eller produkter under besøget eller ved virksomhedernes fremsendelse af produkter og eventuelt følgebrev til brug for kontrol, og kontrollen vil derfor skulle foregå som vanligt.

Tilsvarende vil der i forbindelse med visse tilskudsordninger, der administreres i henhold til loven, være tale om, at kontrollanten kan medbringe eller udbede sig dokumentation, som ikke kan ske digitalt.

I forbindelse med administration af de metrologiske regler og reglerne om akkreditering er det nødvendigt, at der laves fritagelser for en række dokumenter m.v., som fortsat skal kunne sendes med almindelig post. Det danske akkrediteringsorgan skal således fortsat kunne udstede akkrediteringscertifikater på papir, idet virksomhederne blandt andet har disse hængt op med henblik på at synliggøre, at de er akkrediteret, hvilket kan dokumentere virksomhedens kompetencer. De offentlige myndigheder eller private institutioner, der får eller har fået henlagt beføjelser i medfør af lovens § 7, stk. 3, har også behov for at udstede originale certifikater på papir, f.eks. kalibreringscertifikater. En stor del af disse certifikater udleveres ved udførelse af f.eks. kalibreringen. I nogle tilfælde er det imidlertid ikke muligt at udlevere certifikatet ved udførelsen f.eks. ved en ubemandet tankstation, hvorfor der er behov for at kunne udlevere eller fremsende certifikater med almindelig post.

På nogle områder findes der også mærkater til påsætning på måleinstrumenter f.eks. reverifikationsmærkater. Disse påsættes i forbindelse med et besøg, men i enkelte tilfælde kan det være nødvendigt at fremsende erstatningsmærkater til en virksomhed. Da der er tale om originale mærkater, skal disse fremsendes med almindelig post, hvorfor det også her er nødvendigt at fritage disse fra kravet om digital kommunikation.

Endelig modtager det danske akkrediteringsorgan i nogle tilfælde meget store mængder af materiale, som det ikke er muligt at modtage pr. e-mail. Sikkerhedsstyrelsen kan også have brug for at modtage tegningsmateriale f.eks. af typegodkendte måleinstrumenter, som det ikke er muligt at scanne eller printe. Det kan således være nødvendigt at modtage dette pr. almindelig post, hvilket også vil kræve en fritagelse for reglerne om digital kommunikation.

Der kan i forbindelse med visse tilskudsordninger, der administreres i henhold til loven, ligeledes forekomme tilfælde, hvor der foreligger dokumenter, som ikke kan scannes eller printes. Det kan således også i disse tilfælde være nødvendigt at modtage sådanne dokumenter med almindelig post, hvilket også vil kræve en fritagelse fra reglen om digital kommunikation.

Efter bestemmelsens *stk. 2*, kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur m.v.

Ved regelfastsættelsen fra erhvervsministerens side lægges der vægt på, at borgere og virksomheder som udgangspunkt skal anvende digital kommunikation med den relevante myndighed, herunder anvendelse af NemID, Digital Post, e-Boks m.v. Dette bør således gælde ved al kommunikation med myndigheder, der efter denne lov har ansvaret for gennemførelse af de respektive opgaver. Det er i den henseende afgørende, at der er god hjælp at hente for de borgere, der ikke kan bruge de digitale løsninger, eller på anden vis har brug for støtte.

Det skal være muligt i særlige tilfælde at tage højde for visse personer eller situationer og sikre, at disse betjenes på anden vis end digitalt, f.eks. ved personligt fremmøde ved partshøring. Herved sikres det, at alle borgere, også de der ikke må forventes at kunne benytte digital kommunikation, fortsat kan komme i kontakt med de offentlige myndigheder. Det er den myndighed, der, under hensyntagen til den enkelte borgers behov, anviser, hvilken kommunikationskanal borgere, der ikke ansøger digitalt, vil skulle anvende. Disse borgere får dermed samme muligheder for at blive betjent som de borgere, der selv eller med hjælp er i stand til at anvende de digitale løsninger.

Dette omfatter ikke virksomheder, der må forventes at have den fornødne tekniske formåen til at kunne kommunikere digitalt med det offentlige.

Bestemmelsens *stk. 3*, fastsætter, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende lovs § 3 a, *stk. 3*.

For meddelelser, der sendes til en offentlig myndighed, er myndigheden adressat for meddelelsen. For meddelelser, som den offentlige myndighed sender, er den pågældende virksomhed eller den fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en myndighed på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller en person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

De gældende regler i lov om erhvervsfremme vedrørende klageadgang finder ligeledes anvendelse i forhold til klager over afslag på fritagelse fra obligatorisk digital kommunikation. Ministeren kan i henhold til lovens § 7, *stk. 4*, fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Med indførelsen af obligatorisk tilslutning til Digital Post fra offentlige afsendere ved lov om Digital

Post fra offentlige afsendere, samt en øget brug af obligatoriske digitale selvbetjeningsløsninger og mails, foretages kommunikation med forvaltningsmyndigheder ofte digitalt.

Der fastsættes ikke i loven en særlig beregning af klagefrister, hvorfor beregningen tager udgangspunkt i den til enhver tid gældende klagefristberegning fastsat af Justitsministeriet.

I bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til, om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Baggrunden herfor er, at lovforslaget bemyndiger erhvervsministeren til at henlægge sine beføjelser og opgaver ved administration af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution, jf. lovforslagets § 7. Erhvervsministeren har ved bekendtgørelse henlagt flere af sine beføjelser i loven til Erhvervsstyrelsen. Ministeren har endvidere henlagt alle sine beføjelser ved bekendtgørelse til Sikkerhedsstyrelsen.

Det bemærkes, at rekursmuligheden består for så vidt angår digital kommunikation, i det omfang hertil relaterede opgaver henlægges til andre myndigheder eller private.

Enkelte af ministerens beføjelser er henlagt til private virksomheder, der på ministerens vegne varetager myndighedsopgaver. Det gælder særligt virksomheder, der varetager myndighedsopgaver på det metrologiske område samt DANAK, som er udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Disse private virksomheder, der på ministerens vegne varetager myndighedsopgaver, er omfattet således af forslagets § 4, stk. 4.

Til § 5

Bestemmelsen i § 5, er en direkte videreførelse af den gældende § 3 b, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om obligatorisk digital kommunikation blev indført som led i målsætningen om, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder m.v. og det offentlige fra 2012 foregår digitalt. Bestemmelserne viderefører kommunikationsmåden i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra de myndigheder m.v., som varetager opgaver efter lovforslaget og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Efter den foreslåede bestemmelse til *stk. 1*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at myndigheder m.v., som er nævnt i de foreslåede § 4, stk. 1 og 4, kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov uden underskrift, med maskinel eller på tilsvarende måde gengivet underskrift, eller under anvendelse af en teknik, men på en måde der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift. Med myndigheder m.v. menes der således her Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, kommunerne og det nationale akkrediteringsorgan samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til.

Det følger af forvaltningsloven, at afgørelsessager skal være forsynet med personlig underskrift eller være udformet på en måde, der sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der ved regelfastsættelsen skal tages særlig hensyn til, hvordan kravet til entydig identifikation opfyldes, så der ikke sker derogation fra forvaltningsloven.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, der har udstedt afgørelserne og dokumenterne, som afsender. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som myndigheden

m.v. sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post, hvis et dokument undtagelsesvist ikke sendes digitalt.

I en række udtalelser fra Folketingets Ombudsmand har denne blandt andet peget på, at retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn indebærer, at en forvaltningsmyndigheds udgående fysiske papirbreve – det vil sige breve, der sendes med postvæsenet – skal være forsynet med en personlig underskrift. Der skal således kunne placeres et tjenstligt ansvar, man skal kunne se, at afgørelsen er truffet af en kompetent medarbejder, og at der er tale om et færdigt dokument og ikke et udkast. Underskriften modvirker forfalskning, og modtageren af brevet skal have mulighed for at vurdere, om underskriveren er inhabil. I dette lovforslag foreslås det derfor, at hjemlen til at udstede dokumenter uden en personlig underskrift også omfatter andre dokumenter, herunder selve afgørelsen, hvor en offentlig ansat (sagsbehandler) er involveret i processen. Det er en forudsætning, at de hensyn, der ligger bag underskriftskravet, også tilgodeses i forhold til denne type af dokumenter, når de sendes elektronisk. Det vil sige, at de relevante teknologiske løsninger, der skal erstatte den personlige underskrift, skal tilgodeses de hensyn, der ligger bag underskriftskravet.

Med myndigheder m.v. menes der således her Erhvervsministeriet, Erhvervsstyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, kommunerne, regionerne, Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og det nationale akkrediteringsorgan samt offentlige eller private institutioner, som erhvervsministeren i henhold til bemyndigelse har henlagt sine beføjelser til.

Til § 6

Bestemmelsen i § 6, er en direkte videreførelse af den gældende § 3 c, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, der med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om obligatorisk digital kommunikation blev indført som led i målsætningen om, at al relevant skriftlig kommunikation mellem virksomheder m.v. og det offentlige fra 2012 foregår digitalt. Bestemmelserne viderefører kommunikationsmåden i forbindelse med skriftlig kommunikation til og fra de myndigheder m.v., som varetager opgaver efter lovforslaget og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, medfører, at hvor der efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en offentlig myndighed m.v., jf. § 4, stk. 1 og 4, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Underskriftskravet kan fremgå udtrykkeligt eller forudsætningsvist af de pågældende regler. Der er tale om dokumenter, som er udstedt af virksomheder eller personer. Der kan f.eks. være tale om en ansøgning om tilskud, hvor ansøgningen og eventuelle bilag vedhæftes en e-mail, som indsendes til erhvervsministeren med henblik på at opnå tilskud.

For at der ikke skal kunne opstå tvivl om, at underskriftskravet kan opfyldes på anden måde end ved en personlig underskrift, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse i loven om, at underskriftskravet som anført i stk. 1 kan opfyldes ved, at underskriveren anvender en teknik, der sikrer entydig identifikation af den pågældende, f.eks. digital signatur.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter. I en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, skal de dokumenter, der udgår fra myndigheden til borgere, virksomheder m.v., være forsynet med en personlig underskrift eller være udformet på en måde, der i øvrigt sikrer en entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, og at dokumentet er endeligt. Vedkommende minister kan efter forhandling med finansministeren og justitsministeren fastsætte nærmere regler om, hvornår betingelserne for, at et dokument er forsynet med en personlig underskrift, og sikrer entydig identifikation af den, som er afsender af dokumentet, samt at dokumentet er endeligt, er opfyldt.

Det følger af gældende ret, at breve i sager, hvor en myndighed træffer afgørelse, skal være underskrevet med et navn. Der er flere grunde til at myndighedernes breve skal være underskrevet. Bl.a. skal myndighederne kunne placere ansvaret for eventuelle fejl i sagsbehandlingen. Og borgerne skal have mulighed for at se om deres sag bliver behandlet af en medarbejder, der er inhabil.

De hensyn, der ligger bag kravet om original underskrift, bør fortsat sikres varetaget. Ved fravigelse af kravet om underskrift på dokumenter skal det for eksempel fortsat være muligt for erhvervsministeren at kunne placere et tjenstligt ansvar over for den medarbejder, der er ansvarlig for en afgørelse, og borgeren skal fortsat kunne få vished for, at afgørelsen er truffet af en kompetent medarbejder m.v. Herudover forudsættes det, at de elektroniske løsninger, der stilles til rådighed af erhvervsministeren opfylder de til enhver tid gældende krav til datasikkerhed.

Til § 7

Bestemmelsen i § 7, er en direkte videreførelse af den gældende § 4, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at erhvervsministeren kan henlægge sine beføjelser efter denne lov til underliggende myndighed.

I praksis er opgaverne efter *stk. 1* henlagt til Erhvervsstyrelsen og Sikkerhedsstyrelsen. Opgaverne vedrørende administration af området vedrørende akkreditering og metrologi, jf. lovens kapital 8, er i praksis henlagt til Sikkerhedsstyrelsen.

Bestemmelsen i *stk. 2*, er en opdateret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 4, *stk. 2*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, hvor det foreslås, at for erhvervsfremmeaktiviteter, som er iværksat i henhold til denne lov, kan ministeren bestemme, at den underliggende myndighed i nærmere bestemt omfang kan henlægge opgaver ved administrationen af konkrete aktiviteter til anden offentlig myndighed eller privat institution. Henlægges de beføjelser, som er nævnt i 1. pkt., til en privat institution, finder forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen anvendelse på institutionens virksomhed med administration af det pågældende område.

Bestemmelsens *1. pkt.* understreger behovet for, at det i nogle tilfælde kan være hensigtsmæssigt at overlade administrationen af en aktivitet til en organisation, der - ud over den administrative kompetence - tillige rummer den særlige faglige indsigt, der bedst sikrer en optimal gennemførelse af aktiviteten. Som udgangspunkt er der tænkt på sagsforberedende aktiviteter og praktiske foranstaltninger som f.eks. tilskudsudbetaling, men efter omstændighederne vil det også kunne omfatte egentlig afgørelsesvirksomhed. Den underliggende myndighed, der får delegeret kompetencen fra erhvervsministeren, kan i praksis delegere visse dele af administrationen og regnskabsaflæggelsen til en sideordnet myndighed eller en fysisk eller juridisk person (tilsagnsmodtager), når der er tale om et rammetilsagn og -projekt, hvor tilsagnsmodtager, som har ansvaret for at gennemføre et konkret projekt, påtager sig at bevilge og udbetale støtte til personer eller virksomheder, der ønsker at deltage. Tilsagnsmodtager forpligter sig i disse tilfælde til bl.a. at modtage og behandle ansøgninger fra ansøgere, udarbejde skriftlig bevilling eller afslag til ansøger m.v. I *2. pkt.*, forpligtes tilsagnsmodtager til at overholde forvaltningslovens regler, herunder bl.a. om begrundelsespligt. Efter Erhvervsministeriets opfattelse medfører delegation af afgørelseskompetence til private, at de afgørelser, der træffes, er omfattet af forvaltningslovens § 1, *stk. 2*.

I de tilfælde, hvor administrationen henlægges fra den underliggende myndighed til en sideordnet myndighed eller fysisk eller juridisk person, der træffer afgørelse, har den underliggende myndighed en tilsynspligt med den myndighed eller private, som tillægges beføjelsen. Dette medfører, at klageadgangen ikke afskæres. Klageren kan dermed rette henvendelse til den underliggende myndighed og i sidste ende til ministeren.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, er en opdateret videreførelse af den gældende § 4, *stk. 3*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, hvorefter erhvervsministeren kan bestemme, at de beføjelser,

der er henlagt til en underliggende myndighed, og som vedrører administrationen af de metrologiske regler, som er fast i medfør af § 18, kan henlægges til en anden offentlig myndighed eller en privat institution. Den underliggende myndighed indgår i givet fald de nødvendige aftaler herom. Bestemmelsen giver en underliggende myndighed, der har fået henlagt beføjelser efter bestemmelsens stk. 2, mulighed for at henlægge opgaver, som vedrører administrationen af de metrologiske regler, som er fastsat i medfør af § 18, til en anden offentlig myndighed eller en juridisk person. Der er som udgangspunkt tænkt på opgaver, som er hensigtsmæssige at overlade til en organisation, der har en særlige faglig indsigt i metrologiområdet. Det kan f.eks. være opgaver vedrørende prøvning og verifikation af måleinstrumenter, som varetages af bemyndigede organer eller laboratorier, og vil efter omstændighederne også kunne omfatte egentlig afgørelsesvirksomhed. I de tilfælde, hvor administrationen henlægges fra den underliggende myndighed til en anden offentlig myndighed eller til en juridisk person, der træffer afgørelse, har den underliggende myndighed en tilsynspligt med den myndighed eller juridiske person, som tillægges beføjelsen. Afgørelserne kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen, jf. forslaget § 20, stk. 2.

Endelig kan opgaverne vedrørende udpegning af bemyndigede organer samt metrologiske institutter delegeres til underliggende myndighed.

Ved bemyndigede organer forstås både bemyndigede organer, således som de er defineret i direktiver, der relaterer sig til det indre marked, og som er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768 af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, og andre bemyndigede organer, som eksempelvis laboratorier, der bemyndiges til at varetage visse opgaver på statens vegne.

Bestemmelserne skal samle beskrivelsen af de kompetencer, som erhvervsministeren har til hensigt at delegere til en styrelse eller eventuelt et privat organ, i én paragraf. Dermed gøres loven mere læsevenlig.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås, at ministeren kan fastsætte regler om klageadgang, herunder at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ministeren har mulighed for at fastsætte regler, der betyder, at klager ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed. Det er som udgangspunkt ikke hensigten, at der skal fastsættes regler om afskæring af rekurs i forbindelse med en eventuel delegation af afgørelseskompetence til private, jf. *stk. 2*.

Kapitel 3

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse

Til § 8

Den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, giver hjemmel til etableringen af Danmarks Vækstråd, der bl.a. skal rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækspolitik, samt bidrage til en sammenhængende erhvervsudviklingsindsats i hele Danmark. Til at varetage den regionale erhvervsudvikling har hvert regionsråd nedsat et vækstforum, jf. den gældende bestemmelse i § 8, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, mens Bornholms Regionskommune har fået tilladelse af erhvervsministeren til at nedsætte et selvstændigt vækstforum. De regionale vækstfora skal bl.a. med udgangspunkt i lokale og regionale rammevilkår udarbejde bidrag inden for vækst- og erhverv til den regionale vækst- og udviklingsstrategi.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at erhvervsministeren nedsætter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Bestyrelsen skal sikre en sammenhængende, efterspørgselsdrevet og lokalt forankret erhvervsfremmeindsats. Ved sammenhængende erhvervsfremmeindsats forstås, at bestyrelsen skal sikre, at der er sammenhæng i den erhvervsfremmeindsats, som varetages af staten, og den erhvervsfremmeindsats, som varetages af kommunerne. Ved efterspørgselsdrevet forstås, at virksomhedernes behov skal være i fokus for den erhvervsfremmeindsats, der varetages af staten og af kommunerne. Ved lokalt forankret forstås

bl.a., at bestyrelsen og dens sekretariat skal have løbende dialog med relevante aktører og interessenter i hele landet.

De opgaver, som efter gældende regler har været varetaget af de seks regionale vækstfora, overtages af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Regionerne skal ikke længere kunne iværksætte eller finansiere erhvervsfremmeaktiviteter. Dermed sikres en grundlæggende forenkling af erhvervsfremmesystemet, idet antallet af politisk ansvarlige niveauer reduceres til kun at være staten og ét decentralt niveau med stærk kommunal forankring. Erhvervsministeren får med denne bestemmelse hjemmel til at nedsætte Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Med den nye organisering og arbejdsdeling mellem de myndighedsniveauer med ansvar for erhvervsfremmeindsatsen skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skabe sammenhæng på tværs af landet.

En grundlæggende forudsætning for bestyrelsens virke er, at erhvervsfremmeindsatsen skal være til gavn for virksomheder i hele landet. Den strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, som bestyrelsen skal udarbejde, skal udformes med aktiv involvering af erhvervshusenes bestyrelser samt andre relevante interessenter. Hertil kommer, at bestyrelsen og dens sekretariat skal have løbende dialog med relevante aktører og interessenter i hele landet. Derudover forventes bestyrelsen at afholde møder forskellige steder i landet netop med henblik på dialog og kendskab til erhvervsvilkår i hele landet.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, foreslås det, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får til formål at understøtte en sammenhængende decentral erhvervsfremmeindsats, herunder at der er sammenhæng mellem den decentrale og den statslige indsats.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal udarbejde en strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Strategien skal være koordineret med relevante statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område, ligesom den skal indeholde regionale kapitler og virke rammesættende for den kommunale indsats. Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien, herunder formuleringen af de regionale kapitler.

I henhold til den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse nedsætte et eller flere bevillings-, indstillings- eller ekspertudvalg til behandling af ansøgninger om medfinansiering. Med bestemmelsen kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse med henblik på at kunne tage hensyn til de behov, der kan være for at tilpasse bestyrelsens arbejde efter skiftende prioriteringer, vælge at nedsætte et eller flere bevillings-, indstillings- eller ekspertudvalg til at behandle ansøgninger. Dette kan blive aktuelt, f.eks. i forbindelse med en ansøgningsrunde, hvor der modtages et stort antal ansøgninger, eller der modtages ansøgninger inden for områder, der kræver særlig viden, herunder f.eks. social inklusion, byudvikling eller digitalisering og turisme.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, kan tilskud, der bevilges efter § 9, stk. 4, bortfalde helt eller delvist, og et allerede udbetalt tilskud kan kræves tilbagebetalt helt eller delvist, eventuelt med tillæg af renter, hvis det konstateres, at: 1) projektet ikke gennemføres i overensstemmelse med de forud godkendte planer og vilkår, herunder at projektet ikke når de forudsatte resultater, 2) de gældende regler ikke overholdes, herunder administrative bestemmelser, der er udstedt i medfør af denne lov, eller 3) forudsætningerne for tilsagn i øvrigt er væsentligt ændrede, herunder at tilskudsmodtager går konkurs, træder i likvidation, tages under rekonstruktionsbehandling eller der foretages udlæg eller arrest hos tilskudsmodtager. Bestemmelsen vedrører de tilskud, som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse bevilger i medfør af § 9, stk. 4.

Med begrebet planer i *stk. 4, nr. 1*, forstås de planer for projektforsøget, der er godkendt i forbindelse med meddelelse af tilsagn, eller efterfølgende er ændret med tilsagnsgivers accept. Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes til at lade et tilskud bortfalde helt eller delvist eller til at kræve et allerede udbetalt tilskud tilbagebetalt helt eller delvist over for konkrete projekter, der ikke afvikles i takt med det forudsatte forbrugsmønster i henhold til planer for projektforsøg og betingelser i tilsagn, eller såfremt gældende regler, herunder udstedte bekendtgørelser i medfør af loven, ikke overholdes, jf. *stk. 4, nr. 2*.

I *stk. 4, nr. 3*, foreslås det, at et tilskud kan bortfalde helt eller delvist, og et allerede udbetalt tilskud kan kræves tilbagebetalt helt eller delvist, f.eks. hvis det konstateres, at tilskudsmodtager går konkurs, træder i likvidation, standser sine betalinger, indleder forhandlinger om tvangsakkord, eller hvis der foretages udlæg eller arrest hos tilskudsmodtager.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 5*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, som der bevilges efter § 9, stk. 4, herunder om behandling af ansøgninger om medfinansiering til offentlige myndigheder, organisationer, institutter, virksomheder og enkeltpersoner m.v., regler om godkendelse, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber. Der kan således bl.a. udstedes nærmere regler for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses og dennes sekretariats administrations organisering og opgaver, for indgivelse og behandling af ansøgninger, for fastsættelse af vilkår for tilsagn, for udgifters støtteberettigelse, for regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn, samt for indsamling og afgivelse af oplysninger. Det er hensigten, at reglerne i en bekendtgørelse vil flygte med de regler og retningslinjer for bl.a. støtteberettigede udgifter, der er udstedt til brug for administrationen af Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, men med et større fokus på forenkling af administrative krav, end forordningerne for strukturfondene giver adgang til.

Reglerne om regnskab og revision m.v. i forbindelse med administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, hvor Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indstillingsretten af midler til erhvervsministeren, jf. § 9, stk. 1, nr. 3, fastlægges i en selvstændig bekendtgørelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2 og 2.3.3 om Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning vedrørende Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Til § 9

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at Danmarks Vækstråd er nedsat med henblik på at fremme lovens formål. Det følger af § 6, nr. 1-5, at Danmarks Vækstråd har til opgave at rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik, at styrke koordinationen mellem den lokale, regionale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en effektiv og sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark, at udtale sig som høringspart om vækstforas bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi, herunder indsatsen i yderområderne, og løbende følge op på effekten af de erhvervs- og vækstrettede dele af disse strategier, at udtale sig som høringspart om statslige initiativer, der vedrører den regionale erhvervsudvikling, samt at rådgive erhvervsministeren om udvikling af og opfølgning på nationale regionalfonds- og socialfondsfinansierede programmer.

Til at varetage den regionale erhvervsudvikling har hvert regionsråd nedsat et vækstforum, jf. den gældende bestemmelse i § 8, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, mens Bornholms Regionskommune har fået tilladelse af erhvervsministeren til at nedsætte et selvstændigt vækstforum. Der er således etableret i alt seks vækstfora til at varetage den regionale erhvervsudvikling. De regionale vækstfora har, jf. den gældende § 10, stk. 1, nr. 1-4, til opgave at udarbejde bidrag til de dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi, der omhandler erhverv og vækst inden for regionen med udgangspunkt i områdets rammevilkår og erhvervsspecialisering, at redegøre for de initiativer, som vækstfora foretager som opfølgning på den regionale vækst- og udviklingsstrategi, at overvåge de regionale og lokale vækstvilkår, herunder i yderområderne, og inden for strategien at kunne give medfinansiering med de regionale erhvervsudviklingsmidler. Hertil følger det af den gældende lovs § 10, stk. 4, at vækstfora afgiver indstilling til staten om anvendelsen af midler fra Regionalfonden og Socialfonden, og om regionale erhvervsudviklingsmidler til erhvervsformål.

Den gældende bestemmelse i § 8 a, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, medfører,

at hvert regionsråd med bidrag fra de regionale vækstfora skal vedtage en regional vækst- og udviklingsstrategi. Strategien skal bl.a. indeholde, jf. § 8 a, stk. 2, en redegørelse for den fremtidige udvikling for regionen og omhandler de regionale vækst og udviklingsvilkår, herunder infrastruktur, erhvervsudviklingsindsatsen og turisme, uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen, udvikling i byerne og yderområder, natur og miljø, herunder rekreative formål, og kultur, samt sammenhængen med regionens eventuelle samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder om udviklingsmæssige emner.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, vil Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse få til opgave at igangsætte og finansiere decentrale erhvervsfremmeindsatser, herunder bl.a. at: 1) formulere en strategi, der danner grundlaget for udmøntningen af den decentrale erhvervsfremmeindsats med bidrag fra erhvervshusene og Det Nationale Turismeforum, samt andre relevante interessenter, 2) udarbejde lokale og landsdækkende programmer og udbyde projekter til opfyldelsen af strategien, 3) afgive indstilling til erhvervsministeren om anvendelse af midler fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond efter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, 4) på anmodning rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpolitik, 5) udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier, 6) styrke koordinationen mellem den kommunale og nationale erhvervs- og vækstpolitik og bidrage til en sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark, 7) tildele midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationsselskaber, og 8) igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien. Oplistningen af aktiviteter i *stk. 1, nr. 1-8* er ikke udtømmende, men indsatsen skal ligge inden for rammerne af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses formål i § 8, *stk. 2*.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*, medfører, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal formulere en strategi, der danner grundlaget for udmøntningen af den decentrale erhvervsfremmeindsats med bidrag fra erhvervshusene og Det Nationale Turismeforum, samt andre relevante interessenter. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får således til opgave at formulere strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det er vigtigt for et velfungerende offentligt erhvervsfremmesystem, at indsatsen er sammenhængende og koordineret, så det undgås, at der igangsættes overlappende erhvervsfremmeinitiativer med offentlig støtte. Det er samtidig vigtigt, at der kan igangsættes indsatser, som tager højde for regionale og lokale erhvervsmæssige udfordringer, muligheder og prioriteter. Andre relevante interessenter inddrages efter behov, herunder andre myndigheder, virksomheder, interesseorganisationer m.v.

For at skabe en landsdækkende strategisk ramme for den decentrale erhvervsfremmeindsats får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udarbejde én samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder for yderområderne, der tager udgangspunkt i regionale og lokale styrker og udfordringer, og som er koordineret med regeringens relevante nationale strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område. Herudover skal der i relevant omfang også koordineres med nationale strategier og aktører på det uddannelses- og beskæftigelsespolitiske område, f.eks. Beskæftigelsesrådet, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse og Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser.

Strategien skal integrere udmøntningen af EU's strukturfondsmidler og erhvervsfremmeprojekter, som i dag finansieres af de regionale udviklingsmidler, samt udpege erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke, der kan udbydes finansiering til klynger. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal desuden indeholde sektorspecifikke og regionale kapitler om lokalt forankrede indsatser.

Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal også være rammesættende for kommunale erhvervsudviklingsinitiativer, idet kommunale indsatser, der går videre end at bedrive virksomhed i den pågældende kommune, fremover skal varetages inden for rammerne af den samlede strategi for den

decentrale indsats. Det gælder bl.a. indsatser om internationalisering, innovation, klynger og innovations-netværk, nye forretningsmodeller og teknologier.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan iværksætte særlige indsatser for yderområder inden for formålsbestemmelsen i § 1, nr. 12.

Erhvervshusenes bestyrelser skal bidrage til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, så der sikres bred opbakning og decentral forankring af strategien, jf. § 12, stk. 2, nr. 4. Som led i strategipro-cessen vil både bestyrelsen og sekretariatet have dialog med relevante regionale og lokale aktører f.eks. kommunkontaktrådene, klyngeorganisationer, lokale erhvervsorganisationer, viden- og uddannelsesinsti-tutioner m.v. Denne proces skal bl.a. bidrage til at identificere områder, hvor der er efterspørgsel efter at gennemføre konkrete projekter, der matcher regionale og lokale prioriteter, styrker og behov.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har det overordnede ansvar for udmøntningen af midler til lokale og tværgående turismeprojekter, der skal ske inden for rammerne af den nationale strategi for danske turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, jf. lov om dansk turisme. Derfor findes det hensigtsmæssigt, at Det Nationale Turismeforum bidrager til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses stra-tegi for den decentrale erhvervsfremmeindsats for så vidt angår turisme. Danmarks Erhvervsfremmebe-styrelse skal sikre Det Nationale Turismeforums bidrag til strategien med henblik på, at der sikres en sammenhængende offentlig turismefremmeindsats, hvor udmøntningen af midler til lokale og tværgående turismeprojekter sker inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme.

Det forventes, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats først er operationel for indsatser efter 2019. Erhvervsministeren kan derfor vedtage en midlertidig strategi for 2019, jf. forslagens § 28, stk. 1.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udarbejde loka-le og landsdækkende programmer og udbyde projekter til opfyldelsen af strategien. Danmarks Erhvervs-fremmebestyrelse overtager dermed den rolle, som i dag varetages af de regionale vækstfora. Indsatserne skal have ophæng i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Et væsentligt element i den decentrale erhvervsfremmeindsats er igangsættelse af projekter og erhvervs-fremmeindsatser, herunder indsatser der er medfinansieret af EU's strukturfondsmidler.

Bestyrelsen kan udarbejde lokale og landsdækkende programmer for den decentrale indsats og dermed fastsætte den overordnede ramme for initiativer relateret til formålsbestemmelsen i § 1.

Bestyrelsen kan ligeledes udbyde enkelte projekter til forfølgelse af formålene i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder yde tilskud af driftslignende karakter.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, nr. 3*, får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at afgive indstilling til erhvervsministeren om anvendelse af midler fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond efter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond. Det indebærer, at bestyrelsen får mulighed for at iværksætte landsdækkende strukturfondsprojekter med kritisk masse, der kan øge kvaliteten af projekterne og reducere de admini-strative omkostninger. Samtidig sikres sammenhæng til den øvrige erhvervsfremmeindsats.

Udmøntningen af strukturfondsmidlerne skal tage udgangspunkt i den fælles strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Herudover skal der arbejdes på, at projekterne eller væsentlige dele af dem i højere grad sendes i udbud blandt private aktører.

Rammerne for anvendelsen af strukturfondsmidler skal udformes i overensstemmelse med forordnings-grundlaget for strukturfondene.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på anmodning rådgive erhvervsministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpøolitik. Danmarks Erhvervs-fremmebestyrelse får dermed på anmodning en rådgivende funktion for erhvervsministeren om, hvordan virksomhedernes lokale og regionale erhvervs- og vækstvilkår kan styrkes, herunder hvordan erhvervs-

fremmesystemet opleves mere efterspørgselsdrevet og sammenhængende af virksomheder, samt vedrørende omstilling til nye konkurrenceforhold, bl.a. set i lyset af globaliseringen og nye teknologier og forretningsmodeller. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse påtager sig dermed den rådgivende funktion, som Danmarks Vækstråd varetager i dag.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 5*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal derfor modtage regionernes udkast til strategi i høring forud for vedtagelsen. I det omfang den regionale udviklingsstrategi har betydning for eller indvirkning på den regionale erhvervsudvikling, er regionen forpligtet til enten at gennemføre Danmarks Erhvervsfremmebestyrelsens anbefalinger, eller at afgive en redegørelse, hvori det forklares og begrundes, hvorfor en anbefaling i givet fald ikke gennemføres (»følg-eller-forklar«-princippet).

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 6*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse styrke koordinationen mellem den kommunale og nationale erhvervs- og vækstopolitik og bidrage til en sammenhængende indsats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark. Dermed skal de bidrage til en mere fokuseret erhvervsfremmeindsats med bedre kvalitet for virksomheder. Bestyrelsen får derfor til opgave at styrke koordinationen mellem den decentrale og nationale erhvervs- og vækstopolitik for derigennem at bidrage til en sammenhængende indsats for udvikling i hele Danmark.

På det decentrale niveau bidrager erhvervshusenes bestyrelser til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Derved sikres koordinationen til de decentrale erhvervsfremmeindsatser, der igangsættes i de tværkommunale samarbejder i erhvervshusene. Bestyrelsen koordinerer gennem bl.a. strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats med statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, forsknings- og innovationspolitiske, turismepolitiske og det internationale område.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 7*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse tildele midler til lokale og tværgående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, herunder en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationsselskaber. De regionale vækstfora finansierer i dag væsentlige dele af det offentlige turismefremmesystem gennem projektmidler til både decentrale og tværgående turismeudviklingsprojekter. Med nedlæggelsen af de regionale vækstfora samles projektmidler til turismeudvikling under Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, hvor der øremærkes midler til lokale og tværgående turismeprojekter. Midlerne skal støtte projekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum.

Hovedparten af midlerne afsættes til destinationsudviklingspuljen, der kun kan søges af destinationsselskaber. Rammerne for destinationsselskaberne aftales med KL. Destinationsudviklingspuljen udmøntes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, som skal fastlægge de centrale prioriteter og mål for dansk turisme. Strategien udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, der er nedsat i medfør af lov om dansk turisme, jf. lov nr. 1359 af 16. december 2014.

Der afsættes hertil midler til bl.a. destinationsudvikling i ø-kommuner. Midlerne skal støtte projekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum og søges hos Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Yderligere midler til turismefremme, udmøntes også af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse efter § 9, stk. 1, nr. 7.

Med bestemmelsen i *stk. 1, nr. 8*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien. Erhvervsfremmeindsatsen i Danmark finansieres af både nationale midler og midler fra EU. Udover EU's strukturfonde, hvor Danmark får en samlet tildeling på baggrund af nærmere definerede kriterier, findes der en række EU-fonde og -programmer, hvor danske virksomhe-

der kan ansøge om deltagelse i åben konkurrence med virksomheder fra hele Europa om bl.a. innovative produktudviklingsprojekter. Dette kunne f.eks. være EU-programmerne Eurostars, Horizon og COSME.

Med den foreslåede bestemmelse i nr. 8 kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere projekter, der ikke nødvendigvis foregår inden for Danmarks grænser, men som skal styrke udviklingen i dansk erhvervsliv, jf. formålet i § 1. Endvidere skal projekter ligge inden for strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1.

For at understøtte international projektudvikling og samarbejde kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse igangsætte og finansiere projekter, der kan være med til at styrke det danske hjemtag fra EU's fonde og programmer ved at igangsætte aktiviteter og projekter inden for lovens formål.

Bestemmelsen omfatter ikke projekter under målet om Europæisk Territorielt Samarbejde, herunder Interreg-projekter, da Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ikke har kompetence til at udbyde disse projekter.

Bestemmelsen er ikke begrænset til EU-projekter, men kan også omfatte aktiviteter, der skal sikre udviklingen af dansk erhvervsliv bl.a. ved hjemtag af midler til Danmark fra andre organisationer m.v.

Til finansiering af opgaver i medfør af denne bestemmelse, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse anvende egne midler.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, fastslås, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal tage udgangspunkt i lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering. Den skal endvidere være koordineret med relevante statslige strategier f.eks. på det erhvervspolitiske, turismepolitiske, forsknings- og innovationspolitiske og det internationale område. Bestemmelsens *1. pkt.*, medfører, at for at styrke koordineringen i den decentrale erhvervsfremmeindsats skal en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats bidrage til en mere fokuseret indsats med bedre kvalitet og med udgangspunkt i virksomhedernes stedbaserede behov, herunder lokale og regionale vækstudfordringer, rammevilkår og erhvervsspecialisering. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får ansvaret for, at erhvervsfremmesystemet hænger sammen på tværs af landet. Bestyrelsen har derfor bl.a. til opgave at formulere strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats med inddragelse af erhvervshusenes bestyrelser og andre relevante interessenter, herunder statslige aktører med ansvar for højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser, så der etableres stærke koordinationsmekanismer til lokale og regionale virksomhedsbehov. Med bestemmelsens *2. pkt.*, skal der ved tilblivelsen af strategien tages hensyn til og koordineres med statslige strategier f.eks. på det erhvervspolitiske, turismepolitiske, det forsknings- og innovationspolitiske samt det internationale område. Oplistningen er ikke udtømmende, og med henblik på at sikre den mest effektive anvendelse af offentlige ressourcer på tværs af erhvervsfremmesystemet vil strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats blive koordineret med øvrige relevante nationale strategier.

Med bestemmelsen i *stk. 3*, foreslås, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal aftales med erhvervsministeren. Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal være koordineret med relevante statslige strategier, f.eks. på det erhvervspolitiske, turismepolitiske, forsknings- og innovationspolitiske og det internationale område. Den endelige strategi skal aftales med erhvervsministeren, så der skabes sammenhæng i hele erhvervsfremmesystemet.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås, at til at fremme lovens formål kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse helt eller delvist finansiere decentrale erhvervsfremmeprojekter og medfinansiere strukturfondsprojekter. Dermed gives Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse adgang til helt eller delvist at finansiere decentrale erhvervsfremmeaktiviteter og -projekter samt medfinansiere strukturfondsprojekter. For at sikre en strategisk anvendelse af de samlede midler til erhvervsfremme i overensstemmelse med den decentrale strategi kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udforme forslag til erhvervsfremmeaktiviteter og finansiere disse. Afgørelser, som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse træffer om tildeling eller afslag

på baggrund af en ansøgning, er en forvaltningsretlig afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det betyder, at bl.a. reglerne om partshøring og begrundelsespligt finder anvendelse.

Det vil være åbent for alle at søge om midlerne. Alle ansøgninger skal godtgøre, hvorledes de bidrager til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Bestyrelsen kan også bevilge midler til eksempelvis udvalgte aktører eller projekter uden ansøgning inden for rammerne af strategien i § 9, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke, når de nationale midler anvendes til medfinansiering af strukturfondsprojekter.

Til finansiering af opgaver vedrørende den decentrale erhvervsudvikling råder Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse over egne midler.

Et af formålene med reformen af erhvervsfremmesystemet er at samle administrationen af strukturfondsmidlerne, så potentielle ansøgere kun skal henvende sig ét sted. Grundlaget herfor skabes ved at tillægge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kompetencen til at indstille til erhvervsministeren om anvendelse af EU's strukturfondsmidler inden for de rammer, som bl.a. strukturfondsreglerne fastlægger. Der lovgives særskilt om udmøntningen af strukturfondsmidlerne i indeværende periode (2014-2020) og efterfølgende perioder.

Ansøgninger indstilles til forvaltningsmyndigheden for Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, der varetager administrationen af strukturfondsmidlerne. Forvaltningsmyndigheden vil som bevilgende myndighed følge indstillingerne fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på baggrund af en legalitetskontrol.

Såfremt de nationale midler efter stk. 4 anvendes til at medfinansiere strukturfondsprojekter, finder reglerne for strukturfondene ligeledes anvendelse for de nationale midler, som tildeles af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til Uddannelses- og Forskningsministeriet indstille erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter til klynge og innovationsnetværk, jf. § 9 a, i lov om teknologi og innovation. På disse områder tildeler Uddannelses- og Forskningsministeriet herefter midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, der fremmer samarbejde og formidling af viden, jf. § 9 a, i lov om teknologi og innovation. Uddannelses- og Forskningsministeriet udmønter midlerne i konkurrence.

Efter § 9 a, i lov om teknologi og innovation kan uddannelses- og forskningsministeren tildele medfinansiering af innovationsnetværk til fremme af samarbejde og formidling af viden mellem danske og udenlandske forsknings- og uddannelsesinstitutioner, godkendte teknologiske serviceinstitutter, videninstitutioner og virksomheder. Medfinansiering af innovationsnetværk tildeles efter ansøgning og på baggrund af offentliggjorte kriterier for tildeling af medfinansiering.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får med bestemmelsen, og som del af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, til opgave at udpege erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke der skal udbydes offentlig finansiering til klynger og innovationsnetværk.

For at understøtte den decentrale forankring af klyngeindsatsen vil Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse derudover råde over egne midler, der kan prioriteres til at understøtte klyngeindsatsen, herunder medfinansiering af EU-strukturfondsmidler.

Med klynger og innovationsnetværk henvises til aktører, der har til formål at skabe innovation og vækst for en erhvervsgruppe med et fagfællesskab, og har deltagelse af både virksomheder, videninstitutioner og offentlige aktører.

Aktørerne udfører typisk en bredere vifte af aktiviteter, såsom informationsarrangementer, konferencer, vidensopbygning, matchmaking, innovationsprojekter og lignende. Aktørerne har en vigtig rolle i at understøtte vidensamarbejde inden for en strategisk og professionel ramme. På den måde kan klyngerne og innovationsnetværkene også understøtte, at samfundet får større udbytte af de offentlige investeringer i forskning. Antallet af klynger og innovationsnetværk er imidlertid blevet så stort, at det er svært at

overskue mulighederne, og der er flere eksempler på konkurrerende tilbud med offentlig støtte. På nogle områder er der op til ti klynger, hvilket er alt for mange i et land på Danmarks størrelse. Hvis kvaliteten og udbyttet for virksomhederne skal sikres, må kræfterne samles, så virksomhederne kan lære af hinanden og videninstitutioner på tværs af landet.

Antallet af offentligt finansierede klynger og innovationsnetværk skal reduceres til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder.

Der skal derfor fremover kun gives offentlig medfinansiering til aktiviteter i én klynge eller innovationsnetværk per sektor eller teknologiområde, og klyngerne og innovationsnetværkene skal være tilgængelige for virksomheder i hele landet og evt. have flere geografiske placeringer.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse evaluere, om der er sammenhæng mellem lokale erhvervsfremmeindsatser og strategien, jf. *stk. 1, nr. 1*, og om der etableres overlappende erhvervsfremmeindsatser. Tillige evaluerer Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse løbende inddragelsen af private aktører i den offentligt finansierede erhvervsfremme, og om den offentligt finansierede erhvervsfremme konkurrerer med velfungerende private markeder. Bestyrelsen skal med bestemmelsen bl.a. tilse, at digitaliseringen af erhvervsfremmeindsatsen løbende udvikles, og om platformen reelt bliver indgangen til erhvervsfremmesystemet, så der ikke opstår parallelle løsninger.

Strategien formuleret af bestyrelsen er udgangspunktet for de decentrale erhvervsfremmeindsatser.

Bestemmelsen fastlægger ikke en tilsynsforpligtelse for bestyrelsen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Til § 10

Det følger af den gældende § 7, *stk. 1*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at Danmarks Vækstråd består af 20 medlemmer og en formand, der udpeges af erhvervsministeren. Danmarks Vækstråd består af formanden og 4 medlemmer, der udpeges af erhvervsministeren, de 5 formænd fra de regionale vækstfora, 2 medlemmer fra kommuner, 6 medlemmer fra arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer og 3 medlemmer fra lønmodtagerorganisationer. Det er nærmere fastsat i bekendtgørelse. nr. 118 af 30. januar 2014, hvilke organisationer der er indstillingsberettigede til Danmarks Vækstråd. Det følger af den gældende forretningsorden for Danmarks Vækstråd, at Erhvervsministeriet stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Vækstråd, og at ministeriet deltager i rådets møder, mens regionsrådet stiller sekretariat til rådighed for de regionale vækstfora, jf. den gældende § 8, *stk. 7*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

De regionale vækstfora består i dag af 21 medlemmer, der udpeges af regionsrådet i den pågældende region, jf. den gældende § 11, *stk. 1*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. De regionale vækstfora består af 3 medlemmer, der udpeges på regionsrådets eget initiativ, 6 medlemmer efter indstilling af kommunalbestyrelserne i regionen, hvor mindst 1 medlem skal repræsentere yderområderne, 6 medlemmer fra erhvervslivet udpeges efter indstilling fra erhvervsorganisationer udvalgt af regionsrådet, 3 medlemmer fra viden- og uddannelsesinstitutioner, 3 medlemmer henholdsvis repræsenterer arbejdsgivere og lønmodtagere.

Bestemmelsen i *stk. 1*, fastsætter antallet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses medlemmer. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse består af 17 medlemmer, herunder 1 formand. Sammensætningen afspejler behovet for en bred repræsentation samtidig med hensynet til, at bestyrelsen bliver en operationel enhed med en størrelse, der sikrer reel indflydelse til det enkelte medlem.

Det bemærkes, at de almindelige forvaltningsretlige habilitetsregler, jf. forvaltningslovens kapitel 2, gælder for bestyrelsens virke, herunder bl.a. ved behandling af ansøgninger og afgørelse om bevilling af tilskud.

Bestemmelsen i *stk. 2*, fastlægger medlemskredsen af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, der udpeges således: 1 formand, der skal være fra erhvervslivet, som udpeges af erhvervsministeren, 5 kommunale medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene, 6 medlemmer fra erhvervslivet, herunder mindst én fra en lille eller mellemstor virksomhed og én fra en turismevirksomhed, udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationer, 1 regionalt medlem udpeges af regionsrådene, 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden og udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra arbejdstagerorganisationer, 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren, og 1 medlem, der repræsenterer staten, udpeges af erhvervsministeren.

Med bestemmelsens *stk. 2, nr. 1*, foreslås, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelsen skal have 1 formand, der skal være fra erhvervslivet og udpeges af erhvervsministeren. Det vurderes hensigtsmæssigt, at formanden for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indsigt i, blik for og erfaring med erhvervslivets behov, så virksomhederne i det strategiske og udmøntende arbejde tilgodeses mest muligt.

Med bestemmelsens *stk. 2, nr. 2*, foreslås, at 5 kommunale medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene. Dermed sikres kommunal og lokal forankring på decentralt niveau i bestyrelsens arbejde. Kommunerne vil for mange virksomheder være den lokale indgang til erhvervsfremmesystemet, hvorfor det er naturligt, at kommunerne er repræsenteret med en betydelig andel i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. De kommunale medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, foreslås, at 6 medlemmer fra erhvervslivet, herunder mindst én fra en lille eller mellemstor virksomhed og én fra en turismevirksomhed, udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra erhvervsorganisationer. Dermed sikres, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har en bred indsigt i erhvervsforhold, hvor erhvervsministeren udpeger 6 medlemmer fra et bredt udsnit af virksomheder efter indstilling fra erhvervsorganisationer. Det forudsættes, at det i erhvervsministerens vurdering indgår, at de pågældende repræsentanter i deres funktionsperiode er aktive erhvervsfolk.

En stor del af erhvervsfremmeindsatsen retter sig direkte mod små og mellemstore virksomheder. For at tilgode de særlige behov, som denne gruppe af virksomheder har, er det naturligt, at mindst ét medlem repræsenterer de små og mellemstore virksomheder. Samspillet mellem Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og turismefremme er helt afgørende for udmøntningen af destinationsudviklingspuljen, der udmøntes af bestyrelsen efter § 9, stk. 1, nr. 7. Én af virksomhedsrepræsentanterne i bestyrelsen skal således være fra en turismevirksomhed. Med henblik på at afklare, om den konkrete virksomhed er lille, mellemstor eller stor, tages udgangspunkt i Europa-Kommissionens brugervejledning til definition af små og mellemstore virksomheder.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 4*, foreslås, at 1 regionalt medlem udpeges af regionsrådene. Dermed kan der opnås en sammenhæng mellem den decentrale erhvervsfremmeindsats og regionernes udviklingsopgaver, hvor det er relevant. Dette skal være med til at sikre sammenhæng og styrke koordinationsmekanismerne i bl.a. strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 5*, foreslås, at 2 medlemmer repræsenterer medarbejdersiden og udpeges af erhvervsministeren efter indstilling fra arbejdstagerorganisationer. For at sikre at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indsigt i generelle arbejdsmarkeds- og erhvervsforhold, herunder i forventningen til frembringelse af tidens behov for arbejdskraft, udpeges 2 repræsentanter for arbejdstagerorganisationer efter indstilling til erhvervsministeren. Arbejdstagerorganisationerne bør repræsentere det private arbejdsmarked, for at sikre indsigt i de forhold, der gør sig gældende for de privatansatte i virksomhederne.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 6*, foreslås, at 1 medlem fra en videninstitution udpeges af uddannelses- og forskningsministeren. I det strategiske arbejde i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse vil repræsentationen af videninstitutioner være afgørende for at sikre og forbedre samspillet mellem offentlige myndigheder, virksomheder og videninstitutioner (»triple-helix«). Dermed får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse på strategisk niveau fokus på, hvordan virksomhederne får bedre adgang til kvalificeret arbejdskraft og innovation.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 7*, foreslås, at 1 medlem, der repræsenterer staten, udpeges af erhvervsministeren. Dermed sikres brobygningen mellem den decentrale og statslige erhvervsfremmeindsats.

Bestemmelsen i *stk. 3*, medfører, at formanden og medlemmerne udpeges for op til 4 år ad gangen med mulighed for genudpegelse én gang. For at sikre kontinuitet i bestyrelsens arbejde kan erhvervsministeren bestemme, at formanden og medlemmerne udpeges med udgangspunkt i deres personlige og faglige kvalifikationer, samt at medlemmerne kan forlænges i en periode på op til 4 år. Medlemmerne kan genudpeges én gang.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, fastsætter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse selv sin forretningsorden, som skal godkendes af erhvervsministeren. Afgørelser træffes ved simpelt flertal. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Ved udarbejdelsen af forretningsordenen efter bestemmelsens *1. pkt.*, skal der bl.a. tages hensyn til de rammer, som fastlægges i kapitel 3 i dette lovforslag og forvaltningsretlige principper, herunder regler for habilitet.

Erhvervsministeren skal godkende forretningsordenen bl.a. for at sikre, at procedurer fastlægges således, at det er muligt at koordinere med øvrige organer, der arbejder med erhvervs- og vækstpolitiske initiativer.

Af forretningsordenen vil det formentlig fremgå, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses medlemmer afgår på skift for at sikre kontinuitet i bestyrelsens arbejde.

Desuden fremgår det af bestemmelsens *2. pkt.*, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse træffer afgørelse ved simpelt flertal.

Endelig fremgår det af bestemmelsens *3. pkt.*, at i tilfælde af stemmelighed, er formandens stemme afgørende.

Bestemmelsen i *stk. 5*, medfører, at erhvervsministeren kan bestemme, at afgørelser, som træffes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Bestemmelsen fastlægger dermed, at det kan bestemmes, at afgørelser truffet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse som kollegialt organ ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed i bevillingssager.

Ministerens kan således afskære rekursmuligheden for afgørelser truffet af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse eller et af de bevillingsudvalg, der er nedsat i henhold til § 8, stk. 3.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, fastsættes, at erhvervsministeren stiller sekretariat til rådighed for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Bestyrelsen betjenes af sit eget sekretariat, der etableres som en del af den statslige administration i Erhvervsministeriet. Sekretariatet skal inddrage og trække på ressourcer fra de ministerier, der har ansvar for de højt specialiserede erhvervsfremmeindsatser og relevante politikområder, så der sikres en stærk sammenhæng mellem statslige og decentrale indsatser.

Med bestemmelsen i *stk. 7*, foreslås, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om udpegning af medlemmer til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder hvilke parter i stk. 2, der er indstillingsberettigede. Udover fastsættelsen af de indstillingsberettigede parter til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, kan der i bekendtgørelsen tages hensyn til de tilfælde, hvor de grupper af indstillingsberettigede organisationer, der indstiller i fællesskab, ikke kan nå til enighed om det fælles indstillet medlem. Det bør her overvejes, om erhvervsministeren vil kunne anmode de enkelte organisationer om hver at indstille et medlem, hvorefter erhvervsministeren træffer afgørelse om at udpege medlemmet. Der vil endvidere kunne fastsættes regler i forhold til, om medlemmer i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpeges eller indstilles i deres personlige egenskab.

Kapitel 4

Digital erhvervsfremme

Til § 11

Der eksisterer efter gældende ret ikke regler om digital erhvervsfremme.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, fastsættes det, at Erhvervsstyrelsen fører en fællesoffentlig digital platform, der har til formål at gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet let tilgængeligt for virksomheder. Myndigheder har pligt til at levere relevant indhold til den digitale platform.

I *1. pkt.* fastsættes det, at Erhvervsstyrelsen fører en fællesoffentlig digital platform, der har til formål at gøre information, service og ydelser i erhvervsfremmesystemet let tilgængeligt for virksomheder. Platformen skal bl.a. indeholde et overblik over erhvervsfremmesystemets tilbud samt information, vejledning og erhvervsserviceydelser, der knytter sig til opstart, drift og udvikling af virksomhed.

Med *2. pkt.* foreslås, at myndigheder har pligt til at levere relevant indhold til den digitale platform. Platformen skal drives som en fællesoffentlig digital indgang til erhvervsfremme for virksomhederne med tæt samarbejde mellem aktører på centralt og decentralt niveau. Erhvervsorganisationer, statslige institutioner og kommunerne samarbejder om udviklingen af platformen.

Platformen skal indeholde al relevant information, vejledning og serviceydelser, der knytter sig til opstart, drift og udvikling af virksomheder, der udarbejdes af offentlige myndigheder, herunder stat og kommuner. Den relevante information kan i praksis være f.eks. skabeloner til forretningsplaner, budgetter, selskabsdokumenter m.v., information om egnede selskabsformer, vejledning om moms, skat og bogføringsregler, informationer om fordele og ulemper ved henholdsvis lån og egenkapitalinvesteringer samt information om privacy-lovgivning. Det påhviler således alle relevante myndigheder at bidrage til platformens indhold.

Platformen skal desuden fungere som understøttende værktøj for den kommunale erhvervsservice samt den statslige specialiserede erhvervsservice.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen, andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører med samtykke fra den enkelte virksomhed kan indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om den pågældende virksomhed for at målrette vejledningen og ydelser til virksomheden på den digitale platform og i det øvrige erhvervsfremmesystem. Dermed kan en virksomhed, der benytter den digitale erhvervsfremmeportal, give samtykke til, at der for at målrette og »skræddersy« den vejledning, som virksomheden præsenteres for på platformen, indhentes, behandles, samkøres og udveksles tilgængelige oplysninger om virksomheden. Med samtykket giver virksomheden tilladelse til, at Erhvervsstyrelsen til brug for den digitale platform, indsamler, behandler og udstiller relevante data om virksomheden, som styrelsen ikke selv er i besiddelse af, fra andre erhvervsfremmeaktører. Oplysningerne kan være personoplysninger. Det er forventningen, at der alene behandles almindelige personoplysninger i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a. I praksis forventes samtykket om afgivelse af personoplysningerne at omfatte navne og kontaktoplysninger på den person, der indgiver oplysningerne til den digitale platform på vegne af virksomheden, men det kan forekomme, at oplysninger vedrører enkeltmandsvirksomheders forhold, således at personoplysninger om navne, adresser, formueforhold m.v. indgår i behandlingen. Samtykket skal i den forbindelse være en frivillig, specifik, informeret og utvetydig viljetilkendegivelse, hvorved den registrerede ved erklæring eller klar bekræftelse indvilger i at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5. Der behandles ikke særlige kategorier af personoplysninger, herunder personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller

filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold, helbredsoplysninger eller seksuelle forhold eller seksuel overbevisning m.v., jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1.

De erhvervsfremmeaktører, som kan indhente og udveksle oplysninger om den enkelte virksomhed, er bl.a. kommunalbestyrelserne, KL, Danmarks Innovationsfond, skattemyndighederne, Vækstfonden, GTS-institutter, Eksportrådet, Eksportkreditfonden, Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. lovforslagets § 8 samt de i § 12 nævnte erhvervshuse. Endvidere vil andre myndigheder, som administrerer erhvervsrettet regulering, kunne være omfattet. Der fastsættes i medfør af bestemmelsens stk. 4, regler om hvilke myndigheder, der har adgang til oplysningerne.

Oplysninger og analysedata om virksomheden vil derimod ikke blive udvekslet med myndigheder m.v., der ikke har et sagligt og arbejdsmæssigt behov for sådanne oplysninger.

En virksomhed kan undlade at give samtykke eller kan tilbagekalde et allerede afgivet samtykke. I givet fald vil informationerne på den digitale erhvervsfremmeplatform fremtræde usorteret for virksomheden.

På den digitale platform vil der dog uanset samtykke blive behandlet generelle, anonyme statistiske oplysninger om brugen af Virk-platformen (analysedata om såkaldt »brugeradfærd«).

Med henblik på at sikre en effektiv og dataunderstøttet kontrol- og tilsynsindsats med virksomheder, der gennem den digitale platform deltager i erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til loven, foreslås det i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen og andre offentlige myndigheder og øvrige erhvervsfremmeaktører, jf. *stk. 4*, uden samtykke fra en virksomhed, der deltager i erhvervsfremmeaktiviteter i henhold til denne lov, kan indsamle og behandle, herunder samkøre, samt udveksle oplysninger om virksomheden, som de er i besiddelse af, samt fra andre offentligt tilgængelige kilder, som er nødvendige af hensyn til myndighedernes kontrol og tilsyn.

Bestemmelsen indebærer, at der opnås digital adgang til relevante oplysninger om virksomheder, som deltager i erhvervsfremmeaktiviteter, og som f.eks. herigennem har opnået et tilskud af offentlige midler til at gennemføre en nærmere angivet aktivitet. Oplysningerne benyttes bl.a. ved brug af machine learning til at kontrollere, om forudsætningerne for meddelte godkendelser m.v. fortsat er til stede, og om betingelserne for bevilgede tilskud m.v. er overholdt. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går behandlingen ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at opnå formålet med bestemmelse, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6.

De indsamlede oplysninger om virksomheden kan ud over oplysninger, som virksomheden selv har afgivet i forbindelse med erhvervsfremmeaktiviteten, bl.a. omfatte regnskabsoplysninger, oplysninger om virksomhedens tidligere kontakt med erhvervsfremmesystemet, samt oplysninger, som Erhvervsstyrelsen er i besiddelse af i medfør af lov om Erhvervsstyrelsens behandling af data, og behandlingen af data vil være omfattet af de retssikkerhedsgarantier for forsvarlig behandling af data, der følger heraf. Ligesom det er tilfældet under *stk. 2*, kan der indgå personoplysninger i behandlingen. I praksis forventes personoplysningerne at omfatte navne og kontaktoplysninger på personer m.v., men det kan forekomme, at oplysninger vedrører enkeltmandsvirksomheders forhold, således at personoplysninger om navne, adresser, formueforhold m.v. indgår i behandlingen. Dermed kan der med hjemmel i bestemmelsen, og med afsæt i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, behandles oplysninger uden forudgående samtykke om ovenstående forhold. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5. Der indgår ikke særlige kategorier af personoplysninger, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at etablere et klart, retligt hjemmelsgrundlag for, at der kan indsamles og behandles en række oplysninger i form af deling og samkøring af data, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af erhvervsfremmeaktørernes opgaver i relation til erhvervsfremmeindsatsen.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at fravige tavshedspligtsbestemmelser m.v. på de implicerede

myndigheders områder, og disse vil derfor fortsat skulle overholdes ved udnyttelse af oplysninger til deling og samkøring af data efter den foreslåede bestemmelse.

Med den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for den digitale platforms virke inden for denne bestemmelses formål, jf. *stk. 1*, herunder om krav til indhold på den digitale platform, samt regler om indsamling, videregivelse og anden behandling af oplysninger efter *stk. 2* og *3*, herunder om hvornår, og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvilke erhvervsfremmeaktører, der har adgang til oplysningerne, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske, organisatoriske og administrative foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen. Sådanne krav kan bl.a. omfatte krav om bestemte dataudvekslingsformater, brug af systemer og frister for indberetning m.v.

Derudover fastsættes der nærmere regler, der afgrænser kredsen af erhvervsfremmeaktører, således at der sikres en forsvarlig styring af, hvem der har adgang til de forskellige kategorier af oplysninger om virksomhederne.

Der kan endvidere fastsættes regler om, hvilke andre myndigheder, der er forpligtet til at levere indhold til platformen. Ved fastsættelsen af disse regler vil de involverede offentlige myndigheder blive inddraget.

Adgangen til at fastsætte regler skal ske inden for rammerne af arkivlovens regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier m.v., samt anden lovgivning, som indeholder krav til opbevaring og sletning. Regelfastsættelsen skal ligeledes iagttage journaliseringspligten i § 15, *stk. 1*, i offentlighedsloven. Ved sletning forstås i overensstemmelse hermed arkivering og kassation af de omfattede oplysninger.

Bestemmelsen indebærer herudover, at erhvervsministeren skal fastsætte regler, som sikrer et passende beskyttelsesniveau og gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger i forbindelse med Erhvervsstyrelsens gennemførelse af behandling i tillæg til de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen, herunder databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger samt princippet om opbevaringsbegrænsning.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende digital platform for erhvervsfremme.

Kapitel 5

Erhvervshuse

Til § 12

Den gældende bestemmelse i § 12, *stk. 3*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, medfører, at kommunerne kan drive erhvervsservice som en del af kommunens forvaltning, eller i regi af selvstændige juridiske enheder, hvorigennem der er etableret fem væksthuse. Med kommunalreformen i 2007 blev ansvaret for erhvervsservice overdraget til kommunerne med henblik på at styrke og skabe sammenhæng i udviklingen af de lokale og regionale vækstbetingelser i hele Danmark. Væksthusene, der er organiseret som selvstændige erhvervsdrivende fonde, er stiftet og finansieret af kommunerne. Væksthusenes opgaver er fastlagt i rammeaftalen mellem Erhvervsministeriet og KL, hvoraf det fremgår, at væksthusene er det centrale knudepunkt i det offentlige erhvervsfremmesystem. Her kan virksomheder med vækstpotentiale få adgang til gratis og uvildig vækstkortlægning, viden og vejledning, eller blive henvist til højt specialiserede statslige ordninger eller relevante private rådgivere, der kan bidrage til at få udnyttet et uforløst vækstpotentiale for virksomhederne.

Med forslaget til bestemmelsen i § 12, *stk. 1*, gives hjemmel til at etablere tværkommunale erhvervshuse og filialer. Tværkommunale erhvervshuse skal varetage de formål, der er fastsat i *stk. 2*. Erhvervshusene er selvstændige institutioner inden for den offentlige forvaltning med mulighed for at tilknytte filialer.

De tværkommunale erhvervshuse skal fungere som stærke tværkommunale kompetencecentre, der

samler specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling. Der tages udgangspunkt i den politiske aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet indgået med Dansk Folkeparti den 24. maj 2018. I forlængelse heraf fastlægges i aftalen om etablering og rammer for erhvervshuse mellem regeringen og KL nærmere forhold om kommunernes tilknytning til erhvervshusene og filialerne, herunder muligheden for at kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse kan ansøge om at flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til.

Med bestemmelsens *1. pkt.*, fastsættes, at de tværkommunale erhvervshuse skal varetage de formål, der er fastsat i stk. 2.

Med bestemmelsens *2. pkt.*, foreslås, at erhvervshusene er selvstændige institutioner inden for den offentlige forvaltning med mulighed for at tilknytte filialer. Med bestemmelsen foreslås erhvervshusene etableret som særlige forvaltningssubjekter og dermed selvstændige juridiske enheder, der ikke indgår i det statslige, administrative hierarki, men dog hører under erhvervsministerens tilsyn. Erhvervshusene bliver dermed selvstændige organer inden for den offentlige forvaltning, hvilket indebærer, at reglerne i bl.a. lov om Folketingets Ombudsmand, arkivloven, offentlighedsloven, forvaltningsloven, ligestillingsloven samt de almindelige forvaltningsretlige principper finder anvendelse på al virksomhed, der udøves af erhvervshusene. Der vil ikke være rekursadgang til Erhvervsministeriet. I erhvervshusenes rolle som operatør på strukturfondsprojekter gælder EU's regler for strukturfondene parallelt med de offentligretlige regler.

Erhvervshusene kan etableres med fælles administrative funktioner som f.eks. it, økonomi, HR, projektadministration, øvrig administration m.v.

I forbindelse med oprettelsen af erhvervshusene vil det statslige bloktilskud til kommunerne, der i dag anvendes til finansiering af væksthuse, overgå til finansiering af erhvervshusene. Det er forventningen, at væksthuses aktiviteter i overensstemmelse med væksthuses vedtægter vil kunne overføres til erhvervshusene efter indstilling fra bestyrelserne og efterfølgende godkendelse af fondsmyndigheden. Såfremt aktiver overdrages fra væksthuse til erhvervshusene, vil erhvervshusene skattefrit kunne modtage disse, idet erhvervshusene er skattefrie i henhold til selskabsskattelovens § 3 givet deres status som særlige forvaltningssubjekter. I tilfælde af opløsning (likvidation) vil væksthuse, der er organiseret som erhvervsdrivende fonde, blive ophørsbeskattet i overensstemmelse med reglerne i fondsbeskatningsloven. Ophørsbeskatningen vil være indeholdt i likvidators endelige regnskab og således påhvile væksthuset. Erhvervshusene vil grundlæggende bygge på en videreførelse af de eksisterende væksthuse. Arbejdsdelingen mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvist, vil blive nærmere beskrevet i aftale om etablering og rammer for erhvervshuse mellem regeringen og KL.

I tilfælde af nedlæggelse af erhvervshusene tilfalder disses formue statskassen, og staten indtræder i øvrigt i erhvervshusenes rettigheder og forpligtelser.

Med forslaget til *stk. 2*, angives de hovedformål, som erhvervshusene skal forfølge, bl.a. at erhvervshusene har til formål at 1) fungere som tværkommunale kompetencecentre, der samler specialiserede faglige kompetencer om virksomhedsdrift og -udvikling, 2) understøtte erhvervslivet og erhvervsudvikling i hele Danmark ved at gøre specialiseret erhvervsservice tilgængeligt for alle virksomheder, 3) fungere som fysiske knudepunkter for erhvervsfremme, herunder sikre den decentrale indgang til højt specialiserede ydelser i staten, og 4) bidrage til strategien fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2, nr. 1*, at erhvervshusene skal bidrage til og understøtte kvaliteten i den kommunale indsats, der efterspørges af virksomhederne. Erhvervshusene skal varetage den specialiserede erhvervsservice bl.a. i form af virksomhedsspecifikke vejledningsforløb. Med sådanne vejledningsforløb forstås forløb med et eller flere møder, der munder ud i en konkret vækstplan eller forretningsplan. Vejledningen sker med udgangspunkt i den enkelte virksomheds marked, udfordringer

eller potentiale, mens den bredere og grundlæggende erhvervsservice, herunder 1:1 vejledning, kan varetages lokalt af enkeltkommuner. Overlappende indsatser må ikke finde sted.

Bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, er en væsentlig ændring i forhold til de eksisterende væksthuse, hvor indsatsen sigter mod en smal målgruppe af virksomheder med særligt vækstpotentiale. Erhvervsservicen i erhvervshusene vil fremover gøres tilgængelige for alle virksomheder. Det vil forsat også være en central opgave for erhvervshusene at tilbyde specialiseret vejledning målrettet virksomheder og iværksættere med særligt vækstpotentiale.

I *stk. 2, nr. 3*, fastsættes, at erhvervshusene skal fungere som fysiske knudepunkter for erhvervsfremme, herunder sikre den decentrale indgang til højtspecialiserede ydelser i staten.

I *stk. 2, nr. 4*, fastsættes det, erhvervshusene skal bidrage til strategien fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, herunder i formuleringen af regionale kapitler, for at underbygge den lokale forankring. Erhvervshusene vil fremover få en væsentlig rolle i at bidrage til en sammenhængende decentral erhvervsfremmeindsats.

Højt specialiserede ordninger såsom internationalisering (Eksportrådet), kapitalformidling (Vækstfonden) og innovation (Innovationsfonden) vil være tilgængelige via erhvervshusene, f.eks. gennem indstaterede medarbejdere fra de pågældende institutioner.

Erhvervshusenes bestyrelser skal fungere som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses regionale og lokale bidragsyder og sparringspartner, når der skal udvikles en samlet strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der udnytter styrkepositioner og håndterer barrierer for vækst i deres respektive landsdel. Erhvervshusenes bidrag til strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder i formuleringen af regionale kapitler, skal underbygge den lokale forankring, jf. § 9, stk. 1, nr. 1. Med udgangspunkt i deres særlige kendskab til lokale virksomheders behov, skal erhvervshusene og deres bestyrelser således spille en vigtig rolle i at skabe en strategisk sammenhæng i erhvervsfremmeindsatsen.

Sekretariatet for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse understøtter i den forbindelse erhvervshusenes bestyrelser i facilitering af dialog med virksomheder og andre lokale og regionale aktører, samt med analyser og viden om erhvervsforholdene i det område erhvervshuset dækker.

Listen over de formål, som er angivet i bestemmelsen, er ikke udtømmende, men angiver de forventede hovedformål på etableringstidspunktet.

Det foreslås med bestemmelsens *stk. 3*, at de aktiviteter, som erhvervshusene iværksætter efter *stk. 2*, ikke må være konkurrenceforvridende i forhold til private rådgivere. Bestemmelsen er en videreførelse af bestemmelsen i § 12, stk. 2, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, hvoraf det fremgår, at den kommunale erhvervsservice ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning og andre aktiviteter, der tilbydes af private rådgivere og kursusudbydere.

Dels må man ikke fra offentlig side påføre private leverandører konkurrence. Det indebærer, at hvor der er et privat marked for løsning af aktiviteterne, skal opgaveløsningen varetages af de private leverandører med udgangspunkt i gældende udbudsregler, bortforpagtning m.v.

Dels må man ikke fra offentlig side begunstige bestemte virksomheder på de øvrige virksomheders bekostning. Dette undgås for det første ved, at aktiviteterne skal være bredt tilgængelige for virksomhederne. For det andet ved at virksomhederne skal betale markedsprisen for de ydelser, de måtte modtage fra offentlig side, f.eks. markedsleje i udlejningssituationer. Dermed sikres, at der ikke er noget subsidielement i forhold til virksomhederne.

Erhvervsministeren bemyndiges med bestemmelsens *stk. 4*, til efter aftale med KL at fastsætte nærmere regler for standardvedtægter gældende for alle erhvervshuse. Bestyrelserne for erhvervshusene fastlægger forretningsordenen for de enkelte erhvervshuse. Forretningsordenen skal godkendes af erhvervsministeren. Ændringer af forretningsordenen følger samme procedure. Det nærmere indhold af standardvedtægterne for erhvervshusene sker efter aftale med KL.

Med forslaget til *stk. 5*, kan erhvervsministeren efter aftale med KL fastsætte nærmere regler om erhvervshusenes opgaver og organisering. Reglerne vil blive udarbejdet i samarbejde med KL. De nærmere forhold vil blive beskrevet i en aftale mellem regeringen og KL, svarende til den aftale, der eksisterer om væksthuse.

Erhvervshusenes opgaver forventes i al væsentlighed at skulle være begrundet i forhold til, hvad der giver effekt for virksomhederne.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende tværkommunale erhvervshuse.

Til § 13

Den gældende bestemmelse i § 12, *stk. 3*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, medfører, at kommuner har adgang til at drive erhvervsservice som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder, hvorigennem der er etableret fem væksthuse med egne bestyrelser. Den nærmere sammensætning af bestyrelserne er fastsat lokalt i vedtægterne. Det følger af Aftale om rammerne for væksthuse 2016-2020, der er indgået mellem Erhvervsministeriet og KL, at væksthusenes formænd udpeges politisk af de respektive kommunekontaktråd i forbindelse med konstituering efter kommunalvalgene.

Det foreslås i § 13, *stk. 1*, at hvert erhvervshus ledes af en bestyrelse. Erhvervshusenes bestyrelser består af 11 medlemmer, herunder 1 formand, og 1 observatør.

Bestyrelserne får med deres kendskab til lokale udfordringer og potentialer til opgave at sikre en effektiv opgavevaretagelse, der møder virksomhedernes behov, samt at bidrage til den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det er et overordnet hensyn, at bestyrelserne ikke bliver så store, at det enkelte bestyrelsesmedlem ikke føler et tilstrækkeligt stort ansvar for drift og udvikling af erhvervshuset.

Efter bestemmelsens *stk. 2*, sammensættes erhvervshusenes bestyrelser af 1 formand, der udpeges af kommunekontaktrådene og som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv, 3 medlemmer, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt kommunale politiske repræsentanter, 4 medlemmer, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt virksomhedsrepræsentanter, herunder små- og mellemstore virksomheder, efter indstilling fra erhvervsorganisationer, 1 medlem, der udpeges af kommunekontaktrådene blandt repræsentanter fra en videninstitution, 1 medlem fra en arbejdstagerorganisation, der indstilles af de faglige hovedorganisationer i fællesskab, og 1 medlem, der udpeges af regionsrådene. Kommunekontaktrådene varetager en styrende rolle for erhvervshusene, som det kendes fra de eksisterende væksthuse i dag, hvilket vil blive beskrevet nærmere i aftalen om etablering af og rammer for erhvervshusene mellem regeringen og KL.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 1*, foreslås, at kommunekontaktrådene udpeger formanden, som skal være folkevalgt og gerne have baggrund i det private erhvervsliv. Det vurderes hensigtsmæssigt, at formanden for erhvervshusenes bestyrelser udover den kommunale tilknytning har blik for og erfaring med erhvervslivets behov, så virksomhedernes behov tilgodeses mest muligt i det strategiske arbejde i erhvervshusene.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 2*, foreslås, at 3 medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene blandt kommunale politiske repræsentanter. Kommunerne vil være den lokale indgang til erhvervsfremmesystemet for mange virksomheder, hvorfor det er hensigtsmæssigt, at kommunerne repræsenteres i erhvervshusenes bestyrelser med en væsentlig andel. Kommunerne finansierer tillige erhvervshusene, og skal dermed naturligt involveres i det organisatoriske og strategiske arbejde i erhvervshusene.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 3*, foreslås, at 4 medlemmer udpeges af kommunekontaktrådene blandt virksomhedsrepræsentanter, herunder små- og mellemstore virksomheder, efter indstilling fra erhvervsor-

ganisationer. Virksomhedsrepræsentanterne bliver således den største gruppe i bestyrelserne. Det er for at understøtte, at erhvervshusets ydelser møder virksomhedernes behov, at private udbydere anvendes i relevant omfang og at erhvervshusets bidrag til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi tager udgangspunkt i de potentialer og barrierer for vækst, som virksomhederne oplever.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 4*, foreslås, at 1 medlem udpeges af kommunekontaktrådene blandt repræsentanter fra en videninstitution. Repræsentationen af videninstitutioner i erhvervshusenes bestyrelser vil være afgørende for, hvordan virksomhederne får bedre adgang til kvalificeret arbejdskraft og innovation. I det strategiske arbejde vil videninstitutionernes tilstedeværelse understøtte samspillet mellem offentlige myndigheder, virksomheder og videninstitutioner (»triple-helix«) i erhvervshusene.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 5*, foreslås, at 1 medlem udpeges af kommunekontaktrådene fra en arbejdstagerorganisation efter indstilling fra de faglige hovedorganisationer i fællesskab. Dermed sikres, at arbejdstagerne får medindflydelse i erhvervshusenes bestyrelser, og samtidig kan bidrage med indsigt i generelle arbejdsmarkeds- og erhvervsforhold, herunder i forventningen til frembringelse af tidens behov for arbejdskraft.

Med bestemmelsen i *stk. 2, nr. 6*, foreslås, at 1 medlem udpeges af regionsrådene. Dermed kan der opnås en strategisk og udmøntende sammenhæng mellem erhvervsfremmeindsatsen og regionernes udviklingsopgaver, hvor det er relevant. Dette skal være med til at sikre sammenhæng og styrke koordinationsmekanismerne i erhvervshusenes bestyrelser.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 3*, at i bestyrelsen deltager 1 observatør fra Erhvervsministeriet. Ligesom i de eksisterende væksthuse vil Erhvervsministeriet være repræsenteret i erhvervshusenes bestyrelser som observatør. Bestemmelsen er en fortsættelse af den hidtidige praksis, der i dag er fastlagt i de enkelte væksthuses vedtægter.

Det foreslås med bestemmelsen i *stk. 4*, at bestyrelserne ansætter erhvervshusenes direktører, med mindre andet fremgår af forretningsordenen. Bestyrelsen forestår, som det øverste ledelsesorgan i den selvstændige juridiske person, den overordnede ledelse af erhvervshuset. Det er bestyrelsens opgave at sørge for, at selskabet drives på forsvarlig måde og at udstikke de overordnede rammer for direktionen i selskabet. Det er derfor helt naturligt, at det er bestyrelsen for erhvervshuset og tilknyttede filialer, der udpeger og ansætter direktøren for det pågældende erhvervshus.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, foreslås, at erhvervsministeren fører tilsyn med erhvervshusene og disses filialer. Erhvervsministeren kan til enhver tid kræve de oplysninger om erhvervshusenes virksomhed, som findes nødvendige til udøvelse af tilsynet. Erhvervshusenes årsregnskab revideres af en godkendt revisor og indsendes efterfølgende til Erhvervsministeriet. Nærmere regler herom fastsættes i forretningsordenen for erhvervshusene, jf. § 12, stk. 4.

Efter bestemmelsens *1. pkt.*, fører erhvervsministeren tilsyn med erhvervshusene og disses filialer. Erhvervsministeren vil kunne beslutte at delegere tilsynsbeføjelsen til underliggende myndighed.

Efter bestemmelsens *2. pkt.*, får erhvervsministeren til brug for tilsynet adgang til at kunne kræve de oplysninger fra erhvervshusene, som er nødvendige for at kunne føre et tilstrækkeligt og effektivt tilsyn.

Efter bestemmelsens *3. pkt.*, skal erhvervshusenes årsregnskab revideres af en godkendt revisor, og efterfølgende indsendes til Erhvervsministeriet.

I udførelsen af tilsynet kan der opstå behov for at behandle personoplysninger, herunder bl.a. navne, kontaktoplysninger, ansættelsesaftaler, lønsedler, timeregistreringer samt andre personhenførbare oplysninger. Erhvervsministeren, eller den myndighed, som erhvervsministeren bemyndiger til gennemførelsen af tilsynet, behandler disse oplysninger i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter en myndighed kan foretage behandlingen, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af

personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder skal den tilsynsførende myndighed ved behandlingen særligt sikre, at personoplysningerne er tilstrækkeligt relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, hvortil de behandles, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e. Personoplysningerne forventes alene at have karakter af almindelige personoplysninger.

Det bemærkes, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, har den pågældende ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Kapitel 6

Kommuner

Til § 14

Det følger af den gældende bestemmelse i § 12, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at kommuner kan gennemføre og finansiere erhvervsserviceaktiviteter over for en åben kreds af iværksættere og virksomheder. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at den kommunale erhvervsservice kan bestå af information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse, samt at der kan afholdes netværksmøder, kurser og lignende kollektive arrangementer. Af lovbemærkningerne præciseres erhvervsservicebegrebet, hvoraf det fremgår, at der kan gennemføres informationskampanjer, herunder f.eks. kampagner, der kan inspirere nye målgrupper til at starte egen virksomhed, samt informationsmøder om generelle eller specifikke temaer. Det er ligeledes muligt for kommunerne at lave individuel vejledning i bred forstand om virksomhedsrelevante emner, herunder afklaring af problemer og behov. Endelig kan der som led i den kommunale erhvervsservice afholdes netværksmøder, kurser og lignende kollektive arrangementer i det omfang tilsvarende netværk, kurser m.v. ikke udbydes af private.

Ligeledes følger det af den gældende bestemmelse i § 13, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter bl.a. inden for innovation, anvendelse af ny teknologi, etablering og udvikling af nye virksomheder, udvikling af menneskelige ressourcer, vækst og udvikling i turismeerhvervet samt udviklingsaktiviteter i yderområderne.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at kommuner efter denne lov kan varetage lokale erhvervsfremmeaktiviteter, der omfatter erhvervsservice og erhvervsudvikling.

Erhvervsfremme som begreb bruges i loven som en samlebetegnelse for alle erhvervsrettede aktiviteter, der har til formål at understøtte virksomheders og iværksætteres muligheder for vækst i bred forstand. Både erhvervsservice og erhvervsudvikling er således erhvervsfremme.

Erhvervsservice kan være information og vejledning om start, drift og udvikling af virksomhed samt virksomhedsoverdragelse. Dette indebærer, at der ligesom efter gældende ret kan gennemføres informationskampanjer, herunder f.eks. kampagner, der kan inspirere nye målgrupper til at starte egen virksomhed, samt informationsmøder om generelle eller specifikke temaer. Endvidere vil der kunne ske individuel eller kollektiv vejledning i bred forstand om virksomhedsrelevante emner. Vejledningen kan have karakter af en afklaring af problemer og behov, men må ikke virke konkurrenceforvridende i forhold til den rådgivning, der tilbydes af private rådgivere.

Endelig kan der som led i erhvervsservicen afholdes netværksmøder, kurser og lignende kollektive arrangementer, i det omfang tilsvarende ikke udbydes af private aktører ligesom efter gældende ret.

Erhvervsudvikling omfatter udviklingen af gode rammevilkår for iværksættere og virksomheder med henblik på at styrke væksten, den internationale konkurrenceevne og globaliseringen. Den erhvervsmæssige udvikling forløber imidlertid ofte uensartet i forskellige sektorer og i forskellige dele af landet.

Erhvervsudvikling omfatter på lokalt niveau aktiviteter, der har direkte betydning for udviklingen af

det lokale erhvervslivs vækstvilkår, og som fremmer tilpasningen af erhvervsstrukturen til konkurrenceforhold m.v., jf. § 1. Der gives med andre ord kun adgang til at medfinansiere initiativer, som direkte fremmer lovens målsætning, jf. § 1.

Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal rettes mod at understøtte udviklingen af det private erhvervsliv.

Definitionerne er en opdateret videreførelse af de eksisterende definitioner i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling §§ 12 og 13.

Kommunerne skal fortsat være det lokale omdrejningspunkt for virksomhederne, så virksomheder og kommuner kan udvikle en stærk lokal erhvervsfremmeindsats i den enkelte kommune og på tværs af kommuner. Kommunerne vil være den lokale indgang til erhvervsfremmesystemet for mange virksomheder med mulighed for erhvervsråd og erhvervscentre til at udføre lokale erhvervsserviceydelser, herunder 1:1-vejledning, der kan hjælpe virksomhederne videre.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, foreslås, at kommunerne kan varetage lokale erhvervsserviceaktiviteter, der ikke har overlap til de ydelser, der udbydes af erhvervshusene, jf. § 12, eller den højt specialiserede statslige erhvervsfremme. Kommunerne kan i erhvervsservicen vejlede med udgangspunkt i den digitale platform for erhvervsfremme, men må ikke etablere digitale platforme vedrørende erhvervsfremme.

Med bestemmelsens *1. pkt.*, afgrænses arbejdsdelingen mellem erhvervshusene og kommunerne ved ydelsens specialiseringsgrad. Mens erhvervshusenes ydelser kendetegnes ved specialiseret vejledning med udgangspunkt i den enkelte virksomheds marked, udfordringer og potentialer, varetager enkeltkommuner den grundlæggende erhvervsservice, der har tilknytning til lokale forhold. Arbejdsdelingen mellem den tværkommunale indsats i erhvervshusene og den indsats, der foregår i kommunerne enkeltvis, vil blive nærmere beskrevet i aftalen om etablering og rammer for erhvervshuse mellem erhvervsministeren og KL. Det er således ikke de enkelte bestyrelser i erhvervshusene, der definerer arbejdsdelingen, og erhvervshusene kan ikke af egen drift påtage sig nye opgaver, som kommunerne dermed forhindres i at løse enkeltvist. Hvis erhvervshusene skal påtage sig opgaver for kommunerne udover, hvad der fremgår af aftalen om etablering og rammer for erhvervshusene, skal det ske efter konkret aftale med kommunekontaktrådet eller den enkelte kommune. De erhvervsfremmeopgaver, som staten varetager, er den højt specialiserede erhvervsfremme, der bl.a. omfatter aktiviteter inden for kapitalformidling, eksport- og investeringsfremme, herunder ordningerne i Vækstfonden, EKF – Danmarks Eksportkredit og Innovationsfonden, som kommunerne ikke selvstændigt kan varetage opgaver indenfor.

I bestemmelsens *2. pkt.*, kan kommunerne vejlede med udgangspunkt i den digitale platform for erhvervsfremme, der vil fungere som understøttende værktøj for den kommunale erhvervsservice. Kommunernes lokale erhvervsservice skal derfor i videst muligt omfang henvise til platformen, hvor det er relevant. Med den foreslåede etablering af en digital erhvervsfremmeplatform i lovforslagets § 11, kan information og vejledning om f.eks. opstart og drift af virksomhed og muligheder inden for erhvervsfremmesystemet tilgås digitalt i en samlet erhvervsfremmeplatform. Kommunerne spiller en central rolle i udformningen af den digitale platform for erhvervsfremme i medfør af lovens § 11, der etableres som en del af den statslige forvaltning. Såfremt kommunerne enkeltvis eller sammen etablerer konkurrerende platforme inden for erhvervsfremmesystemet vil det derfor være i modsætning til den forenkling, der er hensigten med reformen. Det udelukker dog ikke, at kommunerne kan have informationer om lokale erhvervsservicetilbud på f.eks. kommunens hjemmeside men de må ikke etablere eller drive digitale platforme vedrørende erhvervsfremme, som eksempelvis generel information om regulering, ordninger m.v. vedrørende opstart, drift og udvikling af virksomhed.

Det er hensigten med etableringen af den digitale platform, at flere virksomheder kan få løst deres behov for basal vejledning gennem platformen, der dermed kan være med til at sikre ensartet, høj kvalitet og øget tilgængelighed, samt frigøre midler, der i dag anvendes i kommunernes lokale erhvervsservice. For de virksomheder, der fortsat har behov for personlig basal vejledning, kan kommunerne med fordel vejlede dem med udgangspunkt i den nationale digitale platform for erhvervsfremme, men kan ikke

etablere selvstændige digitale løsninger, der konkurrerer med den fællesoffentlige digitale platform for erhvervsfremme i henhold til § 11.

Enkeltvist vil kommunerne kunne yde lokal erhvervsservice over for virksomheder med 1:1-vejledning, der har til formål at hjælpe virksomhederne videre, samt kollektive ydelser såsom virksomhedsnetværk, temamøder, kurser, mentorforløb, facilitering af lokale samarbejder mellem virksomheder, iværksættere og f.eks. uddannelsessteder. I de kommuner, hvor der er etableret særlige kommunale erhvervscentre eller kommunale erhvervsråd, vil disse fortsat kunne danne rammen for virksomhedernes lokale samarbejde.

Afgrænsningen i forhold til den højtspecialiserede statslige erhvervsfremme fastlægges i den foreslåede bestemmelses stk. 7.

De uskrevne kommunalfuldmagtsregler gælder fortsat for kommunerne i det omfang, de ikke berøres af lovforslaget, eller hvor der ikke gælder anden lovgivning.

Ifølge bestemmelsen i *stk. 3*, foreslås, at ved igangsættelse af erhvervsfremmeaktiviteter, herunder aktiviteter inden for vækst og udvikling i turismeerhvervet, der går videre end lokal erhvervsudvikling, skal kommunerne sikre sig, at aktiviteten ligger inden for rammerne af den samlede strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1. Den foreslåede bestemmelse understreger vigtigheden af, at når kommuner iværksætter erhvervsudviklingsaktiviteter, der går videre end at bedrive lokal erhvervsudvikling i den pågældende kommune, skal dette ske inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, som formuleret af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 1. Det gælder bl.a. indsatser om digitalisering og ny teknologi, nye forretningsmodeller og klynger.

Den lokale erhvervsudvikling er et kommunalt anliggende, og kommunerne kan på egen hånd bedrive lokal udvikling rettet mod egne virksomheder. Det indebærer, at den kommunale erhvervsudvikling tager udgangspunkt i de lokale erhvervsvilkår, der adskiller sig fra generelle udfordringer og potentialer for virksomhederne, der ikke er specifikke for lokalområdet.

Kommunerne kan bidrage til udviklingen af den lokale iværksætterkultur, events, udvikling af udkantsområder og samarbejde med uddannelses- eller videninstitutioner om erhvervsuddannelser, lærlinge- og praktikordninger, campusområder m.v., der understøtter den lokale erhvervsudvikling. Konkret kan et kommunalt erhvervsudviklingsprojekt f.eks. tage udgangspunkt i en større arbejdsplads i kommunen, hvor kommunen kan understøtte erhvervsudviklingen ved at facilitere netværk på tværs af de lokale virksomheder, uddannelsesinstitutioner og den kommunale beskæftigelsesindsats. Et kommunalt projekt kan også tage udgangspunkt i en lokal uddannelsesinstitution og mulighederne for at understøtte en erhvervsudvikling i tilknytning til denne. Større infrastruktur- eller forsyningsprojekter i kommunen er endnu et eksempel på et muligt udgangspunkt for et kommunalt erhvervsudviklingsprojekt.

Omvendt kan kommunerne kun støtte og deltage i bredere teknologiske eller sektorspecifikke erhvervsudviklingsprojekter, hvis det ligger inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 5, herunder klyngeaktiviteter med inddragelse af virksomheder, videninstitutioner og offentlige aktører (»triple helix«-aktører). Kommunerne kan være med til at understøtte klyngeaktiviteter for lokale virksomheder, så længe det sker i samarbejde med en eksisterende klyngeorganisation, der drives inden for rammerne af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

De lokale erhvervsudviklingsaktiviteter skal rettes mod at understøtte udviklingen af det private erhvervsliv. Skulle der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet være accessoriske aspekter, der også retter sig mod f.eks. offentlige aktører eller borgere, kan den samlede aktivitet dog gennemføres med hjemmel i loven. Hvor der som en begrænset del af en samlet erhvervsudviklingsaktivitet måtte indgå accessorisk virksomhed som f.eks. restaurationsdrift, skal denne del af aktiviteterne bortforpagtes med henblik på løsning af private aktører.

Kommunerne kan iværksætte erhvervsudviklingsaktiviteter, bl.a. inden for vækst og udvikling i turis-

meerhvervet. Det er med økonomiaftalen for 2019 mellem regeringen og KL aftalt, at den kommunale turismefremmeindsats skal konsolideres i 15-25 destinationsselskaber, der skal varetage den lokale indsats. Den videre proces for konsolideringen aftales mellem regeringen og KL.

Kommunernes forpligtelse i stk. 3 gælder også for de aktiviteter, som bliver igangsat i regi af tværkommunale destinationsselskaber.

De virksomhedsrettede myndighedsopgaver inden for bl.a. beskæftigelse, fysisk planlægning, miljø og byggetilladelser forbliver uændrede. Kommunerne afskæres ikke i medfør af denne lov fra at yde service og vejlede virksomheder inden for disse områder.

Kommunerne deltager via repræsentationen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i bestyrelserne for erhvervshusene direkte i formuleringen af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Kommunerne kan derved enkeltvis eller tværkommunalt bidrage med projekter og ansøgninger om medfinansiering til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. også stk. 5.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås, at kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter skal være bredt tilgængelige for virksomhederne. Bestemmelsen understreger betydningen af, at de iværksatte lokale erhvervsfremmeaktiviteter, som i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, skal være kollektive, dvs. være bredt tilgængelige for virksomhederne. Erhvervsudviklingsaktiviteterne skal være indrettet således, at de vil kunne benyttes af alle virksomheder i kommunen, som har en potentiel interesse heri. Det betyder dog ikke, at alle tiltag skal udformes, så det kommer alle tænkelige brancher og erhverv til gavn. Erhvervsudviklingsaktiviteterne kan f.eks. rettes mod særlige grupper af virksomheder, såsom lokale vækstsektorer, vigtige lokale enkeltbrancher eller eksporterhverv. Det afgørende er, at erhvervsudviklingsaktiviteten stilles til rådighed for alle virksomheder inden for de pågældende brancher, sektorer eller erhverv. Og at ingen virksomhed eller virksomheder, der kan henføres til en sådan gruppe, på forhånd er afskåret fra at kunne drage nytte af den pågældende erhvervsudviklingsaktivitet, samt at aktiviteten ikke eksklusivt retter sig mod en enkelt virksomhed.

Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 2, jf. § 9, stk. 4.

Disse principper gælder også i de tilfælde, hvor erhvervsfremmeaktiviteterne er tværkommunale.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, foreslås, at kommunernes erhvervsfremmeaktiviteter ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til det private erhvervsliv, herunder må der ikke ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsaktiviteter. Dermed understreges betydningen af, at kommunerne ikke må udbyde aktiviteter, tjenester m.v., der er i konkurrence med private udbydere af lignende ydelser.

Dels må man ikke fra offentlig side påføre private leverandører konkurrence. Det indebærer, at hvor der er et privat marked for løsning af aktiviteterne, skal opgaveløsningen varetages af de private leverandører med udgangspunkt i gældende udbudsregler, bortforpagtning m.v.

Dels må man ikke fra offentlig side begunstige bestemte virksomheder på de øvrige virksomheders bekostning. Dette undgås for det første ved, at aktiviteterne skal være bredt tilgængelige for virksomhederne. For det andet ved, at virksomhederne skal betale markedsprisen for de ydelser, de måtte modtage fra offentlig side, f.eks. markedsleje i udlejningssituationer. Dermed sikres, at der ikke er noget subsidielement i forhold til virksomhederne.

Dette udelukker dog ikke, at visse erhvervsudviklingsaktiviteter kan stilles gratis til rådighed for virksomhederne, f.eks. kommunalt ansatte projektkoordinatorer på forskellige fagområder. Men det forudsætter, at erhvervsudviklingsaktiviteterne er generelt virkende og ikke indholdsmæssigt omfatter aktiviteter, som den enkelte virksomhed alternativt selv skulle foretage eller betale for, f.eks. almindelige revisionsopgaver.

Det fremhæves således særligt i stk. 5, at der ikke må ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsaktiviteter.

Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende lovs § 13, stk. 2, jf. § 9, stk. 6.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, foreslås, at kommuner kan ansøge Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse om medfinansiering til lokale erhvervsfremmeaktiviteter og -projekter.

Dette skal ske inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, jf. § 14, stk. 3.

Med bestemmelsen i *stk. 7*, præciseres, at kommunerne uanset *stk. 2* kan styrke den højt specialiserede erhvervsfremme, hvis det sker i samarbejde med de statslige ordninger. Det kan ske i samarbejde med erhvervshusene, hvor de højt specialiserede ordninger i en vis udstrækning vil være tilgængelige. Det gælder kapitalformidling, samt eksport- og investeringsfremme. Ansvar for højtspecialiserede erhvervsfremmeindsatser inden for bl.a. eksport, investeringsfremme og kapitalformidling er samlet i staten.

Den foreslåede bestemmelse afskærer ikke kommuner fra selvstændigt at varetage kollektive aktiviteter, f.eks. netværksarrangementer, tematiserede netværk eller informationsmøder inden for de nævnte områder. Eksempelvis kan en kommune selvstændigt gennemføre et netværksarrangement med fokus på eksport, hvor der henvises til muligheder for eksportfremme i Eksportrådet, herunder de programmer der udbydes af offentlige og private aktører. Netværksaktiviteterne kan således være af mere afklarende karakter for virksomheder.

Med bestemmelsens *stk. 8*, foreslås, at kommunerne kan varetage aktiviteter efter *stk. 1* som en del af kommunens forvaltning eller i regi af selvstændige juridiske enheder. Dermed sikres kommunerne adgang til at drive lokale erhvervsfremmeaktiviteter enten som en del af kommunens forvaltning eller udskilt i regi af selvstændige juridiske enheder. Dette medfører, at kommunerne får mulighed for at administrere tilskud og anden medfinansiering i selvstændige juridiske enheder, udøve ejerbeføjelser over for disse enheder, samt deltage i og på egen hånd iværksætte lokale erhvervsudviklingsaktiviteter. Aktiviteterne kan alene gennemføres lokalt.

Når de kommunale erhvervsudviklingsaktiviteter iværksættes af selvstændige juridiske enheder, indgår kommunerne som led heri kontrakter med enhederne.

Efter bestemmelsen i *stk. 9*, kan kommuner i grænselandet mellem to erhvervshuse flytte til det erhvervshus, som de oplever den største tilknytning til. En flytning indstilles af kommunekontaktrådene og godkendes af erhvervsministeren.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.5.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den kommunale erhvervsfremme.

Kapitel 7

Regioner

Til § 15

Det følger af den gældende § 8, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at regionsrådene varetager den regionale erhvervsudvikling, hvortil regionsrådene nedsætter et eller to vækstfora. Hertil følger det af den gældende § 8 a, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at regionsrådet med bidrag fra de regionale vækstfora skal vedtage en regional vækst- og udviklingsstrategi. Strategien indeholder, jf. § 8 a, stk. 2, en redegørelse for den fremtidige udvikling for regionen og omhandler de regionale vækst og udviklingsvilkår, herunder infrastruktur, erhvervsudviklingsindsatsen inklusiv turisme, uddannelses- og beskæftigelsesindsatsen, udviklingen i byerne og yderområderne, natur og miljø, herunder rekreative formål, og kultur samt sammenhængen med regionens eventuelle samarbejde med tilgrænsende landes myndigheder om udviklingsmæssige emner. Hertil skal strategien indeholde en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet vil foretage som opfølgning på strategien. Oplistningen af emner, som strategien skal indeholde, er ikke udtømmende, da den også kan indeholde andre emner af betydning for den regionale udvikling, herunder grøn omstilling, større byers betydning for væksten, klimatilpasning,

kollektiv trafik m.v. Endelig følger det af den gældende § 10, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at de regionale vækstfora i relation til den regionale vækst- og udviklingsstrategi har til opgave at udarbejde bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi, samt at redegøre for de initiativer, som vækstfora vil foretage som opfølgning på strategien. Herudover skal de regionale vækstfora overvåge de regionale og lokale vækstvilkår, herunder den erhvervsmæssige udvikling i regionens yderområder, samt indstille om anvendelsen af regionale erhvervsudviklingsmidler til regionsrådet.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at regionerne efter høring af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan udarbejde en regional udviklingsstrategi. Udarbejder regionerne en strategi, kan den omfatte regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling, samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder. Derved gives regionsrådene i *1. pkt.*, hjemmel til at udarbejde en regional udviklingsstrategi efter forudgående høring af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, hvorefter Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udtaler sig som høringspart forud for den offentlige høring, jf. stk. 3. Efter gældende ret udarbejder de regionale vækstfora på baggrund af et fælles analysegrundlag tilvejebragt af regionsrådet og vækstfora et bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi. Med det regionale opgavebortfald på erhvervsfremmeområdet skal strategien ikke længere indeholde de erhvervsrettede dele. Det forudsættes derfor, at omfanget af den regionale udviklingsstrategi mindskes henset til det regionale opgavebortfald inden for erhvervsfremme, herunder turisme. Bestemmelsens *2. pkt.* fastsætter, at såfremt regionerne vælger at udarbejde en regional udviklingsstrategi, kan den omfatte regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling. Disse opgaver er på nuværende tidspunkt: kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø, jf. regionslovens § 5, jf. lovebkendtgørelse nr. 1302 af 6. juli 2018 om regioner og om nedlæggelse af amtskommunerne, Hovedstadens Udviklingsråd og Hovedstadens Sygehusfællesskab. Den regionale udviklingsstrategi kan i tilknytning til regionernes lovhjemlede opgaver omfatte den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder. Det er et led i de prioriteringer regionsrådene skal foretage, bestemt af de særlige forhold i regionen og af de politiske tiltag, det enkelte regionsråd måtte ønske at fremme. Det må forventes, at regionsrådene vil inddrage de enkelte emner i forskelligt omfang, og at der derfor vil blive en vis uensartethed mellem de regionale udviklingsstrategier. Regionerne kan revidere strategien, når det findes hensigtsmæssigt. Strategien bortfalder ved vedtagelse af en ny strategi.

Regionerne kan fortsat deltage i og medfinansiere indsatser vedrørende grænseoverskridende samarbejder i medfør af de opgaver, som regionerne har hjemmel til gennem anden lovgivning.

Bestemmelsen i *stk. 2*, fastsætter, at den regionale udviklingsstrategi ikke må omhandle erhvervsfremme, herunder turisme, og de regionale udviklingsstrategier udarbejdes under hensyntagen til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Gennemfører en region ikke Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses anbefalinger efter stk. 1, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, skal regionen begrunde dette over for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Det forhold at regionerne skal fastsætte deres udviklingsstrategi under hensyntagen til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i medfør af *1. pkt.*, betyder, at de regionale udviklingsstrategier ikke må omhandle erhvervsfremme, herunder turisme, for at der ikke forekommer overlap til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats. I *2. pkt.*, fastsættes det, at i det omfang den regionale udviklingsstrategi har betydning for eller indvirkning på den regionale erhvervsudvikling, er regionerne forpligtede til at gennemføre Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses anbefalinger. I de tilfælde hvor den regionale udviklingsstrategi har betydning for eller indvirkning på den regionale erhvervsudvikling, men hvor regionen vælger ikke at følge anbefalingen, er regionen forpligtet til at

afgive en redegørelse til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, hvori det forklares og begrundes, hvorfor en anbefaling i givet fald ikke gennemføres (»følg-eller-forklar«-princippet).

Med bestemmelsen i *stk. 3*, foreslås, at den regionale udviklingsstrategi skal udarbejdes i samarbejde med relevante lokale, regionale og statslige interessenter. Inden vedtagelsen af den regionale udviklingsstrategi skal regionsrådet foretage en offentlig høring af udkast til strategien. Regionsrådet fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af kommentarer. Offentliggørelse kan ske udelukkende digitalt.

De regionale udviklingsstrategier udarbejdes i samarbejde med relevante lokale, regionale og statslige interessenter, der i *1. pkt.*, bl.a. omfatter kommunekontaktrådene, myndigheder, virksomheder m.v. For at sikre at de regionale udviklingsstrategier udarbejdes uden overlap til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, skal Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse høres om indholdet af strategien, inden den sendes i offentlig høring, jf. lovforslagets § 9, stk. 1, nr. 5, jf. stk. 2.

Med *2. pkt.* foreslås, at inden vedtagelsen af den regionale udviklingsstrategi skal regionsrådet foretage en offentlig høring af udkast til strategien. Ved den offentlige høring skal regionsrådet sikre, at de parter, der har været inddraget i udarbejdelsen af strategien, høres. Det kan f.eks. være relevante lokale, regionale og statslige interessenter samt virksomheder.

Efter bestemmelsens *3. pkt.*, fastsætter regionsrådet en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af kommentarer. Efter udløb af høringsfristen på mindst 8 uger tager regionsrådet stilling til de fremkomne bemærkninger. Regionsrådet skal medtage høringssvarene i det videre arbejde med strategien, og kan i den forbindelse revidere udkastet til strategien. Regionsrådet skal foretage en offentliggørelse af, om og i hvilket omfang, der er foretaget en revision af strategien.

Ifølge *4. pkt.*, kan offentliggørelse ske udelukkende digitalt, f.eks. ved offentliggørelse på regionsrådets hjemmeside.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, fastsættes, at den regionale udviklingsstrategi kan indeholde en redegørelse for de initiativer, som regionsrådet vil foretage som opfølgning på strategien. Det er op til regionsrådet, at afgøre, hvor grundigt og i hvilket omfang de enkelte emner behandles i strategien, herunder regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling, samt i tilknytning hertil den fremtidige udvikling i regionen, infrastruktur, udvikling i yderområderne, natur og rekreative formål, grøn omstilling og klimatilpasning samt evt. grænseoverskridende samarbejder. Det er et led i de prioriteringer, regionsrådene skal foretage, bestemt af de særlige forhold i regionen og af de politiske tiltag, det enkelte regionsråd måtte ønske at fremme. Det må forventes, at regionsrådene vil inddrage de enkelte emner i forskelligt omfang, og at der derfor vil blive en vis uensartethed mellem de regionale udviklingsstrategier.

Efter bestemmelsens *stk. 5*, skal regionerne som led i udarbejdelsen af og opfølgningen på den regionale udviklingsstrategi iagttage rammebetingelserne for de regionale udviklingsområder. Med bestemmelsen foreslås det, at regionernes lovhjemlede opgaver inden for regional udvikling er den grundlæggende ramme for den regionale udviklingsstrategi. Denne ramme omfatter f.eks. kollektiv trafik, kulturel virksomhed, uddannelse og miljø. Andre forhold har også betydning for den regionale udvikling og vækst. Disse forhold udgør tilsammen rammebetingelserne for de regionale udviklingsområder. Det bestemmes derfor, at den regionale udviklingsstrategi kan omhandle alle forhold, som har betydning for den regionale udvikling. Strategien kan dog ikke omfatte erhvervsfremme og turisme.

Med bestemmelsen i *stk. 6*, foreslås, at regionerne kan ansøge og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond igangsat af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Med bestemmelsen kan regionerne ansøge om og deltage i projekter om kvalificeret arbejdskraft under Den Europæiske Socialfond med hjemmel i denne lov. Det danske Socialfondsprogram, der ved lovens fremsættelse hedder »Vækst via uddannelse og iværksætter« skal bidrage til at styrke den økonomiske vækst i alle danske regioner. Formålet med den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* er, at give regionerne adgang til at deltage i og forestå projekter inden for kompetenceudvikling og kvalificering af arbejdskraften.

Det er derfor hensigtsmæssigt at give regionerne og regionale institutioner adgang til at ansøge om og deltage i projekter under socialfondsprogrammet.

Ligesom det har været tilfældet i den gældende medfinansieringsregel i § 5 i lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, kan regionerne fremadrettet medfinansiere aktiviteter, der omfatter økonomiske, kommercielle og erhvervsrettede aktiviteter. Dette skal sikre, at regionerne kan bidrage til at skabe stærke partnerskaber mellem uddannelsesinstitutioner, virksomheder, myndigheder m.v. om kvalificeret arbejdskraft.

Regionerne eller regionale institutioner kan ansøge om midler til og deltage i decentrale indsatser, der igangsættes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, eller som partner i strukturfondsprojekter gennem de opgaver, de varetager med hjemmel i anden lovgivning, og hvis deltagelsen entydigt kan finde sted inden for denne hjemmel. Det kunne f.eks. være et universitetshospitals engagement i et strukturfondsprojekt som videnspartner.

Regionerne og regionale institutioner vil tilsvarende kunne medfinansiere strukturfondsprojekter i forlængelse af deres faste opgaver i henhold til konkret hjemmel i lovgivningen. I den konkrete lovgivning på andre områder end erhvervsfremme er specifik henvisning til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse eller strukturfondene dog ikke nødvendig for ansøgning af og deltagelse i projekter efter § 9, stk. 4.

Regionerne har ikke selvstændige erhvervsfremmemidler til finansiering af projekter i medfør af denne lov.

Med bestemmelsen i *stk. 7*, foreslås, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om regionernes grænseoverskridende og internationale samarbejde samt om nedsættelse af organer til varetagelse heraf og om disse organers sammensætning.

Efter bestemmelsen kan erhvervsministeren fastsætte regler for grænseregioners tværnationale samarbejde, og om nedsættelse af organer til varetagelse heraf. Bestemmelsen kan anvendes til at imødekomme regionernes ønsker om at deltage i tværnationale regionale samarbejder. Der tænkes på samarbejder af bredere karakter mellem regioner i Danmark og andre lande. Regionerne vil således kunne bemyndiges til at planlægge og deltage i tværnationale regionale samarbejder, herunder f.eks. i forbindelse med EU's Interreg-programmer. I det omfang sådanne ønsker måtte forekomme fra regionsrådene eller andre aktører, kan erhvervsministeren blandt andet fastsætte regler om, at der nedsættes et særligt organ til varetagelse af tværnationalt samarbejde, og at særlige aktører deltager i dette samarbejde. Bemyndigelsen vil f.eks. kunne anvendes som hjemmel til at fortsætte det regionale samarbejde mellem delstaten Slesvig-Holsten og Region Syddanmark, samt samarbejdet i Øresundsregionen.

Med den foreslåede bestemmelse får erhvervsministeren mulighed for at give regionerne adgang til i samme omfang som i dag at være programmyndighed for grænseoverskridende og tværnationale programmer, ligesom de kan være hjemsted for fællessekretariater for sådanne programmer. I dag er eksempelvis Region Midtjylland attesteringsmyndighed for det tværnationale Nordsøprogram, ligesom regionen er hjemsted for dette programs fællessekretariat.

Det fremgår af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond § 13, at det er erhvervsministeren, der efter fastsættelse af nærmere regler og indgåelse af særlige aftaler herom, bemyndiger andre offentlige myndigheder eller private juridiske personer til at varetage opgaver inden for grænseoverskridende, tværnationale eller interregionale programmer. I praksis bemyndiger Erhvervsstyrelsen, der er forvaltningsmyndighed for Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, offentlige eller private juridiske enheder til at varetage forvaltnings- og attesteringsmyndighedsopgaver, herunder sekretariatsfunktioner, vedrørende tværnationale og interregionale programmer. Varetagelsen af disse opgaver er derfor aftalebaseret og fortsætter derfor uændret.

Regionerne kan fortsat indgå i grænseoverskridende samarbejder, inden for de områder regionerne har hjemmel til i anden lov. Inden for regional udvikling er disse områder aktuelt kollektiv trafik, uddannelse-

se, kultur og miljø. Det betyder, at regionen ikke kan indgå i samarbejder på erhvervs- og turismeområdet på samme måde som i dag i bl.a. Greater Copenhagen, hvis nuværende formål i overvejende grad er erhvervsfremme. I de tilfælde, hvor regionerne allerede deltager i grænseoverskridende Interreg-samarbejder som projekt- eller lead-partner med hjemmel i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, kan de fortsætte i projektet – også selv om det omhandler erhvervsfremme, herunder erhverv eller turisme – indtil projektet udløber. Efter denne lovs ikrafttræden kan regionerne ikke længere indtræde som projekt- eller lead-partnere i nye projekter inden for erhvervsfremme, herunder turisme, medmindre der er hjemmel i anden lovgivning. Der henvises i øvrigt til lovforslagets kapitel 11.

Erhvervsministeren gives adgang til at fastsætte nærmere regler om organisering og sammensætning af organer i relation til varetagelse af regionernes internationale samarbejde. Det kan f.eks. være regionernes finansielle og operationelle deltagelse i forskellige repræsentationer og kontorer i udlandet. Som konsekvens af regionernes ændrede rolle omfatter reglerne ikke erhvervsfremme, herunder turisme. Denne opgave kan i stedet løftes i samarbejde mellem kommunerne, f.eks. i kommunekontaktrådene. I bredere samarbejder, hvor de regionale udviklingsopgaver også indgår, kan regionerne deltage sammen med kommunekontaktrådene.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende de regionale udviklingsstrategier.

Kapitel 8

Akkreditering og metrologi m.v.

Til § 16

Det fremgår af § 14, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren fastsætter de regler vedrørende akkreditering, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, herunder regler om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan og dets opgavevaretagelse, jf. bestemmelsens stk. 2, og indgår de nødvendige aftaler herom. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at forvaltningsloven finder anvendelse på akkrediteringsorganets udførelse af akkrediteringsopgaver. Det fremgår af § 14, stk. 2, at erhvervsministeren fastsætter de regler, som er nødvendige for anvendelsen her i landet af den i bestemmelsens stk. 1 nævnte forordning, herunder regler om det i bestemmelsens stk. 1 nævnte organs akkreditering af virksomheder til f.eks. prøvning, kalibrering, medicinske undersøgelser, certificering, inspektion, attestering, CO2-verifikation, og miljøverifikation samt regler om sanktioner ved manglende overholdelse af en meddelt akkreditering.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren fastsætter de regler vedrørende akkreditering, som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, herunder regler om udpegning af et nationalt akkrediteringsorgan og dets opgavevaretagelse, jf. stk. 2, og indgår de nødvendige aftaler herom. Forvaltningsloven finder anvendelse på akkrediteringsorganets udførelse af akkrediteringsopgaver.

Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 14, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Det er ikke hensigten, at loven skal ændre på den gældende regel- og aftalestruktur. Der vil således fortsat skulle indgås aftale mellem det nationale akkrediteringsorgan og erhvervsministeren om opgavevaretagelsen, tilsynet med akkrediteringsorganets udøvelse af akkrediteringsopgaverne og lignende.

Den foreslåede § 16 omhandler akkreditering. Begrebet akkreditering skal forstås i overensstemmel-

se med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, det vil sige: »en attestering foretaget af et nationalt akkrediteringsorgan af, at et overensstemmelsesvurderingsorgan opfylder de krav, der er fastsat i de harmoniserede standarder, og i givet fald alle andre supplerende krav, herunder dem, der er fastsat i de relevante sektorordninger for at udføre de specifikke overensstemmelsesvurderingsopgaver«. Det svarer til forståelsen af begrebet akkreditering i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

I Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter forstås det nationale akkrediteringsorgan som: »det eneste organ i en medlemsstat med statslig bemyndigelse til at foretage akkreditering«, mens et overensstemmelsesvurderingsorgan er »et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion«. Ved overensstemmelsesvurdering forstås »en proces til påvisning af, om et produkt, en proces, en tjenesteydelse, et system, en person eller et organ har opfyldt de specifikke krav, der gælder for dem«.

Akkreditering, der foretages på andet grundlag end i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, er således ikke omfattet af forslaget om akkreditering. Et eksempel er akkreditering af undervisningsinstitutioner, jf. lov om Danmarks Evalueringsinstitut, og andre godkendelsesordninger, hvor begrebet akkreditering er anvendt i en anden betydning end i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter

Efter forslaget om stk. 1, kan der udstedes regler om selve akkrediteringsorganet og dets kompetencer og opgavevaretagelse. Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, at der i hver enkelt medlemsstat kun kan udpeges ét nationalt akkrediteringsorgan til at løse de opgaver, der er omfattet af forordningen. Dette skal medvirke til at skabe troværdighed omkring akkrediteringssystemet ved at sikre, at akkreditering ikke baseres på et kommercielt konkurrencebåret hensyn, men på de kvalitetskrav, der stilles i forordningen, og som baserer sig på standarden DS/EN ISO/IEC 17011, om generelle krav til akkrediteringsorganer, der akkrediterer virksomheder, som foretager overensstemmelsesvurdering.

Med udmøntning af bemyndigelsesbestemmelsen vil det nationale akkrediteringsorgan opnå formel anerkendelse som bemyndiget til at udføre de akkrediteringsopgaver, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. I Danmark er DANAK – Den Danske Akkrediteringsfond – udpeget som nationalt akkrediteringsorgan. Udpegningen er foretaget i bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan, hvor DANAK gives den fornødne og formelle anerkendelse, således som det er en forudsætning i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan videreføres med lovforslaget, jf. forslaget om § 25, stk. 3.

De administrationsopgaver, som DANAK varetager, er blandt andet udstedelse af akkrediteringscertifikater. I den forbindelse er det også DANAK, der skal varetage tilsynet med det overensstemmelsesvurderingsorgan, som akkrediteringsattesten er udstedt til.

Derudover varetager DANAK opgaver som bemyndigende myndighed og andre opgaver, såfremt en relevant sektormyndighed ønsker at benytte DANAK. Dette sker allerede inden for byggevaredirektivet, godkendelse af bedriftssundhedstjenester og inden for visse dele af det metrologiske område.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter de regler, som er nødvendige for anvendelsen her i

landet af den i stk. 1 nævnte forordning, herunder om det nationale akkrediteringsorgans akkreditering af virksomheder til f.eks. prøvning, kalibrering, medicinske undersøgelser, certificering, inspektion, attestering, CO2-verifikation og miljøverifikation samt regler om sanktioner ved manglende overholdelse af en meddelt akkreditering.

Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 14, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Med den foreslåede bestemmelse videreføres bemyndigelsen til at fastsætte mere detaljerede regler om akkrediteringens udførelse og akkrediteringsorganets opgavevaretagelse, som er udmøntet med bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder. Bestemmelsen er udtryk for, at regler om de krav, der stilles til en akkrediteringsydelse, skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Bekendtgørelse nr. 913 af 25. september 2009 om akkreditering af virksomheder videreføres med lovforslaget, jf. forslagens § 25, stk. 3.

Til § 17

I henhold til § 14, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling kan akkrediteringsorganet efter særskilt aftale herom med erhvervsministeren foretage akkreditering i udlandet.

Det foreslås i § 17, at akkrediteringsorganet efter særskilt aftale herom med erhvervsministeren kan foretage akkreditering i udlandet. Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 14, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, og giver mulighed for, at det nationale akkrediteringsorgan, inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, kan foretage akkreditering i udlandet. Der fastsættes ikke nærmere regler om, hvordan en sådan akkreditering skal foretages, idet beslutningen herom overlades til akkrediteringsorganet. Dog skal der udarbejdes en særskilt kontrakt om muligheden for sådanne akkrediteringer, således at myndigheden er bekendt med karakteren af det arbejde, som det nationale akkrediteringsorgan foretager i udlandet.

Til § 18

Det følger af § 15, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren fastsætter regler om metrologi, herunder om, hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik og måleinstrumenter, samt deres anvendelse, regler om anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter, regler om måleteknisk kontrol, regler om hvilke varer der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign., samt regler om bemyndigelse af organer til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til nationale regler og EU-retten. Endvidere følger det af § 15, stk. 2, at erhvervsministeren udpeger nationale metrologiinstitutioner til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter. Endelig følger det af § 15, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren fastsætter regler om metrologi, herunder om hvilke måleenheder der finder anvendelse, regler om etablering og vedligeholdelse af primær- og referencenormaler, regler om måleteknik og måleinstrumenter samt deres anvendelse, regler om anmeldelsespligt for ibrugværende måleinstrumenter, regler om måleteknisk kontrol, regler om hvilke varer, der skal sælges i bestemte enheder i henseende til mål eller vægt, herunder regler om klassificering, sortering og lign., samt regler om bemyndigelse af organer til at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til nationale regler og EU-retten.

Bestemmelsen i stk. 1 er en direkte videreførelse af § 15, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Udmøntningen af bemyndigelsen sker i dag i en række bekendtgørelser, der fastsætter nærmere regler om bl.a. måleinstrumenter og måleenheder. Det drejer sig f.eks. om bekendtgørelse nr. 582 af 28. maj 2018 om anvendelse af måleinstrumenter til måling af forbrug af vand, gas, el eller varme, samt bekendtgørelse nr. 1229 af 11. december 2009 om det internationale enhedssystem, SI, og andre lovlige enheder. Disse bekendtgørelser videreføres med lovforslaget, jf. forslaget § 25, stk. 3.

Metrologien i Danmark bygger i dag på internationale aftaler, som omfatter de to globale konventioner Meterkonventionen (CGPM) og Den Internationale Organisation for Legal Metrologi (OIML) samt de to europæiske aftaler EUROMET for fundamental metrologi og WELMEC for legal metrologi. Hertil kommer samarbejdet i EU. Samarbejdet i EU er udmøntet i en række direktiver, bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/32/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikke-automatiske vægte. EU-reglerne gennemføres i dansk ret ved bekendtgørelser med hjemmel i lov om erhvervsfremme.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren udpeger nationale metrologiinstitutter til at etablere og vedligeholde primær- og referencenormaler inden for afgrænsede metrologiske felter. Bestemmelsen er en direkte videreførelse af § 15, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

I praksis er det Sikkerhedsstyrelsen, som er bemyndiget af erhvervsministeren til at udpege nationale metrologiinstitutter, jf. bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017. Nationale metrologiinstitutter er udpeget til at varetage afgrænsede metrologifunktioner. De besidder den højeste målekompetence i Danmark inden for en række centrale målestørrelser og kan derigennem sikre globalt sammenlignelige, sporbare og pålidelige målinger.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at varetage hvervet med måleteknisk kontrol. Bestemmelsen er en direkte videreførelse af § 15, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Det er nødvendigt at få adgang til steder, hvor måleinstrumenter anvendes, for at kunne føre en effektiv kontrol med, at de måleinstrumenter, der anvendes som grundlag for betaling af transaktioner, måler korrekt. Hvorvidt det er nødvendigt at få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter beror blandt andet på, om det er muligt at få tilstrækkelige oplysninger til brug for en kontrol på anden måde. Det kan f.eks. være, hvis oplysningerne frivilligt indsendes eller kan indhentes på lokaliteter, der ikke kræver særlig adgang. Hvordan kontrollen udføres mest effektivt og mindst indgribende indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning. Bestemmelsen vil typisk blive anvendt i forbindelse med kontrolbesøg hos ejere eller brugere af måleinstrumenter, f.eks. detailforretninger, der anvender vægte. Anvendelse af bestemmelsen sker under hensyntagen til bestemmelserne i retssikkerhedsloven.

Til § 19

I henhold til § 16, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling kan det nationale akkrediteringsorgan inden for en ramme aftalt mellem organet og erhvervsministeren kræve betaling for driftsopgaver, som relaterer sig til akkrediteringsydelsen. Ved akkrediteringsydelsen forstås f.eks. akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt akkreditering af virksomheder og personer til certificering, inspektion, attestering, CO₂-verifikation og miljøverifikation. Det følger endvidere af § 16, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at en offentlig myndighed eller en privat institution, der i medfør af lovens § 4, stk. 4, varetager opgaver med administration af

reglerne om metrologi, kan opkræve gebyr for bl.a. udarbejdelse af certifikater og typegodkendelser samt udpegning af bemyndigede organer efter regler, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren.

Det foreslås i *stk. 1*, at det nationale akkrediteringsorgan inden for en ramme aftalt mellem organet og erhvervsministeren kan kræve betaling for driftsopgaver, som relaterer sig til akkrediteringsydelsen. Ved akkrediteringsydelsen forstås f.eks. akkreditering af laboratorier til prøvning og kalibrering samt akkreditering af virksomheder og personer til certificering, inspektion, attestering, CO₂-verifikation og miljøverifikation. Bestemmelsen er en direkte videreførelse af § 16, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* fastsætter rammerne for de priser, det nationale akkrediteringsorgan kan tage for deres akkrediteringsydelser. Rammerne skal fastlægges på en sådan måde, at der skabes mulighed for en indtjening, der sikrer tilstrækkelige økonomiske ressourcer til, at akkrediteringsorganet kan varetage udviklingen af nye tiltag inden for akkrediteringsområdet. Derudover skal rammerne give mulighed for at understøtte områder, hvor akkreditering forekommer i begrænset omfang, og hvor prisen for akkreditering ville afspejle dette, hvis ikke der i forbindelse med prisfastsættelsen var mulighed for at tage højde herfor. Dette prisfastsættelsesprincip er til gavn for samfundsøkonomien, da der dermed skabes det mest gunstige udgangspunkt for et velfungerende akkrediteringssystem.

Kravet om, at priserne fastsættes på baggrund af de oven for nævnte aftalte rammer, hænger blandt andet sammen med, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter forpligter danske virksomheder til at søge om akkreditering hos det danske akkrediteringsorgan, såfremt organet udbyder den efterspurgte ydelse. Der er således i princippet tale om en monopollignende stilling, hvorfor det er et krav, at principperne for prisfastsættelsen er aftalt med erhvervsministeren.

Fastsættelsen af priser for opgaver, som det nationale akkrediteringsorgan f.eks. løser på tredjelandes markeder (dvs. lande uden for EU/EØS), er ikke omfattet af bestemmelsen. Det skyldes blandt andet, at de nationale akkrediteringsorganer i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter gerne må konkurrere med hinanden på tredjelandes markeder, når blot konkurrencen ikke får konsekvenser for deres virksomhed i EU/EØS.

Det foreslås i *stk. 2*, at en offentlig myndighed eller en privat institution, der i medfør af forslaget § 7, stk. 3, varetager opgaver med administration af reglerne om metrologi, kan opkræve gebyr for bl.a. udarbejdelse af certifikater og typegodkendelser samt udpegning af bemyndigede organer efter regler, der fastsættes af erhvervsministeren. Bestemmelsen er en direkte videreførelse af § 16, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Hensigten med den foreslåede bestemmelse er at ensrette grundlaget for varetagelse af administrationen af loven ved at videreføre hjemmel på metrologiområdet, der nærmere beskriver den type af opgaver, der kan tages betaling for at løse. Gebyrernes størrelse vil som hidtil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Til § 20

I henhold til § 17, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, kan afgørelser truffet af den, som erhvervsministeren har bemyndiget hertil, efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det følger endvidere af § 17, stk. 2, at afgørelser truffet af akkrediteringsorganet, jf. lovens § 14, eller en offentlig myndighed eller privat institution, der i medfør af lovens § 4, stk. 4, varetager administrationen af de metrologiske regler, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen. I henhold til § 17, stk. 3, kan enhver, der har modtaget en afgørelse om afslag på eller kun delvis imødekomme af en ansøgning om akkreditering eller en afgørelse om hel eller delvis tilbagekaldelse eller suspension af en meddelt akkreditering, anmode akkrediteringsorganet om at foretage en ny vurdering af sagen. Endvidere følger det af § 17, stk. 4, at hvis den fornyede behand-

ling af sagen efter bestemmelsens stk. 3 ikke fører til, at klageren fuldt ud imødekommes, kan afgørelsen indbringes for Klagenævnet for Udbud. Endelig følger det af § 17, stk. 5, at klage efter bestemmelsens stk. 2-4 skal være indgivet senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Hvis klagefristen udløber på en lørdag, søndag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Det foreslås i *stk. 1*, at klager over afgørelser, som er truffet af den, som erhvervsministeren har bemyndiget hertil, efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør af dette kapitel, kun kan indbringes for erhvervsministeren, hvis klagen vedrører retlige spørgsmål. Den foreslåede bestemmelse er en opdateret videreførelse af § 17, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

I praksis er det Sikkerhedsstyrelsen, som er bemyndiget af erhvervsministeren til at træffe afgørelser, jf. bekendtgørelse nr. 545 af 29. maj 2017. Den foreslåede bestemmelse afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervsministeren, og afskærer således muligheden for administrativ rekurs og fraviger derved det almindelige forvaltningsretlige princip, hvorefter afgørelser kan påklages administrativt til højere myndighed.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil træffe efter forslagets kapitel 9 eller efter regler fastsat i medfør af forslagets § 19, stk. 1, vil være af teknisk karakter og forudsætter en betydelig teknisk eller faglig indsigt på området, som det ikke kan forventes, at Erhvervsministeriets departement er i besiddelse af.

Bestemmelsen afskærer ikke klageadgangen til Erhvervsministeriets departement over Sikkerhedsstyrelsens sagsbehandling, ligesom bestemmelsen ikke afskærer den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgørelser truffet af akkrediteringsorganet, jf. forslagets § 16, eller en offentlig myndighed eller privat institution, der i medfør af forslagets § 7, stk. 3, varetager administrationen af de metrologiske regler, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen, jf. dog bestemmelsens stk. 3 og 4. Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 17, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 medfører, at klager over afgørelser truffet af akkrediteringsorganet og afgørelser truffet af en offentlig myndighed eller privat institution, der i medfør af forslagets § 7, stk. 3, varetager administrationen af de metrologiske regler, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen. De foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 fastsætter dog undtagelser hertil.

Det foreslås i *stk. 3*, at den, der har modtaget en afgørelse om afslag på eller kun delvis imødekommelse af en ansøgning om akkreditering eller en afgørelse om hel eller delvis tilbagekaldelse eller suspension af en meddelt akkreditering, kan anmode akkrediteringsorganet om at foretage en ny vurdering af sagen. Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 17, stk. 3, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Det foreslås i *stk. 4*, at fører den fornyede behandling af sagen efter bestemmelsens stk. 3 ikke til, at klageren fuldt ud får medhold, kan afgørelsen indbringes for Klagenævnet for Udbud. Den foreslåede bestemmelse er en direkte videreførelse af § 17, stk. 4, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Baggrunden for de foreslåede bestemmelser i stk. 3 og 4 er, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter i artikel 5, stk. 5, forpligter medlemslandene til at indføre procedurer til behandling af klager, herunder i givet fald retsmidler, i forbindelse med akkrediteringsafgørelser eller manglende akkrediteringsafgørelser. De foreslåede bestemmelser sikrer, at klagereglerne både er i overensstemmelse med forordningen og akkrediteringsstandarden. Efter forslaget kan en afgørelse om tilbagekaldelse, suspendering eller begrænsning af en meddelt akkreditering og afgørelse om afslag på

eller begrænsning af en ansøgt akkreditering indbringes for det nationale akkrediteringsorgan med henblik på, at organet kan foretage en revurdering af afgørelsen set i lyset af de argumenter, klageren anfører.

Det nationale akkrediteringsorgan skal tilrettelægge klagebehandlingen i overensstemmelse med de krav, der er i akkrediteringsstandarden, DS/EN ISO/IEC 17011. Det nationale akkrediteringsorgan skal i lyset af klagerens indvendinger vurdere sagen på ny. Hvis det nationale akkrediteringsorgan ikke finder, at der er grundlag for at give klageren medhold, meddeles klageren dette. Herefter kan det nationale akkrediteringsorgans afgørelse i medfør af bestemmelsens stk. 4 indbringes for Klagenævnet for Udbud. Klager over akkrediteringsafgørelser har ikke opsættende virkning.

Det foreslås i *stk. 5*, at klage efter den foreslåede bestemmelses stk. 2-4 skal være indgivet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Indførelse af en klagefrist bidrager til en mere præcis retstilstand og en mere hensigtsmæssig administration af loven. Indførelsen af en klagefrist sker således af hensyn til både myndighederne og de erhvervsdrivende.

Til § 21

Det følger af § 17 a, stk. 1, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter vedrørende metrologi og akkreditering udstedt i medfør af loven, som indeholder krav til virksomheder, anlæg, installationer, indretninger og produkter m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende. I henhold til § 17 a, stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling, fastsætter erhvervsministeren regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. bestemmelsens stk. 1, kan fås. Endelig følger det af § 17 a, stk. 3, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. bestemmelsens stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter vedrørende metrologi og akkreditering udstedt i medfør af forslaget, som indeholder krav til virksomheder, anlæg, installationer, indretninger og produkter m.v., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Indtil 1. januar 2008 var måletekniske direktiver og forskrifter om akkreditering, herunder tekniske specifikationer vedrørende metrologi og akkreditering, undtaget fra offentliggørelse i Lovtidende ved kongelig anordning nr. 267 af 15. april 2005, som ændret ved anordning nr. 1028 af 17. oktober 2006, hvorefter måletekniske direktiver om mål og vægt på metrologiområdet og tekniske forskrifter om akkreditering ikke indførtes i Lovtidende.

Med bestemmelsens stk. 1 videreføres muligheden for at undtage sådanne forskrifter og tekniske specifikationer vedrørende metrologi og akkreditering fra offentliggørelse i Lovtidende.

Baggrunden for undtagelse fra kravet om indførelse i Lovtidende af visse forskrifter og tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, er forskrifternes ophavsretlige beskyttelse. Forskrifterne er primært tekniske forskrifter, der indeholder mange detaljerede tekniske krav, tegninger og anvisninger.

De pågældende forskrifter og tekniske specifikationer retter sig næsten udelukkende mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Oplysning om indholdet af forskrifterne vil typisk kunne fås hos Sikkerhedsstyrelsen, f.eks. via Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Er der tale om anerkendte standarder, skal de købes ved Dansk Standard eller gennemses hos Sikkerhedsstyrelsen eller Dansk Standard.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. *stk. 1*, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Denne bestemmelse vil særligt være relevant, hvor der henvises til anerkendte standarder, der udelukkende foreligger på engelsk. Uanset at tekniske specifikationer med forslaget kan være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk, vil det fortsat være nødvendigt at foretage en individuel vurdering af, om der skal ske oversættelse af de enkelte standarder og andre tekniske specifikationer. Der vil således være behov for, at standarder, der f.eks. anvendes af en bredere personkreds eller af enkeltpersoner, som ikke er internationalt orienterede, bliver oversat.

Kapitel 9

Kontrol, tilsyn og sanktioner

Til § 22

Det følger af den gældende bestemmelse i § 19, *stk. 1*, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at erhvervsministeren fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kan kræve alle oplysninger og regnskaber, som skønnes nødvendige for administrationen m.v. Det følger af § 19, *stk. 2*, at erhvervsministeren efter aftale med finansministeren kan bemyndige en styrelse til at træffe afgørelser efter nærmere fastsatte regler i forbindelse med administrationen af midler bevilget efter denne lov. Endvidere fremgår det af § 19, *stk. 3*, at erhvervsministeren mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for den i *stk. 1* nævnte administration m.v. kan få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler og på stedet gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data. Endelig fremgår det af § 21, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til lovens § 2, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingsmodtagers eventuelle restancer til det offentlige.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, medfører, at erhvervsministeren fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, kan kræve alle oplysninger og regnskaber til brug for kontrol og tilsyn. Regnskaber omfatter årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og ledelsesberetninger, periode- og delregnskaber, samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger m.v., samt andet materiale og oplysninger, som skønnes af betydning for udførelsen af kontrol og tilsyn. Som eksempel kan nævnes, at uregelmæssigheder skal forebygges, afsløres, eller rettes op, og at uretmæssigt udbetalte beløb skal inddrives, eventuelt med tillæg af renter. Dermed kan erhvervsministeren i *1. pkt.*, kræve alle oplysninger og regnskaber fra personer og virksomheder, der ydes midler til efter denne lov, til brug for kontrol og tilsyn. Oplysningerne skal skønnes fornødne for at kontrollere, om forudsætningerne for meddelte godkendelser m.v. fortsat er til stede, og om betingelserne for bevilgede tilskud m.v. er overholdt. I bestemmelsens *2. pkt.*, fremgår de oplysninger, der kan være nødvendige for at gennemføre kontrollen og tilsynet på forsvarlig vis. Disse oplysninger kan bl.a. være regnskaber, herunder årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og ledelsesberetninger, periode- og delregnskaber, samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmateriale, ledelsens protokoller og lignende materiale, revisors protokoller og beretninger. Hertil kan kræves yderligere materiale og oplysninger, der skønnes nødvendige. Oplistingen af oplysninger er derfor ikke udtømmende.

I udførelsen af kontrollen og tilsynet kan der opstå behov for at behandle personoplysninger, herunder bl.a. navne, kontaktoplysninger, ansættelsesaftaler, lønsedler, timeregistreringer, samt andre personhenførbare oplysninger. Erhvervsministeren, eller den myndighed, som erhvervsministeren bemyndiger til gennemførelsen af tilsynet, behandler disse oplysninger i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, *stk. 1*, litra e, hvorefter en myndighed kan foretage behandlingen, hvis den er nødvendig af hensyn til

udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder skal den tilsynsførende myndighed ved behandlingen særligt sikre, at personoplysningerne er tilstrækkeligt relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, hvortil de behandles, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e. Personoplysningerne forventes alene at have karakter af almindelige personoplysninger.

Det bemærkes, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, har den pågældende ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

Efter det foreslåede *stk. 2*, kan erhvervsministeren efter aftale med finansministeren bemyndige en underliggende myndighed til at træffe afgørelser i forbindelse med gennemførelsen af kontrol og tilsyn efter denne lov. Bestemmelsen forudsættes anvendt til at bemyndige en underliggende myndighed til at træffe afgørelser i forbindelse med gennemførelsen af kontrol og tilsyn efter denne lov i tilfælde, hvor den underliggende myndighed forestår kontrollen eller tilsynet.

Det foreslåede *stk. 3*, medfører, at erhvervsministeren mod behørig legitimation uden retskendelse til brug for det i *stk. 1* nævnte kontrol og tilsyn kan få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler, og på stedet gøres sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning, herunder regnskaber, regnskabsmateriale, bøger og andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.

Beføjelsen for erhvervsministeren til at få adgang uden retskendelse kan kun anvendes i tilsyns- og kontroløjemed. Såfremt der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse af lovgivningen, finder retsplejelovens regler om ransagning anvendelse.

Kontrol og tilsyn af offentlig støtte til erhvervsvirksomheder kan ske på forskellige måder. Der kan anmodes om indsendelse af skriftligt materiale som f.eks. bilag og projektrapporter. I nogle tilfælde ydes der støtte til bygninger, udstyr, maskiner. Der er f.eks. i henhold til den gældende lov ydet støtte til et slagteri på Bornholm. I forhold til at kontrollere de fysiske aktivers tilstedeværelse og anvendelse er det nødvendigt, at der gives myndighederne mulighed for at besigtige de fysiske aktiver på den relevante ejendom. Det har således i forbindelse med lignende tilskud fra EU's strukturfonde været nødvendigt at besigtige de støttede fysiske aktiver. Den foreslåede regel forventes alene anvendt i begrænset omfang. Det er ikke hensigten, at den skal anvendes til at skaffe adgang til private boliger, men kun til de lokaler, der anvendes i forbindelse med aktiviteter, der iværksættes efter denne lov, dvs. kontorlokaler og lignende. Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig af hensyn til kontrollen.

Såfremt det beslutes at intensivere kontrollen kan bestemmelsen få større betydning. Retssikkerhedsloven skal iagttages i de tilfælde, hvor bestemmelsen anvendes. Det betyder bl.a., at der skal foretages forudgående underretning om besøget med et rimeligt varsel. Endvidere kan adgangen alene anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige i forhold til formålet.

Bestemmelsen i *stk. 4*, viderefører den nugældende erhvervsfremmelovs § 21, hvorefter op til 20 pct. af den finansiering, der er bevilget i henhold til § 2, kan tilbageholdes og anvendes til modregning med bevillingsmodtagers eventuelle restance til det offentlige. Krav om modregning i restancer til det offentlige er en forvaltningsretlig afgørelse i medfør af forvaltningslovens § 2, stk. 1. Det betyder, at bl.a. reglerne om partshøring begrundelsespligt finder anvendelse.

Bestemmelserne er en videreførelse af § 19 i den nugældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Til § 23

Det følger af den gældende bestemmelse i § 22, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering og tilskud m.v., afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse. Det følger endvidere af § 22, stk. 3, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Endelig fremgår det af § 22, stk. 4, at i regler, der udstedes i medfør af lov om erhvervsfremme og regional udvikling, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling heraf, herunder om medfinansiering og tilskud m.v., afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere, og tilskudsmodtagere, dvs. enkeltpersoner, selskaber og andre juridiske personer, herunder kommuner og kommunale fællesskaber, jf. straffelovens kapitel 5, der bevilges støtte efter denne lov, kan straffes med bøde, såfremt der afgives urigtige eller vildledende oplysninger, eller der forties oplysninger af betydning for en sags afgørelse. Med bestemmelsen i *stk. 1* fastslås således, at den, der i forbindelse med en ansøgning og bevilling af støtte efter denne lov, afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger af betydning for en sags afgørelse, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Som eksempel kan nævnes, at en tilskudsmodtager afholder en udgift, der danner grundlag for udbetaling, og tilskudsmodtageren efterfølgende modtager en kreditnota fra leverandøren af den ydelse, som fakturaen vedrører, men at der ikke oplyses om kreditnotaen over for den bevilgende myndighed. Endvidere kan nævnes som eksempel, at en tilskudsmodtager afholder en udgift, der danner grundlag for en udbetaling efter denne lov, men samtidig får tilskud til den samme udgift fra en anden tilskudsordning.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, foreslås, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Dermed præciseres, at også juridiske personer i medfør af denne lov er underlagt strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

I bestemmelsens *stk. 3*, foreslås, at i forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af forskrifterne. Dermed gives erhvervsministeren som hidtil mulighed for at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler, udstedt i henhold til loven. Sådanne bestemmelser kan omfatte alle ansøgere, herunder tilskudsansøgere og tilskudsmodtagere.

Bestemmelsen påvirker ikke erhvervsministerens adgang til at kræve tilskud tilbagebetalt, jf. § 2, stk. 3, og § 8, stk. 4.

Bestemmelserne i *stk. 1-3* er en videreførelse af § 22 i den nugældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Kapitel 10

Ikrafttræden

Til § 24

Ifølge bestemmelsens *stk. 1*, træder lovforslaget i kraft den 1. januar 2019.

Med bestemmelsens *stk. 2*, foreslås, at lovens §§ 10, 12 og 13, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det er helt afgørende, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse er operationel og funktionsdygtig ved lovens ikrafttræden. Det er derfor nødvendigt, at de indstillingsberettigede parter til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses kan indstille medlemmerne, og at de er udpeget inden resten af

loven træder i kraft. Dette skal sikre, at erhvervsfremmemidlerne kommer virksomhederne til gode uden afbrydelse af indsatsen. Samtidig gælder der særlige EU-krav til fremdriften af strukturfondsmidlerne, der nødvendiggør, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan indstille projekter til forvaltningsmyndigheden for EU's strukturfonde for at Danmark kan hjemtage strukturfondsmidlerne fra EU. Derfor foreslås det, at § 10 træder i kraft hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden, dvs. dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

For at sikre en god overgang til det nye erhvervsfremmesystem er det endvidere vigtigt, at erhvervshusene allerede ved lovens ikrafttræden kan være operationelle og funktionsdygtige. Det er derfor nødvendigt, at erhvervshusene har mulighed for at indgå lejemål m.v., inden resten af loven træder i kraft. Det skal sikre, at erhvervshusene ved lovens ikrafttræden er klar som tværkommunale kompetencecentre, hvor specialiseret erhvervsservice er tilgængelig for alle virksomheder.

For at understøtte overgangen fra væksthuse til erhvervshuse bedst muligt er en tidlig ikrafttræden vigtig, så erhvervshusenes bestyrelser formeldt udpeges og nedsættes før lovens ikrafttræden med henblik på at igangsætte arbejdet med de nødvendige kontrakter m.v. Derfor foreslås det, at §§ 12 og 13 træder i kraft hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden, dvs. dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Med lovens *stk. 3*, ophæves lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, ophæves lov nr. 113 af 1. februar 2010 om fond til grøn omstilling og erhvervsmæssig fornyelse, som senest ændret ved lov nr. 156 af 20. februar 2013. Dermed nedlægges Markedsmodningsfonden.

Markedsmodningsfonden medfinansierer i dag virksomheder, der vil teste innovative produkter sammen med potentielle kunder og slutbrugere, og derefter tilpasse produkterne på baggrund af testbrugernes feedback. Markedsmodningsfonden afvikles fra 2019, og der kan i stedet prioriteres midler til markedsmodning i Innovationsfonden.

Til § 25

Med bestemmelsens *stk. 1* foreslås det, at loven ikke finder anvendelse på ansøgninger indgivet i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, i lov om erhvervsfremme og regional udvikling. Ansøgninger, der er indsendt i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling før denne lovs ikrafttræden, behandles således efter de hidtil gældende regler.

I bestemmelsens *stk. 2* fastsættes det, at tilladelser, godkendelser, akkrediteringer og bemyndigelser, som er meddelt i henhold til lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 28. juni 2016, forbliver i kraft, indtil de udløber eller ophæves i medfør af denne lov.

Bestemmelsen er en opdateret videreførelse af den gældende bestemmelse i § 24, stk. 2, 1. pkt. i lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Med den foreslåede bestemmelse opretholdes de tilladelser, godkendelser, akkrediteringer og bemyndigelser, som er givet før lovens ikrafttræden. For sådanne tilladelser, godkendelser, akkrediteringer og bemyndigelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Ifølge bestemmelsens *stk. 3* forbliver de bekendtgørelser, der er udstedt i henhold til den hidtidige lov om erhvervsfremme og regional udvikling i kraft, indtil de ophæves eller ophører. Med den foreslåede bestemmelse opretholdes hjemmelsgrundlaget for alle de forskrifter, der er udstedt med hjemmel i den tidligere lov om erhvervsfremme og regional udvikling.

Der er i medfør af den gældende lov udstedt bekendtgørelser med hjemmel i lovens § 2, § 3, stk. 1, 2 og

3, § 3 a, stk. 1 og 2, § 4, stk. 1, 3 og 4, § 7, stk. 4, § 8, stk. 8, § 10, stk. 6, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1, § 16, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 22, stk. 4 og § 23, stk. 1.

Kapitel 11

Overgangsbestemmelser

Til § 26

Med bestemmelsen i § 26, foreslås, at indsatser, der er igangsat af erhvervsministeren inden denne lovs ikrafttræden, fortsætter efter gældende vilkår. Bestemmelsen viderefører dermed de indsatser, som erhvervsministeren har igangsat med hjemmel i § 2, stk. 1, nr. 1-10 og stk. 2, i den gældende lov om erhvervsfremme og regional udvikling. De bevilgede indsatser, herunder projekter og andre aktiviteter, fortsætter dermed på de vilkår, der blev fastsat ved afgivelsen af tilskuddet, indsatsen, projektet m.v. igangsat af erhvervsministeren.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at de indsatser, der allerede er igangsat, kan fortsætte med afsæt i de gældende vilkår, som blev fastsat på tidspunktet for afgivelsen af tilskuddet, indsatsen, projektet m.v., da det ellers kan føre til en usikker retstilstand for den, hvortil afgivelsen af tilskuddet, indsatsen, projektet m.v., er givet. Hensigten med overgangsbestemmelserne er således at sikre en god overgang fra det eksisterende til det nye system. Det er således ikke nødvendigt at ændre i de forudsætninger, der lå til grund for afgivelsen af tilsagn om støtte, da støtten blev givet.

Til § 27

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås det, at igangværende projekter, der er igangsat efter indstilling fra de regionale vækstfora, løber indtil afslutningen af de pågældende projekter. Projekter, som har opnået tilsagn om tilskud med finansiering fra de regionale udviklingsmidler af de regionale vækstfora inden denne lovs ikrafttræden, fortsætter dermed på gældende vilkår indtil projekternes afslutning. Det vurderes hensigtsmæssigt, at de projekter, der allerede har opnået juridisk bindende tilsagn om finansiering med de regionale udviklingsmidler, kan afsluttes med afsæt i de gældende vilkår, som blev fastsat på tilsagnstidspunktet, da det ellers kan føre til en usikker retstilstand for den, hvortil tilsagnet er givet.

Alle eksisterende tilsagn om anvendelse af de regionale udviklingsmidler videreføres enten i statsligt regi eller af regionerne.

Regionerne kan ikke efter denne lovs ikrafttræden iværksætte nye erhvervsfremmeindsatser med finansiering fra de regionale udviklingsmidler.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, kan erhvervsministeren efter aftale med regionerne bestemme, at igangværende projekter efter *stk. 1* overflyttes til Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen giver erhvervsministeren adgang til at aftale med den enkelte region, hvordan konkrete projekter efter *stk. 1*, dvs. regionale projekter, forsættes mest hensigtsmæssigt. Enten i regi af staten eller af regionerne.

Hvis det efter aftale mellem regeringen og regionerne beslutes at overføre konkrete regionale projekter, der er omhandlet i *stk. 1*, bemyndiges erhvervsministeren til at overflytte eksisterende projekter til Erhvervsstyrelsen med henblik på at afslutte dem inden for de gældende vilkår.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, medfører, at for projekter, der overdrages til Erhvervsstyrelsen efter *stk. 2*, forpligtes regionerne til at friholde staten for enhver udgift, der følger af ufinansierede garantier eller løfter udstedt af regionerne, krav om tilbagebetalinger, erstatninger eller lignende, der pålægges staten som følge af overtrædelse af lovgivning eller manglende opfyldelse af vilkår i tilsagn.

For tilsagn, der af regionerne er afsluttet og afregnet inden overdragelse af administrationen til staten, forpligtes regionerne til at friholde staten for enhver udgift, der pålægges staten som følge af ufinansierede garantier eller løfter udstedt af regionerne, manglende overholdelse af lovgivning, herunder tilbage-

betalingskrav som følge af manglende overholdelse af EU's statsstøtteregler, erstatningskrav m.v. Med ufinansierede garantier tænkes der f.eks. på øvrige garantiforpligtelser af samme type som regionernes »nedlukningsgaranti« over for Copenhagen Capacity.

For igangværende tilsagn og projekter, der er givet og igangsat af regionerne inden overdragelse af administrationen til staten, er regionerne forpligtede til at friholde staten for enhver udgift, der følger af tilbagebetalingskrav, erstatningskrav m.v., der pålægges staten, men som skyldes regionernes manglende iagttagelse af krav i loven eller fællesskabsretlige regler, manglende opfyldelse af en kontraktretlig forpligtelse eller lignende.

Med bestemmelsen i *stk. 4*, foreslås, at for projekter, der alene har modtaget en skriftlig, politisk hensigtserklæring, resultatkontrakt eller lignende om juridisk bindende tilsagn om regionalt tilskud eller garantier ud over 2018, kan erhvervsministeren beslutte at fortsætte disse helt eller delvist i en tidsbegrænset periode, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig overgang for projekterne.

Bestemmelsen gælder alle hensigtserklæringer givet inden indgåelse af den politiske aftale om forenkling af erhvervsfremmesystemet med Dansk Folkeparti den 24. maj 2018. Datoen indebærer dermed en skæringsdato for, hvornår erhvervsministeren skal beslutte at imødekomme anmodninger om at fortsætte eller give afslag på projekter, der har fået en regional hensigtserklæring på støtte. I praksis har regionerne i flere tilfælde bevilget støtte til projekter af et års varighed med en politisk hensigtserklæring om også fremtidig støtte til projektet over en flerårig periode.

Efter skæringsdatoen den 24. maj 2018 kan erhvervsministeren af egen drift beslutte at finansiere projektet efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1-10.

I de tilfælde, hvor regionerne har udtrykt en politisk hensigt om fremtidig finansiering eller garantier udover de juridisk forpligtende regionale tilsagn om finansiering med de regionale udviklingsmidler, er hverken staten eller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse bundet heraf. Der foretages løbende overvågning af, hvilke projekter eller initiativer, der har modtaget hensigtserklæringer af mere politisk karakter, og det afgøres konkret, om man fra statens side ønsker at fortsætte finansieringen af projekterne. I vurderingen indgår bl.a., om de hidtil støttede projekter eller initiativer er effektskabende, og om gældende regler inden for området er blevet overholdt, herunder regler om udbud, statsstøtte samt andre forvaltningsretlige regler.

Med bestemmelsen i *stk. 5*, foreslås, at erhvervsministeren fra den 1. januar 2019 overtager regionernes og vækstforas opgaver i forhold til projekter, hvor vækstfora har afgivet indstilling om anvendelse af regionalfonds- og socialfondsmidler inden udgangen af 2018, men hvor der ikke er afgivet tilsagn inden udgangen af 2018. Bestemmelsen sikrer, at for projekter, der indstilles til forvaltningsmyndigheden for EU's strukturfonde inden 31. december 2018 fra de regionale vækstfora i medfør af lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, men som ikke når at få tilsagn før indstillingsretten af strukturfondsmidlerne overflyttes til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, overtages behandlingen af ansøgningen af Erhvervsstyrelsen, der er forvaltningsmyndighed for de danske strukturfondsprogrammer.

Til § 28

Med bestemmelsen i *stk. 1*, foreslås, at uanset § 9, stk. 1, nr. 1, og § 12, stk. 2, nr. 4, kan erhvervsministeren udarbejde en midlertidig strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats for 2019, der tager udgangspunkt i eksisterende regionale og nationale strategier.

Strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der udarbejdes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, jf. lovens § 9, stk. 1, nr. 1, er en afgørende forudsætning for, at der kan udmøntes erhvervsfremmemidler og sikres fremdrift i udmøntningen af strukturfondsmidlerne. For at sikre udmøntningen og fremdriften af strukturfondsmidlerne, hvor der gælder særlige EU-regler til forbrug af midler, og for at sikre at erhvervsfremmemidlerne kommer virksomhederne til gode uden afbrydelse af indsatsen,

udarbejder erhvervsministeren en midlertidig strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, der alene omhandler 2019. Denne proces sker parallelt med udarbejdelsen af en ny strategi, der skal gælde fra 2020 og frem.

Den midlertidige strategi udarbejdes med udgangspunkt i de eksisterende regionale vækst- og udviklingsstrategier, nationale erhvervspolitiske strategier m.v. samt eksisterende programmer for strukturfonde. Kommunekontakttrådene anmodes om skriftlige bidrag til prioriteter, og der vil være dialog med Danske Regioner med henblik på indhentning af viden og erfaringer fra det hidtidige arbejde i de regionale vækstfora. Ligeledes vil Det Nationale Turismeforum blive inddraget for så vidt angår turismeindsatsen.

Såfremt den endelige strategi for den decentrale erhvervsfremmeindsats, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, ikke er vedtaget, så indsatser kan igangsættes pr. 1. januar 2020, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse anmode erhvervsministeren om forlængelse af den midlertidige strategi, indtil den endelige strategi foreligger.

Med bestemmelsen i *stk. 2*, foreslås, at uanset § 9, stk. 5, kan der indtil 31. december 2020 ansøges om finansiering af klynger og innovationsnetværk hos Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse i overensstemmelse med § 9, stk. 4.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan medfinansiere klyngeindsatsen indtil 31. december 2019, hvor midler til de erhvervs- og teknologiområder, som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indstiller til Uddannelses- og Forskningsministeriet i overensstemmelse med § 9, stk. 5, skal udbydes fra.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse bør ved ansøgningsrunder til klyngemidler tage hensyn til den politiske målsætning om, at antallet af offentligt finansierede klynger og innovationsnetværk skal reduceres til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder.

Bevillingen sker i overensstemmelse med § 9, stk. 4, som der henvises til.

Kapitel 12

Territoriel gyldighed

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse angiver lovforslagets territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland og Færøerne ved kongelig anordning med de ændringer som de grønlandske og færøske forhold tilsiger.

Kapitel 13

Ændringer i anden lovgivning

Uddannelses- og Forskningsministeriet

Til § 30

Det fremgår af den gældende § 21 i lov om Danmarks Innovationsfond, at fonden skal koordinere sin bevillingsfunktion med andre relevante offentlige og private bevillingsmyndigheder, herunder regionale myndigheder. Koordineringsforpligtelsen gælder både sammensætningen af virkemidler og temaer, samt tilrettelæggelsen af administrationen.

Med den foreslåede ændring udgår »herunder regionale myndigheder« i § 21 i lov om Danmarks Innovationsfond, og det vil fremover fremgå af lovens § 21, at Innovationsfonden skal koordinere sin

bevillingsfunktion med andre relevante offentlige og private bevillingsmyndigheder, men ikke længere specifikt med regionale myndigheder.

Formålet med den foreslåede ændring er at tilpasse rammerne for koordineringsforpligtelsen til de foreslåede ændringer af erhvervsfremmeindsatsen.

Det generelle formål med fondens koordineringsforpligtelse vil som hidtil være at undgå overlappende bevillinger med andre bevillingsmyndigheder, at sikre understøttelse af forskning, teknologiudvikling og innovation i alle faser fra idé til udvikling, at sikre sammenhængende dansk deltagelse i internationale puljer, der udmønter tilskud til forskning, teknologiudvikling og innovation, samt at understøtte udviklingen af ensartede og enkle ansøgningsprocedurer og vilkår for offentlig udmøntning af bevillinger til forskning, teknologiudvikling og innovation.

Økonomi- og Indenrigsministeriet

Til § 31

Til nr. 1

Af regionslovens § 5, stk. 1, nr. 2, litra a, fremgår, at regionerne udarbejder regionale vækst- og udviklingsstrategier og opgaver til understøttelse heraf.

Med den foreslåede ændring ophæves »vækst og« i § 5, stk. 2, litra a, således at regionsrådet fremover alene udarbejder regionale udviklingsstrategier og opgaver til understøttelse heraf.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at regionsrådet ikke længere skal udarbejde erhvervs- og vækstrettede strategier og nedsætte regionale vækstfora.

Der henvises til lovforslagets § 15 samt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1 om den regionale udviklingsstrategi og afsnit 2.4.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til nr. 2

Af regionslovens § 5, stk. 1, nr. 2, litra b, fremgår, at regionerne nedsætter vækstfora, som har ansvaret for udarbejdelse af bidrag, der omhandler de erhvervs- og vækstrettede dele af den regionale vækst- og udviklingsstrategi, og udarbejdelse af indstillinger til regionsrådet om anvendelse af midler til erhvervsudvikling.

Med den foreslåede ændring ophæves § 5, stk. 2, litra b, således at regionsrådet fremover ikke skal nedsætte regionale vækstfora.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at regionsrådet ikke længere skal udarbejde erhvervs- og vækstrettede strategier og nedsætte regionale vækstfora.

Der henvises til lovforslagets § 15 samt til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1 om den regionale udviklingsstrategi og afsnit 2.4.2 om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 32

I § 7 i lov om regionernes finansiering er det fastsat, at kommunerne betaler et årligt udviklingsbidrag til den region, hvori kommunen ligger. Udviklingsbidraget udgør et fast beløb pr. indbygger. Størrelsen af udviklingsbidraget fastsættes hvert år af regionsrådet efter drøftelse i kontaktudvalget mellem regionen og kommunerne. Det fremgår endvidere, at en forhøjelse af udviklingsbidraget i forhold til året før, som er højere end den forventede pris- og lønudvikling, ikke kan gennemføres, såfremt 2/3 af kommunerne modsætter sig denne forhøjelse.

I praksis er udviklingsbidraget hvert år blevet forhøjet med den forventede pris- og lønudvikling i alle regioner. I § 22, stk. 4, er udgangspunktet for fastsættelsen af udviklingsbidraget for 2007 fastsat til 100 kr. pr. indbygger i 2003 pris- og lønniveau. De årlige reguleringer af udviklingsbidraget har medført, at udviklingsbidraget for 2019 udgør 135 kr. pr. indbygger.

Regionernes udgifter på udviklingsområdet finansieres dels af et bloktilskud fra staten, som finansierer ca. 75 pct. af udgifterne, og dels af det ovennævnte udviklingsbidrag fra kommunerne, som finansierer ca. 25 pct. af udgifterne.

Den foreslåede forenkling af erhvervsfremmesystemet indebærer, at regionernes udgifter på udviklingsområdet reduceres med 600 mio. kr. Der foreslås en forholdsmæssig reduktion af udviklingsbidraget og bloktilskuddet. Det vil sige, at de samlede indtægter fra udviklingsbidraget skal reduceres med ca. 150 mio. kr., svarende til end nedsættelse af udviklingsbidraget med 25,80 kr. pr. indbygger. Da udviklingsbidraget fastsættes i hele kr. pr. indbygger foreslås reduktionen fastsat til 26 kr. pr. indbygger.

Udviklingsbidraget foreslås derfor nedsat fra 135 kr. pr. indbygger til 109 kr. pr. indbygger i 2019. Det svarer til en nedsættelse af regionernes indtægter fra udviklingsbidraget med 151,2 mio. kr. Blokttilskuddet vil herefter blive nedsat med 448,8 mio. kr., således at den samlede reduktion af regionernes indtægter på udviklingsområdet vil udgøre 600 mio. kr.

Udgangspunktet for fastsættelsen af udviklingsbidraget for de følgende år vil herefter være det fastsatte udviklingsbidrag på 109 pr. indbygger i 2019 pris- og lønniveau.

Miljø og Fødevareministeriet

Til § 33

Det fremgår af den nugældende lov om landbrugsejendomme, at kommunalbestyrelserne mindst en gang i hver valgperiode i samarbejde med Miljø- og Fødevareministeriet skal udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale vækst- og udviklingsstrategier, kommuneplanerne og lokalplanerne, jf. § 3, stk. 1.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 3, stk. 1, i lov om landbrugsejendomme, er dermed alene en konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet »regional vækst- og udviklingsstrategi« udgår og erstattes af begrebet »regional udviklingsstrategi«.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1 om gældende ret vedrørende den regionale udviklingsstrategi og 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 34

Det fremgår af den nugældende lov om miljøbeskyttelse, at regionsrådet inden for denne lovs formål kan give tilskud til projekter, der bidrager til at realisere den ønskelige fremtidige udvikling, som beskrevet i den regionale vækst- og udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme og regional udvikling, jf. § 18 a.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 18 a, i lov om miljøbeskyttelse, er dermed alene en

konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet "regional vækst- og udviklingsstrategi" udgår og erstattes af begrebet "regional udviklingsstrategi".

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1 om gældende ret vedrørende den regionale udviklingsstrategi og 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 35

Det fremgår af den nugældende lov om naturbeskyttelse, at regionsrådet kan give tidsbegrænsede tilskud til projekter, der bidrager til at realisere visioner og målsætninger i den regionale vækst- og udviklingsstrategi efter lov om erhvervsfremme og regional udvikling inden for lovens formål, jf. § 55 a.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 55 a, i lov om naturbeskyttelse, er dermed alene en konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet "regional vækst- og udviklingsstrategi" udgår og erstattes af begrebet "regional udviklingsstrategi".

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.1 om gældende ret vedrørende den regionale udviklingsstrategi og 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 36

Det fremgår af lov om Landdistriktsfonden, at miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren hver for sig inden for deres respektive områder kan fastsætte regler om, at de regionale vækstfora, der er nedsat i medfør af lov om erhvervsfremme, kan afgive indstilling eller udtalelse vedrørende projekter, der er omfattet af de i loven omhandlede foranstaltninger, jf. § 1.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme nedlægges de regionale vækstfora.

Bestemmelsen i § 7, stk. 5, ophæves dermed.

Udenrigsministeriet

Til § 37

Det fremgår af lov om Hav- og Fiskerifonden, at miljø- og fødevareministeren og erhvervsministeren hver for sig inden for deres ressortområde kan fastsætte regler om, at de regionale vækstfora, der er nedsat i medfør af lov om erhvervsfremme, kan afgive indstilling eller udtalelse om projekter vedrørende foranstaltningerne i § 1, stk. 2. Fiskeriområdet er pr. kongelig resolution den 7. august 2017 overflyttet til Udenrigsministeriet.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme nedlægges de regionale vækstfora.

Bestemmelsen i § 7, stk. 5, ophæves dermed.

Undervisningsministeriet

Til § 38

Det fremgår af § 10, stk. 3, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at regionsrådet med henblik på at understøtte regionens vækst- og udviklingsstrategi kan yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud, til bl.a. efteruddannelse, information, udvikling af fag, valgfag og mere specialiserede studieretninger til de ungdomsuddannelser, der er nævnt i § 13, stk. 2, og til almen voksenuddannelse, forberedende voksenundervisning og ordblindeunder-

visning for voksne samt tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller udkantsområde. På Bornholm varetages regionsrådets opgave dog af kommunalbestyrelsen.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 10, stk. 3, 1. pkt., i lov om institutioner for almen- og erhvervsuddannelse m.v., er dermed alene en konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet »regional vækst- og udviklingsstrategi« udgår og erstattes af begrebet »regional udviklingsstrategi«.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 39

Det fremgår af § 34 a, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at regionsrådet med henblik på at understøtte regionens vækst- og udviklingsstrategi kan yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud til bl.a. efteruddannelse, information, udvikling af fag, valgfag og mere specialiserede studieretninger til de ungdomsuddannelser, der er nævnt i stk. 5, bortset fra ungdomsuddannelser, som finder sted på private hf-kurser og private gymnasieskole, samt tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller udkantsområde. På Bornholm varetages regionsrådet opgave dog af kommunalbestyrelsen.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 34 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, er dermed alene en konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet »regional vækst- og udviklingsstrategi« udgår og erstattes af begrebet »regional udviklingsstrategi«.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Til § 40

Det fremgår af § 31, stk. 2, i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, at regionsrådet med henblik på at understøtte regionens vækst- og udviklingsstrategi kan yde formåls- og tidsbestemte udviklingstilskud, herunder anlægstilskud, til institutioner for forberedende grunduddannelse. Tilskud kan bl.a. ydes til efteruddannelse, information, udvikling af fag og valgfag, værkstedsfaciliteter og andre faciliteter, ordblindeundervisning og anden specialpædagogisk bistand, sommerferieaktiviteter, ekskursioner, sundheds- og ernæringstiltag og tilskud til udvikling af en institution i et landdistrikt eller yderområde. På Bornholm varetages regionsrådets opgave dog af kommunalbestyrelsen.

Med de foreslåede ændringer i lov om erhvervsfremme afskæres regionerne fra at udarbejde strategier inden for de erhvervs- og turismerettede områder. Strategien benævnes herefter den regionale udviklingsstrategi.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 31, stk. 2, 1. pkt., i lov om institutioner for forberedende grunduddannelse, er dermed alene en konsekvensændring som følge af forslaget til lov om erhvervsfremme, hvorefter begrebet »regional vækst- og udviklingsstrategi« udgår og erstattes af begrebet »regional udviklingsstrategi«.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2. om Erhvervsministeriets overvejelser vedrørende den regionale udviklingsstrategi.

Sundheds- og Ældreministeriet

Til § 41

Til nr. 1

Sundhedslovens § 194 lovfæster regionsrådenes forpligtelse til udviklings- og forskningsarbejde, således at ydelser efter sundhedsloven samt uddannelse af sundhedspersoner kan varetages på et højt fagligt niveau. Udviklings- og forskningsopgaverne indgår som et naturligt led i det almindelige driftsansvar for sundhedsvæsenets opgaver, som sundhedsloven pålægger regionerne.

Regioner skal varetage forsknings- og udviklingsarbejde, idet de fem regioner har det fornødne befolkningsgrundlag og faglige ekspertise til at varetage forskningsopgaver, herunder til støtte for uddannelse af sundhedspersonale på et videnskabeligt niveau.

Regionernes forskningsforpligtelse omfatter således forskning på universitetssygehuse og andre sygehuse m.v. samt i praksissektoren, hvor forskningsarbejde sker som led i overenskomstaftalerne.

Med den foreslåede ændring af overskriften til kapital 59 i sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 28. februar 2018, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 730 af 8. juni 2018, præciseres den foreslåede ændring til sundhedslovens § 194, hvor det sikres, at regionerne fortsat har den fornødne hjemmel til sundhedsinnovationssamarbejder på sundhedsområdet.

Til nr. 2

Det foreslås med indsættelse af »sundhedsinnovation« i sundhedslovens § 194 at tilpasse rammerne i sundhedsloven til de foreslåede ændringer af erhvervsfremmeindsatsen og den generelle udvikling af sundhedsområdet, så regionerne stadigvæk har den fornødne hjemmel til sundhedsinnovationssamarbejder på sundhedsområdet. Det bemærkes i den forbindelse, at typen af samarbejder om sundhedsinnovation, som regionerne kan deltage i, vil ændre sig over tid i takt med den almindelige udvikling på området, herunder digital udvikling og ny forskning. Det er ikke hensigten med de foreslåede ændringer af erhvervsfremmeindsatsen, at regionerne fremadrettet skal være afskåret fra sundhedsinnovationssamarbejder på sundhedsområdet. Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at regionerne med sundhedslovens § 78, stk. 3, har tilstrækkelig hjemmel til offentlige-private samarbejder.

Forslaget indebærer, at regionsrådet kan deltage i og medfinansiere aktiviteter til fremme af offentligt-privat samarbejde, der understøtter regionens opgaver på sundhedsområdet, forudsat at aktiviteterne vedrører sundhedsinnovation, herunder bruger- og medarbejderdrevet sundhedsinnovation, vidensdeling og vidensopbygning. Regionerne vil således eksempelvis kunne indgå i et samarbejde med private life science virksomheder og staten om etablering af en ny national organisation til fremme af kliniske forsøg i Danmark, så der sikres én indgang for virksomheder og forskere til kliniske forskningsforsøg og klinisk afprøvning i Danmark. Herudover omfatter forslaget også anvendelse af ny teknologi i sundhedssektoren, herunder automatisering og digitalisering, samt at regionerne kan indgå i klyngesamarbejder på life science området.